

Budapest,
2007. november 14.,
szerda

153. szám

Ára: 1155,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
2007: CXXIV. tv.	10671
2007: CXXV. tv.	10673
303/2007. (XI. 14.) Korm. r.	10679
304/2007. (XI. 14.) Korm. r.	10682
305/2007. (XI. 14.) Korm. r.	10686
306/2007. (XI. 14.) Korm. r.	10687
307/2007. (XI. 14.) Korm. r.	10688
308/2007. (XI. 14.) Korm. r.	10688
135/2007. (XI. 14.) FVM r.	10693
49/2007. (XI. 14.) IRM r.	10698
50/2007. (XI. 14.) IRM r.	10698
100/2007. (XI. 14.) OGY h.	10700
90/2007. (XI. 14.) AB h.	10701
221/2007. (XI. 14.) KE h.	10717
222/2007. (XI. 14.) KE h.	10717
223/2007. (XI. 14.) KE h.	10717
224/2007. (XI. 14.) KE h.	10718

A tartalomjegyzék a 10670. oldalon folytatódik.

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

225/2007. (XI. 14.) KE h.	Határőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	10718
226/2007. (XI. 14.) KE h.	Határőr orvos dandártábornok szolgálati viszonyának megszüntetéséről és nyugállományba helyezéséről	10718
227/2007. (XI. 14.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	10719
228/2007. (XI. 14.) KE h.	Kitüntetéses doktorrá avatásról	10719
229/2007. (XI. 14.) KE h.	Kitüntetéses doktorrá avatásról	10719
	Az Országos Választási Bizottság 467/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10720
	Az Országos Választási Bizottság 468/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10720
	Az Országos Választási Bizottság 469/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10721
	Az Országos Választási Bizottság 470/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10721
	Az Országos Választási Bizottság 471/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10722
	Az Országos Választási Bizottság 472/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10723
	Az Országos Választási Bizottság 473/2007. (XI. 12.) OVB határozata	10723

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2007. évi CXXIV. törvény

a termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény módosításáról*

1. § (1) A termőföldről szóló 1994. évi LV. törvény (a továbbiakban: Tft.) 2. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény a termőföld tulajdonjogának megszerzésére, illetőleg a szerzés tilalmára, a termőföldek használatára, a birtoktagok kialakítására és a földhasználati nyilvántartásra vonatkozó rendelkezéseket állapítja meg.”

(2) A Tft. 2. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A tulajdonos kérelmére, illetőleg az ingatlanügyi hatóság megkeresésére az építésügyi hatóság igazolja, hogy a mező-, erdőgazdasági művelés alatt álló belterületi föld kialakított építési teleknek vagy építési területnek minősül-e.”

2. § A Tft. 3. § *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„*f*) *mező-, erdőgazdasági művelés alatt álló belterületi föld*: az a földrészlet, amelyet a település belterületén az ingatlan-nyilvántartásban szántó, szőlő, gyümölcsös, kert, rét, legelő (gyep), nádas, erdő, fásított terület művelési ágban vagy halastóként tartanak nyilván;”

3. § A Tft. 6. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A szervezeti változással, illetve társasági formaváltozással, egyesüléssel vagy szétválással létrejött belöldi jogi személy és jogi személyiség nélküli más szervezet a jogelődje – 1994. július 27-ét megelőzően megszerzett – tulajdonát képező termőföld tulajdonjogát megszerezheti.”

4. § A Tft. 10. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a korábbi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre módosul:

„(6) Termőföld vagy tanya eladása (haszonbérbe adása) esetén, amennyiben e törvény, valamint a Ptk. alapján tör-

vényes elővásárlási (előhaszonbérleti) jog áll fenn, a termőföld, tanya tulajdonosának az ingatlanra vonatkozó vételi (haszonbérleti) ajánlatot hirdetményi úton kell az elővásárlásra (előhaszonbérletre) jogosulttal közölnie. A Nemzeti Földalapba tartozó termőföldek tekintetében a törvény elővásárlási (előhaszonbérleti) jogra vonatkozó rendelkezéseit a külön jogszabályban foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. A hirdetményi úton történő közléssel összefüggő igazgatási jellegű szolgáltatásért igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.”

5. § A Tft. 11/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„11/A. § A föld használatával összefüggésben nyújtott költségvetési támogatást – az Európai Unió által finanszírozott közvetlen termelői támogatást és annak nemzeti kiegészítését kivéve – igénybe venni csak az ingatlanügyi hatóság által nyilvántartott földhasználatra lehet.”

6. § A Tft. 25/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25/A. § (1) A földhasználati nyilvántartás az érintett földrészlet használatára vonatkozóan bejegyzett adatokat hitelesen tanúsítja.

(2) Az ellenkező bizonyításáig a földhasználati nyilvántartásba bejegyzett adatról vélelmezni kell, hogy az a valóságnak megfelel.

(3) A földhasználati nyilvántartásban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adatok helyességét, valósággal egyezőségét vitatja.”

7. § A Tft. 25/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25/B. § (1) Az ingatlanügyi hatóság az illetékességi területéhez tartozó termőföldekről, valamint a mező- vagy erdőgazdasági művelés alatt álló belterületi földek használatáról – ide nem értve az erdő művelési ágban nyilvántartott földrészleteket – önálló nyilvántartást vezet, amelynek alapja a közhiteles ingatlan-nyilvántartás. A földhasználati nyilvántartás tartalmazza a földrészletek ingatlan-nyilvántartás szerinti helyrajzi számát, alrészleteit, hektárban a terület nagyságát, aranykoronában a termőföld értékét, a földrészlet (alrészlet) vagy földrészletek magánszemély használójának természetes személyazonosító adatait (családi és utónév, születési családi és utónév, lakcím, anyja neve, születési idő, hely), illetőleg a gazdálkodó szervezet használó megnevezését, székhelyét (telephelyét), statisztikai számjelét, a használat jogcímét, határozott időre kötött szerződés esetén a használat időtartamát.

(2) Aki termőföldet használ, s annak területe – a földrészletek számától függetlenül – az egy hektárt meghaladja, köteles a használatot annak megkezdésétől számított harminc napon belül az ingatlanügyi hatósághoz nyilván-

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. október 29-i ülésnapján fogadta el.

tartásba vétel céljából – a külön jogszabályban meghatározott formanyomtatványon (bejelentési adatlapon) – bejelenteni. Ha a használó nem a tulajdonos, illetőleg haszonélvezet fennállása esetén nem a haszonélvező, a bejelentési adatlapot a földhasználó mellett a tulajdonosnak, illetőleg a haszonélvezőnek is alá kell írnia.

(3) Ha a földhasználat olyan szerződés alapján keletkezett, amelyet jogszabály alapján kötelező írásba foglalni, a (2) bekezdésben foglaltakat azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy a földhasználat ingatlanügyi hatósághoz való bejelentéséhez elegendő a szerződés egy eredeti példányát benyújtani.

(4) A földhasználó a bejelentéssel egyidejűleg köteles nyilatkozni arról, hogy termőföld használata a törvényben foglalt korlátozásokat nem sérti. A földhasználó a használatban bekövetkezett – külön jogszabályban meghatározott – változásokat 30 napon belül köteles az ingatlanügyi hatósághoz bejelenteni.

(5) A bejelentést elmulasztó földhasználót az ingatlanügyi hatóság bírsággal sújtja, aminek mértéke a termőföld ingatlan-nyilvántartás szerinti AK értékének ezerszerese, azzal, hogy nem lehet kevesebb annál, amelyet külön jogszabály a behajtható köztartozás minimális összegeként meghatároz. A meg nem fizetett bírság adók módjára behajtandó köztartozás. A bírság az ingatlanügyi hatóságot illeti meg.

(6) A bírság kiszabásával egyidejűleg az ingatlanügyi hatóság – határidő megjelölésével – a bejelentés pótlására szólítja fel a mulasztó földhasználót. A határozatban előírt határidő elmulasztása esetén – újabb határidő megjelölésével – a bírságot ismételtelen ki kell szabni.

(7) Ha a földhasználó személyére vonatkozó bejelentés nem érkezett, a termőföld használójának a tulajdonost, illetőleg haszonélvezet fennállása esetén a haszonélvezőt kell tekinteni.

(8) Közös használat esetén, vagy közös tulajdonban álló ingatlan esetében az (5) bekezdés szerinti bírság megfizetésére a mulasztó földhasználók, illetőleg a tulajdonosok egyetemlegesen kötelezhetők.”

8. § (1) A Tft. 25/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a rendelkezésre álló adatok alapján feltételezhető, hogy a szerződés – részben vagy egészben – jogszabályba ütközik, az ingatlanügyi hatóság értesíti az ügyészt.”

(2) A Tft. 25/C. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ingatlanügyi hatóság az általa vezetett földhasználati nyilvántartásból díjfizetés ellenében külön jogszabályban meghatározott, a 25/B. § (1) bekezdésében foglalt adatokat is tartalmazó földhasználati lapot szolgáltat. Ingyenesen szolgáltat adatot a földhivatal hatóság megkeresésére a hatósági feladatának ellátása céljából. Az adat-

szolgáltatásért külön jogszabályban meghatározott díjat kell fizetni.”

9. § A Tft. 25/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép, és az azt megelőző alcímmel egészül ki:

„*A földhasználati eljárás igazgatási szolgáltatási díja*

25/D. § (1) Az első fokon kérelemre indult eljárásért – ha e törvény másként nem rendelkezik – 6000 forint összegű díjat kell fizetni. Ha a földhasználati bejelentés 20 vagy annál több földrészletre vonatkozik, az eljárás díja 12 000 forint.

(2) A földhasználati nyilvántartási eljárásban igénybe vehető valamennyi jogorvoslatért 10 000 forint díjat kell fizetni.

(3) A földhasználati nyilvántartási eljárásért fizetett díj az ingatlanügyi hatóság saját bevételét képezi, amely a külön jogszabályban meghatározott számlaszámra fizetendő meg. A díjbevétele 25%-át a földügyért felelős miniszter jogosult központosítani, amely kizárólag a földügyi szakigazgatáson belül használható fel.”

10. § A Tft. a következő új 25/E–F. §-okkal egészül ki:

„25/E. § (1) A díjat kérelemre indult eljárásban a földhasználati nyilvántartási eljárás lefolytatását kérelmező földhasználónak kell megfizetnie.

(2) A díjfizetési kötelezettség kérelemre indult eljárásban – ideértve a jogorvoslati eljárást is – kizárólag az ingatlanügyi hatóságnál a kérelem előterjesztésével egyidejűleg a pénztárába történő készpénzbefizetéssel vagy az ingatlanügyi hatóság előirányzat-felhasználási keretszámlája javára történő készpénz-átutalási megbízással, illetve átutalási megbízással teljesíthető. A díjnak az ingatlanügyi hatóság előirányzat-felhasználási keretszámlája javára történő készpénz-átutalási megbízással, illetve átutalási megbízással történő megfizetése esetén a kérelem előterjesztésekor mellékelni kell a díj megfizetését igazoló okiratot.

(3) A díj megfizetésének elmulasztása esetén az ingatlanügyi hatóság a kérelem benyújtásától számított 15 napon belül hiánypótlási felhívást bocsát ki. A kérelmező a hiánypótlási felhívás kézhezvételétől számított 15 napon belül köteles a díjat megfizetni, illetve igazolni annak megfizetését.

(4) Ha az igazgatási szolgáltatási díj meg nem fizetése ellenére az ingatlanügyi hatóság eljár, a meg nem fizetett díj adók módjára behajtandó köztartozásnak minősül.

25/F. § (1) A jogorvoslati eljárásban megfizetett díjat az ügyfélnek vissza kell téríteni, ha a felügyeleti szerv vagy a bíróság által felülvizsgált határozat az ügyfél hátrányára részben vagy egészben jogszabálysértőnek bizonyult.

(2) Ha a kérelem és a befizetést igazoló okiratok alapján megállapítható, hogy az ügyfél a törvényes mértéket meghaladó összegű díjat fizetett, a többletet vissza kell téríteni.

(3) A visszatérítést hivatalból kell elrendelni, és annak teljesítéséről 30 napon belül intézkedni kell.”

11. § A Tft. 34. § *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az önkéntes földcserére irányuló eljárásban résztvevőknek kell tekinteni]

„*b)* a cserével érintett földrészletek tekintetében a termőföld tulajdonosán kívül azokat a jogosultakat, akiknek javára vagy érdekében az ingatlan-nyilvántartásba valamely jogot vagy ténytet jegezték be.”

12. § A Tft. 82. §-át megelőző alcím helyébe a következő alcím lép:

„*A külföldiek tulajdonszerzésére vonatkozó átmeneti szabályok*”

13. § (1) E törvény – a 9–10. §-ok kivételével – a kihirdetését követő 46. napon lép hatályba, a már folyamatban levő eljárásokat a korábbi rendelkezések szerint kell befejezni.

(2) E törvény 9–10. §-a 2008. január 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a Tft. 1. §-ának (2) bekezdése, 2. §-ának (4), (5) és (6) bekezdése, 3. §-ának *e)* és *g)* pontja, a 36–78. §-a, a 81. §-ának (6) bekezdése, a 90. § (1) bekezdésének *a)*, *d)*, *f)* és *h)* pontja, 90. § (2) bekezdésének *b)*–*c)* pontja, továbbá a Tft. 1., 2. és 3. számú melléklete.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tft. 90. § (1) bekezdés *e)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Felhatalmazást kap a Kormány, hogy rendelettel megállapítsa]

„*e)* a termőföldre vonatkozó, az e törvény, valamint a Ptk. alapján fennálló elővásárlási és előhaszonbérleti jog gyakorlásának részletes szabályait,”

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Tft. 90. § (2) bekezdésében „a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter” szövegrész helyébe a „földügyért felelős miniszter” szövegrész lép, valamint a (2) bekezdés az alábbi *d)* és *e)* ponttal egészül ki:

[Felhatalmazást kap a földügyért felelős miniszter, hogy]

„*d)* a földhasználati nyilvántartásból való adatszolgáltatásra vonatkozó igazgatási szolgáltatási díj mértékét és a díjfizetés részletes szabályait az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben,

e) a vételi (haszonbérleti) ajánlat hirdetményi úton történő közlésével összefüggő igazgatási jellegű szolgáltatás igazgatási szolgáltatási díjának mértékét és a díjfizetés részletes szabályait az adópolitikáért felelős miniszterrel egyetértésben rendelettel megállapítsa.”

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2007. évi CXXV. törvény

a személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény módosításáról*

1. § A személyi jövedelemadó meghatározott részének az adózó rendelkezése szerinti felhasználásáról szóló 1996. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Szftv.) 1. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, a § új (2)–(3) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (2)–(3) bekezdés számozása (4)–(5) bekezdésre változik:

„(1) Az Szja. tv. 45. §-ára is figyelemmel, e törvény alkalmazásában befizetett adónak azt az összeget kell tekinteni, amely a magánszemély adóbevallásában vagy az azt helyettesítő adómegállapítás szerint az összevont adóalap adójának összegéből az Szja. tv. 45. §-ában említett kedvezmények és átutalások levonása után fennmarad, feltéve, hogy a magánszemély

a) a bevallás benyújtására nyitva álló határidőig, illetve amennyiben a bevallás adóhatósági javítása alapján az adózót további befizetendő adó terheli, az annak megfizetésére előírt határidőig, vagy

b) az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítása esetén az adó megfizetésére előírt határidőig, vagy

c) az esedékességet megelőzően benyújtott kérelmére az adóhatóság legfeljebb 12 havi részletfizetést vagy fizetési halasztást engedélyezett, és a magánszemély az engedélyező határozatban foglalt feltételeknek maradéktalanul eleget téve a felszámított pótlékot és az adót hiánytalanul megfizette.

(2) Az adó abban az esetben is határidőben megfizetettnek minősül, ha az adózó a határidőben benyújtott bevallásában vagy az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapításában az adótartozás megfizetéséről átvezetés útján rendelkezik, és a tartozás kiegyenlítésére az átvezetés forrásául megjelölt összeg az átvezetés időpontjában ténylegesen fedezetet nyújt.

(3) Az adó abban az esetben is megfizetettnek minősül, ha a bevallásban vagy az azt helyettesítő adómegállapításban a fizetendő adó összegeként – az összevont adóalap adójának összegéből az Szja. tv. 45. §-ában említett kedvezmények és átutalások levonása után – nulla forint szerepel.”

2. § Az Szftv. 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. § (1) Ha a magánszemély a befizetett adójának legalább egyik egy százalékáról rendelkezett, és rendelkezésének teljesítése megtörtént, a teljesítés szerinti összeg kizárólag abban az esetben módosítható, ha a módosítás vagy módosítások által a teljesítés szerinti

* A törvényt az Országgyűlés a 2007. november 5-i ülésnapján fogadta el.

összeg kedvezményezettenként legalább ezer forinttal növekszik, és a rendelkező nyilatkozat évét követő év július 31. napjáig

a) az adóhatósági ellenőrzés nyomán hozott – az adó összegének növekedéséről szóló – jogerős határozat alapján esedékessé vált adótöbbletet a magánszemély megfizette, vagy

b) a magánszemély önellenőrzést nyújtott be, és ez alapján az adótöbbletet meg is fizette.

(2) Az adóhatóság a rendelkező nyilatkozat évét követő év szeptember 30. napjáig a 4. § (1) bekezdése szerinti kedvezményezettnek átutalja az (1) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti többlet-adóbefizetés egy százalékának megfelelő összeget, a 4/A. § (1) bekezdés *b)* pontja szerint meghatározott kiemelt előirányzat kezeléséért felelős fejezetnek pedig adatot szolgáltat ezen összegről. A 4/A. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti kedvezményezettnek az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztérium a 6. § (6) bekezdésében foglaltaknak megfelelően utalja át az (1) bekezdés *a)–b)* pontja szerinti többlet-adóbefizetés egy százalékának megfelelő összeget. Az utalás csak abban az esetben teljesíthető, ha az (1) bekezdés *a)–b)* pontjaiban foglaltak szerinti adóhatósági határozatból, illetve önellenőrzésből egyértelműen megállapítható az összevont adóalap adójának, illetve a levonandó kedvezményeknek az összege.

(3) Ha a magánszemély rendelkező nyilatkozatot tartalmazó adóbevallásának módosítása, önellenőrzése vagy adóhatósági ellenőrzése az összevont adóalap adójának az Szja. tv. 45. §-a szerinti kedvezmények levonása, illetve átutalások teljesítése után fennmaradó részére kevesebbet állapít meg a bevallott, illetve megállapított összegnél, akkor a különbözetnek az 1. § (4) bekezdésének *a)–b)* pontjában rögzített hányadát – ha az kedvezményezettenként legalább ezer forint, és a rendelkezés teljesítése a kedvezményezett javára már megtörtént – az adóhatóság határozata alapján a magánszemélynek meg kell fizetnie. Az adóbevallást helyettesítő adómegállapítás esetén a különbözet megfizetése akkor terheli a magánszemélyt, ha az általa adott adatszolgáltatás hibás volt.”

3. § Az Szftv. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Az állami adóhatóság a rendelkező nyilatkozatban és az adóbevallásban vagy az azt helyettesítő adómegállapításban feltüntetett adatok alapján utalja át a 4. §-ban meghatározott kedvezményezettek javára az 1–2. § rendelkezései szerint meghatározott összeget.

(2) A 4/A. § (1) bekezdés *a)* pontja szerinti egyházi kedvezményezetteket megillető támogatást az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztérium utalja át. A 4/A. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti kiemelt előirányzat javára felajánlott összeget az Országgyűlés által meghatározott célok meg-

valósításában illetékes költségvetési fejezetek felügyeletét ellátó szervek a 6. § (9) bekezdésében előírtak szerint eljárva használják fel.

(3) Az (1) és (2) bekezdések szerinti utalás nem teljesíthető, amennyiben összege kedvezményezettenként nem éri el a 100 forintot.”

4. § (1) Az Szftv. 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvény alkalmazásában kedvezményezett

a) azon

aa) az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény szerinti társadalmi szervezet (kivéve a pártot, biztosító egyesületet, munkaadói és munkavállalói érdek-képviselői szervezetet), amelyet a bíróság a magánszemély rendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább két évvel, és

ab) alapítvány, amelyet a bíróság a magánszemély rendelkező nyilatkozata évének első napja előtt legalább két évvel, továbbá

ac) kiemelkedően közhasznú alapítvány, társadalmi szervezet és közalapítvány, amelyet a bíróság a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtt legalább egy évvel – vagy ez idő letelte előtt, amennyiben az *aa)–ab)* pontban foglalt feltételeknek egyébként megfelel –, kiemelkedően közhasznú szervezetenként

jogerősen nyilvántartásba vett, és az alapszabálya, illetőleg az alapító okirata szerint a rendelkező nyilatkozat(ok) évét megelőző év első napja óta megszakítás nélkül – a közhasznú szervezetekről szóló 1997. évi CLVI. törvény (a továbbiakban: Ksztv.) 26. § *c)* pontjában meghatározott – közhasznú tevékenységgel ténylegesen foglalkozik;

b) a Magyar Tudományos Akadémia;

c) az Országos Tudományos Kutatási Alapprogramok (OTKA);

d) a muzeális intézményekről, a nyilvános könyvtári ellátásról és a közművelődésről szóló 1997. évi CXL. törvény 2. és 3. számú mellékletében szereplő országos közgyűjtemény és a következőkben felsorolt egyéb kulturális intézmény:

1. Magyar Állami Operaház,

2. Magyar Országos Levéltár,

3. Országos Széchényi Könyvtár,

4. Magyar Nemzeti Filmarchívum,

5. Neumann János Multimédia Központ és Digitális Könyvtár;

e) az országos szakmúzeumok;

f) az a könyvtári, levéltári, múzeumi, egyéb kulturális, illetve alkotó- vagy előadó-művészeti tevékenységet folytató szervezet, amely a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtti három év valamelyikében a helyi önkormányzattól, az országos, illetve a helyi kisebbségi önkormányzattól vagy a központi költségvetéstől egyedi támogatásban részesült és nem tartozik az előző kategóriákba;

g) a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 1. számú mellékletében meghatározott felsőoktatási intézmény.”

(2) Az Szftv. 4. § (2) bekezdésének c)–f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában megjelöltek közül kizárólag az a szervezet lehet kedvezményezett, amely]

„c) alapszabálya, alapító okirata szerint megfelel a Ksztv. 4. § (1) bekezdésének d) pontja – ezzel összefüggésben a 26. §-ának d) pontja – szerinti feltételnek, és

d) nyilatkozik arról, hogy a rendelkező nyilatkozat évének augusztus 1. napja és az általa tett nyilatkozat időpontja között nem volt olyan lejárt esedékességű köztartozása, amelyre fizetési halasztást vagy részletfizetési kedvezményt nem kapott, és

e) nyilatkozik arról, hogy az alapszabálya, alapító okirata szerinti közhasznú tevékenységét a rendelkező nyilatkozat évét megelőző év első napja óta megszakítás nélkül ténylegesen folytatja;

f) az (1) bekezdés ac) pontjában meghatározott kiemelkedően közhasznú alapítvány, társadalmi szervezet a szerződés másolatának az adóhatósághoz történő becsatolásával igazolja, hogy tevékenységét állami szervvel vagy önkormányzattal a rendelkező nyilatkozat évének első napja előtt legalább egy évvel kötött szerződés alapján végzi.”

5. § (1) Az Szftv. 4/A. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[E törvény alkalmazásában kedvezményezett:]

„b) a rendelkező nyilatkozat évére vonatkozó költségvetési törvényben az Országgyűlés által – a felhasználásért felelős fejezet megjelölésével, kiemelt előirányzatként meghatározott – legfeljebb két cél.”

(2) Az Szftv. 4/A. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magánszemély rendelkező nyilatkozatában felajánlásra kerülő összegre igényt tartó egyházat – a rendelkező nyilatkozat éve első napja előtt benyújtott kérelme alapján – az állami adóhatóság technikai számmal látja el, amennyiben az Országos Igazságszolgáltatási Tanácstól, illetve az illetékes bíróságtól kapott információk alapján az egyházat jogerősen nyilvántartásba vették. Amennyiben a technikai szám kiadását az állami adóhatóság megtagadja, az egyház az erről szóló határozat bírósági felülvizsgálatát 15 napon belül kezdeményezheti. Az illetékes bíróság 15 napon belül – a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályainak megfelelő alkalmazásával – lefolytatott nemperes eljárásban hozza meg hatályban tartó vagy hatályon kívül helyező határozatát. A bíróság határozata ellen további jogorvoslatnak nincs helye.”

6. § Az Szftv. 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § (1) A magánszemély a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) – függetlenül a személyi jövedelemadó bevallásának, megállapításának módjától – az adózás

rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. számú melléklete I. fejezete B) pontjának 2. b) alpontjában meghatározott határidőig juttatja el az adóhatósághoz. A rendelkező nyilatkozaton (nyilatkozatokon), illetve elektronikus úrlapon fel kell tüntetni a kedvezményezett adószámát, illetve a technikai számát. A magánszemély a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat)

a) önadózás esetén az adóbevallási nyomtatvány részeként, vagy lezárt, saját adóazonosító jelével ellátott borítékban az adóbevallási csomagjában elhelyezve, vagy

b) munkáltatói adómegállapítás, illetve az adóhatósági adómegállapításra vonatkozó nyilatkozat munkáltató által történő továbbítása esetén a munkáltatója útján, vagy

c) adóhatósági adómegállapítás esetén a nyomtatvány részeként, vagy lezárt, saját adóazonosító jelével ellátott borítékban az adóhatósági adómegállapításról szóló nyilatkozatához csatolva, vagy

d) az adóbevallás és az adóhatósági adómegállapításról szóló nyilatkozat elektronikus úton történő benyújtása esetén elektronikus úrlapként elektronikus úton – kivéve, ha a magánszemély nem maga készíti adóbevallását, és a képviselőjének a rendelkező nyilatkozat megküldésére meghatalmazást nem adott, vagy

e) az a)–d) pontokban meghatározott bármely esetben, de az ott meghatározottaktól eltérően lezárt, adóazonosító jelével ellátott postai borítékban személyesen vagy postán juttatja el az adóhatóságnak.

(2) Amennyiben a magánszemély az (1) bekezdés a)–d) pontjában és az e) pontban meghatározott módon is benyújtja a rendelkező nyilatkozatát (nyilatkozatait), azt a rendelkező nyilatkozatot (nyilatkozatokat) kell figyelembe venni, amely az a)–d) pontokban meghatározott módon érkezett. A rendelkező nyilatkozatot tartalmazó borítékon feltüntethető az adózó neve és lakcíme is.

(3) A magánszemély az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben az állami adóhatóság által rendszeresített nyomtatványon (vagy azzal egyező adattartalmú lapon) megtett rendelkező nyilatkozatát lezárt, adóazonosító jelével ellátott, ragasztott felületére átnyúlóan saját kezűleg aláírt postai borítékban elhelyezve juttatja el a munkáltatóhoz legkésőbb 10 nappal az (1) bekezdésben meghatározott időpont előtt. A munkáltató kísérőjegyzéket készít, amely tartalmazza a rendelkező nyilatkozatot tevő személyek nevét, adóazonosító jelét és a boríték átadását igazoló aláírását. A munkáltató a rendelkező nyilatkozat tartalmát nem ismerheti meg, az azt tartalmazó borítékot sértetlen állapotban, a kísérőjegyzékekkel együtt, az (1) bekezdés szerinti időpontig zárt csomagban küldi meg az adóhatóságnak.

(4) A borítékon és a rendelkező nyilatkozatban feltüntetett adatok adótitoknak minősülnek, és ennek megfelelő védelemben részesülnek, azzal az eltéréssel, hogy az adóhatóság kizárólag

a) a (6) bekezdésben említett jogvitá(k)ban eljáró felhatalmazott személyeknek engedhet betekintést;

b) a saját adataira és rendelkező nyilatkozatának tartalmára vonatkozóan ad a magánszemélynek tájékoztatást;

c) a javára utalt összegekre vonatkozó felvilágosítást közöl a kedvezményezettel.

(5) Az adóhatóság – az elektronikus úrlapon érkezett rendelkező nyilatkozat kivételével –

a) a borítékot és a benne elhelyezett rendelkező nyilatkozatot, illetve

b) a rendelkező nyilatkozatnak az adózó nevét és adóazonosító jelét – ennek hiányában adószámát – tartalmazó részét és a kedvezményezettek megjelölését tartalmazó perforált részét a rendelkező nyilatkozatot tartalmazó boríték, illetve az adóbevallást, adóhatósági adómegállapítást kérő nyilatkozatot tartalmazó boríték felbontásakor egymással megegyező azonosító kódjellel látja el. Az adóhatóság azokat egymástól elkülönítve – ugyanazon személy(ek)nek egyidejűleg hozzá nem férhető módon – dolgozza fel, ellenőrzi, illetve őrzi. Az adóhatóság informatikai rendszere az elektronikus úrlapon beérkezett rendelkező nyilatkozat adatait a bevallástól elválasztja és kódjellel látja el. Az adóhatóság az elektronikus űrlap feldolgozása során elkülönülten kezeli a rendelkező magánszemély és a kedvezményezettek adatait.

(6) Az adóhatóság csak

a) a rendelkező nyilatkozatok teljesítését érintő jogvita esetén – a jogvita jogerős határozattal történő lezártaig –, az abban eljáró személynek, illetve

b) a 2. § (1) bekezdésében meghatározott többlet kiutalásakor, a 2. § (3) bekezdésében, valamint a 6. § (5) bekezdés utolsó mondatában meghatározott eljárás során engedélyezheti az egymástól elkülönített adatok kódjel alapján történő összekapcsolását.

(7) Az adóhatóság az (5) bekezdésben említett őrzési kötelezettsége a 6. § (1) bekezdése esetében a rendelkező nyilatkozat évétől, a 2. § (2) bekezdése és a 6. § (6) bekezdése esetében a rendelkező nyilatkozat évét követő évtől számított ötödik év végéig áll fenn. Az őrzési kötelezettség ezt meghaladóan is fennáll, az ezen időpontig megkezdett – a (6) bekezdésben említett – jogvita jogerős lezárultaig. Ezen időpontot követően a borítékokat és a rendelkező nyilatkozatokat, illetőleg az elektronikus űrlap adatait, továbbá az adatbázis rendelkező nyilatkozatokkal kapcsolatos adatait meg kell semmisíteni.

(8) Az adóhatóság a magánszemélyek saját érdekkörébe tartozóan érvényes rendelkező nyilatkozatai alapján minden év szeptember 1. napjáig felhívja a 4. § (1) bekezdés szerinti kedvezményezettet a 4. § (2) bekezdésében meghatározottak 30 napon belüli teljesítésére. A felhívást a kedvezményezett levelezési címére, ennek hiányában székhelyére kell megküldeni. A határidő elmulasztása esetén a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 66–67. §-ának rendelkezései irányadók.”

7. § (1) Az Sztfv. 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állami adóhatóság a 3. §-ban meghatározott összeget a 4. § (1) bekezdésében meghatározott kedvez-

ményezett részére a 4. § (2) bekezdésében előírt nyilatkozatok benyújtásától számított 30 napon belül, de legkésőbb a rendelkező nyilatkozat évének december 15. napjáig utalja át, figyelemmel az 5. § (8) bekezdésére és e § (7) bekezdésére is.”

(2) Az Sztfv. 6. § (3)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A 4. § (1) bekezdésében meghatározott kedvezményezettnek az e törvény alapján átutalt összeg felhasználására vonatkozó (a cél szerinti és működési költségeket összegszerűen is tartalmazó) adatait – meghatározva a támogatás esetleges tartalékolásának tényét, célját, legfeljebb 3 éves időtartamát és összegét is – az átutalást követő naptári év október 31. napjáig az állami adóhatóság részére elektronikus úton kell megküldenie. Amennyiben az adóhatóság a 7. § (5) bekezdése szerinti ellenőrzés során megállapítja, hogy a 4. § (1) bekezdésében meghatározott kedvezményezett e kötelezettségének nem tett eleget, illetve közleményében valótlan adatot közöl, határozattal kizárja a kedvezményezettet a határozat jogerőre emelkedését követő rendelkező évben a felajánlásokból történő részesedésből. A közleményekre az állami adóhatóságnak az 5. § (7) bekezdése szerinti őrzési szabályokat kell alkalmaznia. Az állami adóhatóság a közleményeket és a kizáró határozatokat tartalmazó adatbázist elektronikus adathordozón a társadalmi és civil kapcsolatok fejlesztéséért felelős miniszter rendelkezésére bocsátja. A miniszter a közleményeket az átutalást követő naptári év november 30. napjáig a civil szervezetekkel foglalkozó internetes honlapján ingyenesen közzéteszi. A közlemények a honlapról egy évig – a következő évi közlemények nyilvánosságra hozataláig – nem távolíthatók el. Azon szervezetnek, amely rendelkezik általa fenntartott vagy a megbízása alapján működtetett olyan internetes felülettel, amelynek tartalmáért ő felel (a továbbiakban: saját honlap), a közleményét e felületen is el kell helyeznie az átutalást követő év december 15. napjáig, és azt legalább egy évig nem távolíthatja el.

(4) Az állami adóhatóság a rendelkező nyilatkozat évének augusztus 31. napjáig tájékoztatja az adópolitikáért felelős minisztert, az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős minisztert és a társadalmi és civil kapcsolatok fejlesztéséért felelős minisztert az 1. § (5) bekezdésének előírásai szerint tett érvényes rendelkező nyilatkozatok alapján

a) a 4. § (1) bekezdésében nevesített (kategóriánként összesített) kedvezményezettekről, az őket megillető kategóriánként összesített összegekről és az érvényes rendelkezők számáról, továbbá

b) a 4/A. § (1) bekezdésében meghatározott kedvezményezettekről, az őket megillető összegekről, továbbá az egyes kedvezményezettek javára érvényesen rendelkezők számáról.

Az állami adóhatóság a tájékoztatást szeptember 15. napjáig legalább két országos napilapban és internetes honlapján közzéteszi.

(5) Az állami adóhatóság internetes honlapján tájékoztatást ad

a) kategóriánként összesítve a 4. § (1) bekezdésében nevesített kedvezményezettekről és az őket megillető összegekről, valamint az érvényesen rendelkezők számáról, továbbá

b) a 4. § (1) bekezdése szerinti kedvezményezettek nevéről, adószámáról, székhelyéről, az adott évi rendelkezések egyes kedvezményezetteket megillető együttes összegéről és az érvényesen rendelkezők számáról,

c) a 4/A. § (1) bekezdése szerinti kedvezményezettek nevéről, technikai számáról, székhelyéről, az adott évi rendelkezések egyes kedvezményezetteket megillető együttes összegéről és az érvényesen rendelkezők számáról.

A jogszabályi feltételeknek megfelelő azon kedvezményezettekről, akik számára az átutalás megtörtént, a tájékoztatást az állami adóhatóság honlapja a rendelkezési év december 31-ét követően tartalmazza. Az állami adóhatóság biztosítja a b) pontban foglalt adatokat tartalmazó adatbázis elérhetőségét a társadalmi és civil kapcsolatok fejlesztéséért felelős miniszter részére az általa működtetett információs portálon történő közzététel, adatfeldolgozás, -rendszerzés céljából. A kedvezményezettet kérelmére az állami adóhatóság térítésmentesen tájékoztatja a javára rendelkező – az adatszolgáltatás időpontjában – érvényes és érvénytelen, valamint el nem bírált nyilatkozatok számáról, régiónkénti megoszlásáról, az érvénytelenséget okozó – a 7. § (1) bekezdés a)–d) pontjainak megfelelően részletezett – okokról és azok arányáról.

(6) A 4/A. § (1) bekezdésének a) pontjában említett kedvezményezetteknek az egyházakkal való kapcsolattartás koordinációjáért felelős miniszter által vezetett minisztérium – az állami adóhatóság által a rendelkezés évének december 31. napjával meghatározott és a (8) bekezdés szerint a korábbi időszak pótlistája alapján megnövelt – összeget a rendelkező nyilatkozat évét követő év január 10. napjáig utalja át.”

(3) Az Szftv. 6. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(9) A 4/A. § (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott kiemelt előírányzat javára felajánlott összeget a rendelkezést követő évben a felhasználásában érintett – éves költségvetési törvényben megnevezett – fejezet költségvetése tartalmazza, felhasználása pedig pályázati úton történik. A felhasználásról az érintett fejezet a felhasználás évére vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló törvény fejezeti indokolásában részletesen elszámol, megnevezve a pályázaton nyertes szervezeteket, személyeket és a nekik juttatott összegeket. Az elszámolást a saját honlapján és a (3) bekezdés szerint – az ott meghatározott határidőig – közzé kell tenni.”

8. § (1) Az Szftv. 7. § (1) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

[A nyilatkozatban foglalt rendelkezés érvénytelen, ha a következő esetek bármelyike állapítható meg:]

„f) amennyiben a magánszemély úgy választotta az adóhatóság adatszolgáltatás alapján történő adómegállapítását, hogy arra a jogszabály szerint nem lett volna lehetősége –, ugyanakkor az egyéb törvényi feltételek megléte esetén az 5. § (1) bekezdése szerinti határidőig pótlólagosan benyújtott adóbevallással együtt érkezett rendelkező nyilatkozatot kell érvényesnek tekinteni.”

(2) Az Szftv. 7. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az adóhatóság a rendelkező nyilatkozat éve november 15. napjáig megállapítja a nyilatkozatban foglalt rendelkezésnek – a magánszemély saját érdekkörébe tartozó – érvénytelenségét, erről a magánszemélyt a rendelkező nyilatkozat éve november 30. napjáig értesíti. Ha az adóhatóság a rendelkező nyilatkozat éve november 30. napjáig a rendelkező magánszemélyt a saját érdekkörébe tartozó érvénytelenségről nem értesíti, és az általa megjelölt kedvezményezett a 6. § (5) bekezdésében foglaltak szerint az állami adóhatóság internetes honlapján közzétett tájékoztatásban szerepel, a rendelkezést teljesíteni kell.”

(3) Az Szftv. 7. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A (2) bekezdésben foglalt szabály nem alkalmazható, amennyiben a rendelkező nyilatkozatnak – a rendelkező magánszemély saját érdekkörébe tartozó – érvényessége (különösen a befizetett adó összege) november 15. napjáig nem állapítható meg. Ez esetben erről a tényről az adóhatóság november 30. napjáig értesíti a rendelkező magánszemélyt. Az érvényesség kérdésében legkésőbb a rendelkező nyilatkozat évét követő év utolsó napjáig az adóhatóság döntést hoz. Amennyiben a magánszemély személye vagy az adó összege a rendelkező nyilatkozat évét követő év utolsó napjáig sem állapítható meg, az adóhatóság érvénytelenséget megállapító döntést hoz, és az utalás nem teljesíthető. A döntésről, amennyiben személye megállapítható, a rendelkező magánszemélyt értesíteni kell. Az értesítésnek a döntéshozatalt követő 30 napon belül, de legkésőbb a rendelkező nyilatkozat évét követő év utolsó napjáig meg kell történnie. Az utalás abban az esetben teljesíthető, ha a nyilatkozat az adóhatóság döntése – vagy az ellene benyújtott jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv döntése – szerint a rendelkező magánszemély és a kedvezményezett érdekkörében is érvényesnek minősül.”

(4) Az Szftv. 7. § (4)–(5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a rendelkező nyilatkozatban foglalt kérelem a kedvezményezett érdekkörében meglévő körülmény miatt e törvény szerint érvénytelennek minősül, az adóhatóság a rendelkező nyilatkozatot tévő adózót az érvénytelenség okának megjelölése nélkül, alakszerű határozattal értesíti. Az értesítésre nyitva álló határidő a kedvezményezett elutasítását követő 30 nap, azonban legkorábban a rendelkező nyilatkozat évének november 30. napja.

(5) A 4. §-ban említett kedvezményezetteknek átutalt összeg olyan költségvetési támogatásnak minősül, amely-

nek az e törvény szerinti közcélú tevékenységeknek megfelelő felhasználását az adóhatóság az Art. megfelelő szabályai alkalmazásával jogosult ellenőrizni. Amennyiben az adóhatóság – szükség esetén a külön jogszabály alapján hatáskörrel rendelkező illetékes szerv állásfoglalásának figyelembevételével – megállapítja a közcélú tevékenységnek nem megfelelő felhasználást, erről határozatot hoz, amelyben rendelkezik az összegnek az Art. előírása szerinti elévülési időn belüli visszafizetéséről.”

(5) Az Szftv. 7. § (6)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, és egyidejűleg a § új (8)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A felhasználás abban az esetben tekinthető – a közcélú tevékenység szempontjából – megfelelőnek, amennyiben a költségvetési támogatást

a) a 4. § (1) bekezdés *aa)–ac)* pontja szerinti kedvezményezett az alapító okiratában, alapszabályában alaptevékenységként meghatározott – a Ksztv. 26. § *c)* pontjának megfelelő – közhasznú tevékenység megvalósítására fordítja,

b) a 4. § (1) bekezdés *b)–g)* pontja szerinti kedvezményezett a létesítő okiratában és a rá vonatkozó külön jogszabályokban alaptevékenységként meghatározott közcélú, közérdekű, közhasznú tevékenység megvalósítására fordítja.

(7) A kedvezményezett fenntartásával, működésével kapcsolatos költségek együttes összege az évente kiutalt költségvetési támogatás harminc százalékát nem haladhatja meg. Működési költségként különösen az alábbiak vehetők figyelembe:

a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 79. §-a szerinti bérköltség,

b) székhely, működési hely – kivéve, ha az valamely alapító, tag, vezető tisztségviselő, alkalmazott vagy ezek közeli hozzátartozójának magánlakása is egyben – fenntartásával és működtetésével kapcsolatos költségek (különösen az ingatlan bérleti díja és a kedvezményezettet terhelő közműdíjak),

c) postaköltségek, telefon-, internetszolgáltatás alapdíja (kommunikációs költségek).

(8) Költségvetési szervek esetében működési költségként a személyi juttatások, valamint a dologi kiadások vehetők figyelembe.

(9) Abban az esetben, ha a kedvezményezett a 4. § szerinti feltételek meglétét az 5. § (8) bekezdése szerinti eljárásban nem igazolja, illetőleg a 4. § (2) bekezdésében foglalt nyilatkozattételi és közlési kötelezettségét nem teljesíti, erről az adóhatóság határozatot hoz, amelyet a kedvezményezett kérelmére az a bíróság, amelynél a kedvezményezett nyilvántartásba vétele történt – ennek hiányában a kedvezményezett címe szerint illetékes bíróság – nemperes eljárásban 15 napon belül a feltételek fennállásának megállapítása esetén megváltoztathat. Az eljárásra a Pp. szabályait kell megfelelően alkalmazni.

(10) A rendelkező nyilatkozattal kapcsolatos ügyben az Art. rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

9. § Az Szftv. 8. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, valamint a társadalmi és civil kapcsolatok fejlesztéséért felelős miniszter, hogy a 6. § (3) bekezdése szerinti közlemények formai és tartalmi követelményeit együttes rendeletben állapítsák meg.”

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

10. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2008. január 1-jén lép hatályba, rendelkezéseit első alkalommal a 2007. adóévre benyújtott rendelkező nyilatkozatoknál kell alkalmazni.

(2) A 11. § (2) bekezdése 2008. január 2-án lép hatályba.

(3) Az Szftv.

a) 1. § (3) bekezdésében az „és/vagy” szövegrész helyébe az „, illetve”,

b) 4. § (2) bekezdés felvezető szövegében az „(1) bekezdés *a)*, *b)* és *c)* pontjában” szövegrész helyébe az „(1) bekezdés *a)* pontjában”,

c) 4. § (4) bekezdésében a „4. § (2) és (3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „4. § (2) bekezdésében”,

d) 4/A. § (1) bekezdés *a)* pontjában a „4/A. § (2) bekezdése” szövegrész helyébe a „(2) bekezdés”,

e) 6. § (7) bekezdésében az „a munkáltatói és ezzel egyenértékű elszámolás” szövegrész helyébe az „a munkáltatói adómegállapítás”,

f) 6. § (8) bekezdésében a „határozatok alapján” szövegrész helyébe a „határozatok, illetőleg a (7) bekezdés és a 2. § (1) bekezdése alapján”,

g) 7. § (1) bekezdés *d)* pontjában az „5. § (1)–(2) bekezdésében” szövegrész helyébe az „5. § (1)–(3) bekezdésében”, *e)* pontjában az „5. § (6) bekezdése” szövegrész helyébe az „5. § (8) bekezdése” szöveg lép.

11. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Szftv.

a) 4. § (3) és (5) bekezdése,

b) 5/A. §-a,

c) 6. § (2) bekezdése, valamint

d) 6. § (7) bekezdésében az „– az 5. § (4) bekezdésére is figyelemmel lefolytatott ellenőrzés megállapítása alapján –” szövegrész.

(2) E törvény hatálybalépését követő napon hatályát veszti e törvény 1–9. §-a, 10. § (3) bekezdése, valamint e § (1) bekezdése. E bekezdés a hatálybalépését követő második napon hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

A Kormány rendeletei

A Kormány 303/2007. (XI. 14.) Korm. rendelete

a magyarországi hivatalos földrajzi nevek megállapításáról és nyilvántartásáról

A Kormány az Alkotmány 35. § (1) bekezdés *b*) pontjában foglalt feladatkörében, valamint a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI. törvény 29. § (5) bekezdés *d*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a következő rendeletet alkotja:

A rendelet hatálya

1. §

A rendelet hatálya kiterjed egyes hivatalos földrajzi nevek megállapítására, véleményezésére és a földrajzi nevek nyilvántartására.

A földrajzi nevek és típusaik

2. §

(1) *Földrajzi név*: a földfelszín természetes vagy mesterséges részleteinek azonosítására szolgáló, kisebb vagy nagyobb közösségek által használt tulajdonnév.

(2) *Hivatalos földrajzi név*: a hivatalos célra megállapított, esetenként ugyanazon részlet több neve közül kiválasztott földrajzi név.

(3) A hivatalos földrajzi nevek típusai a következők:

a) országos jelentőségű domborzat- és tájnév: a földfelszín függőleges tagoltságának jelentős kiterjedésű részleteit (hegységeket, völgyeket, medencéket stb.), illetve a jelentős kiterjedésű földrajzi, néprajzi és etnikai körzeteket, vidékeket, jogszabályban meghatározott gazdasági körzeteket jelölő, rendszerint az 1:200 000 és ennél kisebb méretarányú térképeken feltüntetett név;

b) területnév: a külterületi mező- és erdőgazdasági művelési egységeket (pl. mező, dűlő, rét stb.), azok részleteit és egyéb földrészlettel vagy más jellegzetes felszíni képződménnyel elhatárolt területet jelölő név, több ilyen terület összefoglaló neve, illetve a földfelszín függőleges tagoltságát (hegyeket, völgyeket stb.) jelölő helyi jelentőségű, rendszerint az 1:200 000 és ennél nagyobb méretarányú térképeken feltüntetett név;

c) természetvédelmi név: a nemzeti park, a tájvédelmi körzet, a természetvédelmi terület, Natura 2000 terület, natúrpark védettségére, illetve kijelölésére utaló utótago(ka)t tartalmazó neve, továbbá a természet védelméről szóló 1996. évi LIII. törvény 23. § (2) bekezdésében foglalt alakulatok (barlang, láp, kunhalom stb.) neve;

d) víznév: a vízgazdálkodást érintő minden név, így a természetes vizek (vízfolyások, állóvizek, mocsarak), a mesterséges létesítményekben szállított, tárolt vizek (csatornák, tározók), az ezekhez kapcsolódó sajátos tájegységek (pl. árvízi öblözet) és a létesítmények (duzzasztók, zsilipek), továbbá a víznyelők, források, kutak stb. neve;

e) országos jelentőségű közlekedési és hírközlési név: a vasúti közlekedéssel és szállítással kapcsolatos létesítmények (pályaudvar, állomás stb.), a távolsági autóbusz-közlekedéssel, hajózással, légi közlekedéssel kapcsolatos létesítmények (megállóhely, kikötő, repülőtér stb.), a 10 m-nél nagyobb nyílású hidak, valamint a hírközlési létesítmények (postahivatal stb.) neve;

f) országnév: az államformát jelölő, különírt utótagot tartalmazó államnév (Magyar Köztársaság) és az államformát nem jelölő, egytagú (rövid) államnév (Magyarország);

g) igazgatásiterület-név: az ország közigazgatási, illetve statisztikai, tervezési és területfejlesztési célokra kialakított területi egységeinek (megye, régió, kistérség stb.) neve;

h) helységnév: a község, nagyközség, város, megyei jogú város, főváros utótagot tartalmazó vagy utótag nélküli rövid neve, a fővárosi kerületek teljes, a főváros nevét is tartalmazó, illetve rövid, csak a római számot és a kerület utótagot tartalmazó neve;

i) településrésznév (helységrésznév): a helység központi belterülete (átfedések nélkül, pontosan körülhatárolt) részeinek (községrész, városrész), továbbá a központi belterülettől elkülönülő – lakott vagy lakatlan – egyéb belterületnek, valamint külterületnek a neve;

j) közterületnév: a bel- és külterületi közutak és terek rendszerint út, utca, tér, park, köz, sétány stb. utótagot tartalmazó neve;

k) helyi jelentőségű közlekedési név: a helyi és helyközi tömegközlekedéssel kapcsolatos létesítmények (megállóhely stb.) és a 10 m-nél kisebb nyílású hidak neve.

(4) *Kisebbségi nyelvű hivatalos földrajzi név*: a helységeknek és az országban található földfelszíni részleteknek az ott élő nemzeti kisebbség vagy etnikum által használt történelmileg kialakult földrajzi neve (pl. Lórév = Лорва, Szentpéterfa = Petrovo Selo, Óbánya = Altglashütte, Alcevetica, Gropcsica).

(5) *Külföldi földrajzi név magyar megfelelője*: az ország határán kívül található földfelszíni részleteknek a külföldi hivatalos nyelvtől eltérő magyar nyelvű földrajzi neve (pl. Republik Österreich = Osztrák Köztársaság, Andaluía = Andalúzia, Oradea = Nagyvárad, Venezia = Velence, Rocky Mountains = Sziklás-hegység), továbbá a más írásrendszerből történt átírás esetén a használt rendszertől eltérő magyaros átírású név (pl. Одеса/Odesza = Odessza, Shanghai = Sanghaj).

(6) *Földrajzi megjelölés*: a földfelszín mesterséges részleteinek azonosítására szolgáló, kisebb vagy nagyobb közösségek által használt, intézményeket (pl. Madách Színház), intézményszerű mesterséges létesítményeket (pl. Ferihegyi repülőtér, Erdészeti arborétum) jelölő tulajdonnév

vagy tulajdonnévnek nem tekinthető megjelölés (pl. főapátság).

A Földrajzinév-bizottság szervezete és működése

3. §

(1) A földrajzi nevek megállapításával összefüggő feladatok ellátására a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter (a továbbiakban: miniszter) mellett Földrajzinév-bizottság (a továbbiakban: Bizottság) működik. Ügyrendjét a Bizottság maga határozza meg, és a miniszter hagyja jóvá.

(2) A Bizottságba képviselőt jelöl

a) a miniszter a nagy méretarányú állami térképekkel összefüggő földrajzi nevekkel, illetve a földrajzi nevek nyilvántartásával,

b) a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter a határon túli magyar földrajzi nevekkel, illetve a kisebbségi nyelvű földrajzi nevekkel,

c) az önkormányzati és területfejlesztési miniszter a helyi önkormányzatokkal és a területfejlesztéssel,

d) a honvédelmi miniszter a közepes és kis méretarányú állami térképekkel, illetve a honvédelmi célú térképszellettel,

e) a környezetvédelmi és vízügyi miniszter a földrajzi nevek természetvédelemmel és vízügygel,

f) a gazdasági és közlekedési miniszter a vasúti közlekedéssel, a közúti közlekedéssel, az úthálózattal, a postai és hírközlési ügyekkel összefüggő földrajzi nevekkel,

g) a külügyminiszter a külföldi államok magyar nevével,

h) az oktatási és kulturális miniszter a közoktatással, illetve a földrajztanítással,

i) a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának elnöke a lacímnyilvántartással összefüggő földrajzi nevekkel,

j) a Központi Statisztikai Hivatal (a továbbiakban: KSH) elnöke a Magyar Köztársaság helységnevtára és helységnevkönyve szerkesztésével összefüggő földrajzi nevekkel kapcsolatos bizottsági képviselőt ellátására.

(3) A miniszter egy-egy tag jelölésére kéri fel a következő intézményeket és szervezeteket:

a) a Magyar Tudományos Akadémia (a továbbiakban: MTA) Magyar Nyelvi Bizottságát a földrajzi nevek helyesírásával,

b) az MTA Nyelvtudományi Intézetét a földrajzi nevek névtani, nyelvjárási kérdéseivel,

c) az MTA Történettudományi Intézetét a földrajzi nevek történeti hátterével,

d) az MTA Földrajztudományi Kutatóintézetét a földrajzi tájbeosztásokkal összefüggő földrajzi nevekkel,

e) az Eötvös Loránd Tudományegyetem Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékét a térképtudománnyal, geoinformatikával összefüggő földrajzi nevekkel,

f) a Magyar Távirati Iroda Zrt.-t a médiával és a sajtóadatbankkal összefüggő földrajzi nevekkel,

g) a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságot a kartográfia általános kérdéseivel összefüggő földrajzi nevekkel

kapcsolatos bizottsági képviselőt ellátására.

(4) A miniszter további, intézményektől független és a földrajzi nevek tekintetében elismert szakembereket is felkérhet a bizottsági munkában való részvétellel.

(5) A miniszter

a) kijelöli a Bizottság elnökét;

b) gondoskodik a Bizottság működési feltételeiről;

c) biztosítja a Bizottság döntéseinek, irányelveinek és közérdekű tájékoztatásainak közzétételét a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium hivatalos lapjában, illetve a honlapján;

d) kijelöli az ENSZ Földrajzi nevek szakértői csoportjába (UNGEGN) a magyar képviselőket, illetve képviseli a Kormányt – a külügyminiszterrel együttműködve – az ENSZ földrajzinév egységesítési konferenciáin és szakértői csoportülésein.

A Földrajzinév-bizottság feladatai

4. §

(1) A Bizottság megállapítja a 2. § (3) bekezdésének *a)–e)* pontjaiban foglalt hivatalos földrajzi neveket.

(2) A Bizottság

a) a 2. § (3) bekezdésének *h)* pontja szerinti helységnevekre vonatkozó döntések előkészítése során a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 58. §-a alapján minden esetben, a 2. § (3) bekezdésének *i)–j)* és *k)* pontjaiban felsorolt hivatalos földrajzi neveket érintő döntés előtt pedig a települési önkormányzat megkeresésére szakmai véleményt ad;

b) véleményezi a 2. § (3) bekezdésének *f)–g)* pontjaiban meghatározott hivatalos földrajzi nevekre vonatkozó javaslatokat.

(3) A Bizottság megkeresésre állást foglal

a) a 2. § (4) bekezdésében meghatározott hivatalos földrajzi nevek helyességéről;

b) a hozzá forduló szervezet vagy magánszemély kérésére a hivatalos földrajzi nevek megállapításának és használatának jogszabályban nem szabályozott kérdéseiről és a külföldi földrajzi nevek magyar megfelelője hazai használatáról.

(4) A Bizottság hatáskörébe tartozó hivatalos földrajzi nevek megállapítására, a megállapított hivatalos földrajzi nevek megváltoztatására javaslatot tehet:

a) a 2. § (3) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott hivatalos földrajzi nevek esetében a miniszter;

b) a 2. § (3) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott hivatalos földrajzi nevek esetében a miniszter vagy az érintett települési önkormányzat;

c) a 2. § (3) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában meghatározott hivatalos földrajzi nevek esetében a környezetvédelmi és vízügyi miniszter;

d) a 2. § (3) bekezdésének *e)* pontjában meghatározott hivatalos földrajzi nevek esetében a gazdasági és közlekedési miniszter, regionális jelentőségű létesítmény esetében az üzemeltető gazdasági szervezet.

(5) A 2. § (3) bekezdésének *a)–e)* pontjaiba tartozó, megállapított hivatalos földrajzi nevekről a Bizottság értesíti a javaslattevőket.

(6) A Bizottság 2. § (4) bekezdésében meghatározott hivatalos földrajzi nevek vonatkozásán – szükség szerint – a helyi, illetve az országos kisebbségi önkormányzattól véleményt kérhet.

(7) A Bizottság – az érdekeltekkel egyetértésben – szakmai ajánlásokat tehet közzé a 2. §-ban felsorolt típusú nevek megállapításának és megváltoztatásának módszertanáról.

(8) A Bizottság vezetője évente beszámol a miniszternek a Bizottság munkájáról.

A névmegállapítás, névváltoztatás és véleményezés követelményei

5. §

(1) A hivatalos földrajzi nevek megállapításakor figyelemmel kell lenni a helyi lakosság élő névhasználatára, a települési és a helyi kisebbségi önkormányzat, az egyéb szervezetek véleményére, továbbá a természet- és társadalomtudományok eredményeire, a történelmi hagyományokra, különösen a helytörténeti kutatásokra, az elpusztult települések nevére, ezen kívül a földrajzi környezetre, a mező- és erdőgazdasági művelési szerkezetre, a nemzetiségi viszonyokra, a nyelvi és nyelvhelyességi követelményekre. A nyelvhelyességi követelmények magukba foglalják a mindenkorai akadémiai helyesírás követését és az arra épülő szabályok betartását.

(2) A 2. § (3)–(4) bekezdésében felsorolt földfelszíni részletek élő személyről – a tanyák kivételével – nem nevezhetők el.

(3) Amennyiben törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik, a hivatalos földrajzi nevek megváltoztatására akkor kerülhet sor, ha az azonos hangzású hivatalos földrajzi nevek zavart keltőek és a névazonosság másként nem kezelhető, ha a névhasználatban kimutatható változás következett be, ha a névvel jelölt mesterséges létesítményt megváltoztatták vagy átalakították, vagy ha a névhasználat a közérdek szempontjából nem megfelelő. A történelmi hagyományokat őrző nevek nem változtathatók meg.

(4) Az (1) bekezdés követelményeinek betartásával a 2. § (3) bekezdésében meghatározott névtípusokban kisebbségi nyelvű hivatalos földrajzi név is megállapítható. A 2. § (3) bekezdésének *a)*, *c)* és *e)–j)* pontjaiban felsorolt

hivatalos földrajzi nevek kisebbségi nyelvű alakja csak a magyar nyelvű névvel együtt állapítható meg. A latin betűt használó kisebbségi nyelvű hivatalos földrajzi nevet az adott nyelv helyesírása szerint kell írni. A nem latin betűt használó kisebbségi nyelvű földrajzi név megállapításakor a magyar ábécén alapuló átírás és az adott kisebbségi nyelv írásmódja egyaránt hivatalos.

(5) A hivatalos földrajzi név helyett vagy a hivatalos földrajzi névben a földrajzi köznévi utótag előtt számot helyettesítő betű vagy számjegy – kivéve a (6) bekezdésben foglalt eseteket – nem használható.

(6) Egyes regionális jelentőségű, vízrendezést, belvízelvezetést, öntözést szolgáló csatornák, kisebb állóvizek (tározók), fővárosi kerületek nevében, továbbá korábban megállapított közterületnevekben és külterületi településrészek nevében megtartható a földrajzi köznévi utótag előtt arab vagy római számjegy.

(7) A 4. § (2) bekezdésének *a)* pontja szerinti szakmai véleményezés során gondot kell fordítani arra, hogy

a) új helységnév adása esetén – figyelemmel a mai és a történelmi magyar helységnevekre is – névazonosság ne álljon elő;

b) a településrésznevek megállapításakor a megszünt (egyesített) helységek nevét meg kell tartani, egyéb esetekben pedig előnyt kell élveznie a korábban használt, más követelményekkel összhangban álló egyéb névnek, továbbá el kell kerülni a településnév előtagként való használatát;

c) a közterületek elnevezésének lehetőleg a közvetlen környezet hagyományait, sajátosságait kell tükröznie, vagy a helyhez kötődő személyekkel kell kapcsolatosnak lennie.

A hivatalos földrajzi nevek nyilvántartása és a Földrajzinév-tár

6. §

(1) A 2. § (3) bekezdés *a)–e)*, valamint *g)–i)* pontjaiban felsorolt hivatalos földrajzi neveket – a külön jogszabály szerinti vetületi rendszerben meghatározott koordinátákkal ellátva – a Földmérési és Távérzékelési Intézet (a továbbiakban: FÖMI) a Földrajzinév-tárban nyilván tartja, és azt folyamatosan vezeti.

(2) A Földrajzinév-tár tartalmazza az (1) bekezdés szerinti hivatalos földrajzi neveket. Ezek közül az igazgatási-terület- és helységneveket a KSH által kiadott Magyar Köztársaság Helységnévkönyve, a településrészneveket a Magyar Köztársaság Helységnévtára szerint kell feltüntetni. A Földrajzinév-tár a felsorolt típusokban megállapított kisebbségi nyelvű földrajzi neveket is tartalmazza.

(3) A Földrajzinév-tár tartalmazza a különféle térképeken, a térképi használat szempontjából fontos hivatalos földrajzi névnek nem minősülő településrészneveket, továbbá a földrajzi megjelöléseket is (műemlék, rom, kilátó,

múzeum, külterületi nem lakott épület stb. neve), a létesítmény tulajdonosának vagy kezelőjének közlése szerint.

(4) A FÖMI a helységenként helyszínen egyeztetett és nyilvántartásba vett földrajzi nevekről az illetékes települési önkormányzat jegyzőjét névjegyzék és térképábrázolat megküldésével tájékoztatja.

(5) A Földrajzinév-tár adatai nyilvánosak. A FÖMI gondoskodik arról, hogy ezek mindenki számára hozzáférhetőek legyenek.

Záró rendelkezés

7. §

Ez a rendelet 2008. január 1-jén lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

A Kormány 304/2007. (XI. 14.) Korm. rendelete

a betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló

41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 235. §-a (1) bekezdésének *c)* és *d)* pontjában, valamint a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény 451. §-a (1) bekezdésének *m)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján és az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában meghatározott feladatkörében eljárva az alábbiakat rendeli el:

1. §

(1) A betéti kamat, az értékpapírok hozama és a teljes hiteldíj mutató számításáról és közzétételéről szóló 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. §-a (2) bekezdésének *b)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) E rendelet hatálya kiterjed]

„*b)* az értékpapír hozamszámítására vonatkozó rendelkezések tekintetében a befektetési vállalkozásokra, a saját kibocsátású értékpapírjait forgalomba hozó hitelintézetre, a befektetési alapkezelőre, valamint mindazon szervezetre, amely törvényi felhatalmazás alapján forgalmazó

igénybevétele nélkül jogosult saját kibocsátású értékpapírt forgalomba hozni, valamint”

(2) Az R. 1. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E rendelet alkalmazásában kereskedelmi kommunikáció a befektetési vállalkozás, a pénzügyi intézmény, a befektetési alapkezelő, továbbá a pénzügyi intézmény hitelét közvetítő harmadik személy gazdasági tevékenységével közvetlenül összefüggésben történő információközlés, függetlenül annak megjelenési módjától, eszközétől.”

2. §

Az R. 2. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a betét befizetése több részletben történik, a 7. számú mellékletben meghatározott képletet kell alkalmazni.”

3. §

Az R. 3. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Lakás-takarékpénztár esetén a kereskedelmi kommunikációban az EBKM értékét havi 20 ezer forint folyamatos betételhelyezést feltételezve kell meghatározni.”

4. §

Az R. 4. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„4. § Az EBKM számításánál a kamatösszegben csak a ténylegesen kifizetendő (jóváírandó) összeg vehető figyelembe. Ha a kifizetendő kamatot bármilyen jogcímen (pl. jutalék, díj) – ide nem értve az adófizetési kötelezettséget – levonás terheli, akkor a kamatösszeget a levonás összegével csökkenteni kell.”

5. §

(1) Az R. 5. §-ának (2) és (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(2) A betéti szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatban és kereskedelmi kommunikációban fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a betéti szerződés részletes leírását az üzletszabályzat tartalmazza.

(3) Ha a betéti szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatban vagy a betétre vonatkozó kereskedelmi kommunikációban szerepel a betét kamata vagy bármilyen költsége, közvetlenül ezt követően az EBKM mértékének is – a rövidítés feltüntetésével, két tizedesjegy pontossággal – szerepelnie kell legalább ugyanakkora méretben és megegyező megjelenítésben, illetőleg jól érthetően el kell hangzania.”

(2) Az R. 5. §-a a következő (4)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a betéthez állami támogatás kapcsolódik és a szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatban vagy keres-

kedelmi kommunikációban szerepel a betét kamata, bármilyen költsége vagy az állami támogatás mértéke, illetve összege, a támogatással és a támogatás nélkül számított EBKM értékét is meg kell adni.

(5) Ha a hitelintézet az EBKM számításánál valamilyen kedvezményt vesz figyelembe, és e kedvezmény valamilyen feltételtől függ (akár a hitelintézet, akár az ügyfél oldaláról), a kereskedelmi kommunikációnak legalább a részletes feltételek pontos elérhetőségét tartalmaznia kell.

(6) Kedvezményes kamattal meghirdetett, automatikusan megújuló betét esetén a szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatnak és kereskedelmi kommunikációnak a kedvezményes EBKM értéke mellett a közzététel időpontjában hatályos kondíciós lista szerinti nem kedvezményes EBKM értékét is tartalmaznia kell.

(7) Ha a hitelintézet olyan összetett szolgáltatást kínál, ahol a betét mellett befektetési jegyet is kötelező vásárolni, a kereskedelmi kommunikációnak vagy a betéti szerződés megkötésére vonatkozó ajánlatnak a betétrészre vonatkozó EBKM értékét követően tartalmaznia kell – megegyező megjelenítésben – az alábbi szöveget: „Az ajánlat másik elemét képező befektetési alap hozama az alapon lévő befektetési eszközök hozamától függően változó lehet. Az alap múltbeli hozama nem jelent garanciát a jövőbeni hozamra.”

6. §

(1) Az R. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok esetében, ha az értékpapír kamata a kibocsátó által a még hátralévő teljes futamidőre megállapításra került, a befektetési vállalkozás, a hitelintézet, valamint az a szervezet, amely törvény alapján forgalmazó igénybevétele nélkül jogosult saját kibocsátású értékpapírt forgalomba hozni, köteles kiszámítani, és a 7. §-ban meghatározott módon közzétenni az egységesített értékpapír hozam mutatót (a továbbiakban: EHM).”

(2) Az R. 6. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A befektetési alapkezelőnek az (1)–(3) bekezdést megfelelően alkalmaznia kell a hozamgaranciával vagy hozamvédelemmel ellátott, nyilvánosan forgalomba hozott befektetési alapok esetében, ha a garantált vagy ígért, konkrét, számszerűsített hozam a még hátralévő teljes futamidőre megállapításra került. Az EHM számításakor ahol a 3. és 4. számú mellékletekben szereplő képletek kamatfizetést említenek, a garantált vagy ígért hozamot kell figyelembe venni.

(5) Az EHM számításánál a hozamösszegben csak a ténylegesen kifizetendő (jövőre várható) összeg vehető figyelembe. Ha a kifizetendő hozamot bármilyen jogcímen (pl. jutalék, díj) – ide nem értve az adófizetési kötelezettsé-

get – levonás terheli, a hozamösszeget a levonás összegével csökkenteni kell.”

7. §

(1) Az R. 7. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A befektetési vállalkozásnak, a hitelintézetnek és a 6. § (4) bekezdésében meghatározott esetben a befektetési alapkezelőnek, valamint annak a szervezetnek, amely törvény alapján forgalmazó igénybevétele nélkül jogosult saját kibocsátású értékpapírt forgalomba hozni, az ügyfélfogadásra nyitva álló helyiségben ki kell függesztenie:

- a) az értékpapír-hozam számításának konkrét képletét;
- b) a kamat-, illetve hozamfizetés időpontjait;
- c) a rövidítés feltüntetésével két tizedesjegy pontossággal az EHM értékét;
- d) minden olyan tény, információt, feltételt, amely kihatással van az értékpapír alapján kifizetett összegre.”

(2) Az R. 7. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az értékpapírügyletre vonatkozó ajánlatban vagy kereskedelmi kommunikációban az ügyletre vonatkozó kamat, konkrét hozam vagy bármilyen költség megjelenik, közvetlenül ezt követően az EHM mértékének is – a rövidítés feltüntetésével, két tizedesjegy pontossággal – szerepelnie kell legalább ugyanakkora méretben és megegyező megjelenítésben, illetőleg jól érthetően el kell hangzania.”

8. §

Az R. 8. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a hitelintézet olyan összetett szolgáltatást kínál, amelynél a visszafizetendő kölcsönösszeg egésze, vagy egy része egy másik szolgáltatás keretében képződik meg az ügyfél befizetéseiből, akkor a THM értékét e befizetések figyelembevételével kell megállapítani. A hitel visszafizetéséhez nem kapcsolódó esetleges többlétszolgáltatás díját nem kell figyelembe venni.”

9. §

Az R. 9. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha a hitelnyújtó kereskedelmi kommunikációjában kedvezményes kamatozásra vagy bármely költség teljes vagy részleges elengedésére történik hivatkozás, a THM kiszámításánál a kedvezményes feltételeket kell figyelembe venni.

(4) Ha a hitelnyújtó az adott hiteltípusra alkalmazott feltételeknél a futamidőnél rövidebb időszakra kedvezőbb feltételeket kínál (akciós időszak), akkor

a) az akciós időszakra ezen kedvezőbb feltételeket,
b) a hitel futamidejének akcióval nem érintett időszakra a közzététel időpontjában hatályos kondíciós lista szerinti, adott hiteltípusra vonatkozó feltételeket kell figyelembe venni a THM értékének meghatározásakor.”

10. §

Az R. 11/A. §-ának (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

„e) ha a helyszíni szemlék száma előre nem határozható meg, két szemle díját kell figyelembe venni.”

11. §

Az R. 11/B. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Deviza alapú kölcsönök esetén a 10. §-ban meghatározott képleteknél az ügyfél által teljesített fizetéseket forintban kell számításba venni

a) a szerződésben rögzített THM számításánál a pénzügyi intézménynél alkalmazott, a szerződés megkötését megelőző 30. napnál nem régebbi devizaárfolyam,

b) a 13. § (1) bekezdésében meghatározott helyeken és a kereskedelmi kommunikációban szereplő THM számításánál a pénzügyi intézménynél alkalmazott, a tárgynegyedévet megelőző hónap 1. munkanapján érvényes devizaárfolyam figyelembevételével.”

12. §

Az R. 11/C. §-a a következő j) és k) ponttal egészül ki:
[A hitelintézet által hitelkártyaként kibocsátott bankkártya esetén a 10. §-ban meghatározott képleteket az alábbi feltételezések figyelembevételével kell számítani:]

„j) az éves kártyadíjat és más költségeket a hitel folyósításáig felmerült költségként kell kezelni, az 5. számú melléklet képletében a bal oldali értéket csökkentő tételként,

k) a hitelkártya mögött levő hitelszámla vezetéséért felszámított díjat a c) és d) pontban említett minimális törlesztés részeként kell kezelni úgy, hogy az ügyfél tartozása csak a díjon felüli résszel csökken.”

13. §

Az R. a következő 11/D. §-sal egészül ki:

„11/D. § (1) A 13. § (1) bekezdésében meghatározott helyeken és a kereskedelmi kommunikációban a THM értékét az alábbi feltételekkel nyújtott, egyenletes törlesztésű

hitelre kell meghatározni, amennyiben a pénzügyi intézmény kínálja az adott hiteltípust:

a) a lakástakarékpénztár által nyújtott lakáskölcsönnél a kölcsön összege 1 millió forint, futamideje 5 év,

b) más pénzügyi intézmény által nyújtott lakáskölcsönnél a kölcsön összege 5 millió forint, futamideje 20 év,

c) hitelkártya és folyószámla hitel esetén a kölcsön összege 500 ezer forint, futamideje 1 év,

d) 1 millió forintos összeghatárig nyújtott – az a)–c) pontba nem tartozó – lakossági kölcsönnél a kölcsön összege 500 ezer forint, futamideje 3 év,

e) 1 millió forint feletti – az a)–c) pontba nem tartozó – lakossági kölcsönnél a kölcsön összege 1 millió forint, futamideje 5 év.

(2) Nem egyenletes törlesztésű hitelnél is alkalmazni kell az (1) bekezdésben meghatározott feltételeket, de ebben az esetben az eltérő törlesztési módot feltűnő módon jelezni kell.

(3) Ha az adott hitelt a pénzügyi intézmény nem nyújtja az (1) bekezdésben meghatározott feltételekkel és a hitelnyújtó által kínált feltételek érdemben attól eltérőek, abban az esetben a THM számításakor az (1) bekezdésben említett feltételekhez legközelebbi – a hiteltípusra létező – összeget és futamidőt kell figyelembe venni. Ezt az (1) bekezdésben említett helyeken feltűnő módon jelezni kell.

(4) Az (1) bekezdés alkalmazásában egyenletes törlesztésű hitel az a legfeljebb 6 hónapos türelmi idejű hitel, amelynek visszafizetése azonos időbeli gyakorisággal (pl. havonta, negyedévente), azonos összegű törlesztéssel történik. Azonos összegű törlesztés alatt értendő minden olyan kölcsöntörlesztés, amely esetében a tőketörlesztési időszakban a tőketörlesztés és a kamat forintban vagy devizában meghatározott együttes összege állandó.”

14. §

Az R. 12. §-ának b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[12. § A pénzügyi intézménynek biztosítania kell, hogy ügyfele a szerződés aláírása előtt megismerhesse:]

„b) a hitelszerződés módosításának esetleges költségeit,”

15. §

(1) Az R. 13. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a pénzügyi intézmény kereskedelmi kommunikációjában, illetve a pénzügyi intézmény hitelét közvetítő harmadik személy kereskedelmi kommunikációjában szerepel a hitel kamata, bármilyen költsége, törlesztőrészlete vagy ezekkel összefüggésbe hozható bármely utalás, közvetlenül ezt követően a THM értékének is – a rövidítés feltüntetésével, két tizedesjegy pontossággal – szerepelnie

kell legalább ugyanakkora méretben és megegyező megjelenítésben, illetőleg jól érthetően el kell hangzania.”

(2) Az R. 13. §-a a következő (5)–(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a hitelnyújtó a THM számításánál a 9. § (3) bekezdésének megfelelően valamilyen kedvezményt vesz figyelembe, és e kedvezmény valamilyen feltételtől függ (akár a hitelnyújtó, akár az ügyfél oldaláról), a kereskedelmi kommunikációnak legalább a részletes feltételek pontos elérhetőségét tartalmaznia kell.

(6) A kedvezményes feltételekkel meghirdetett hitelkártyára vonatkozó kereskedelmi kommunikációnak a nem kedvezményes feltételek alapján számított THM értékét is tartalmaznia kell.

(7) A (4) bekezdésben meghatározott esetben a hitelkártyára vonatkozó kereskedelmi kommunikációnak tartalmaznia kell a THM számításánál figyelembe vett elszámolási időszak hosszát is.”

16. §

Az R. 1–6. számú melléklete e rendelet 1. számú melléklete szerint módosul.

17. §

Az R. kiegészül az e rendelet 2. számú mellékletében foglalt 7. számú melléklettel.

18. §

(1) Ez a rendelet 2008. február 1-jén lép hatályba.

(2) Az R. 11/A. §-ának (2) bekezdése hatályát veszti.

(3) E rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

19. §

Ez a rendelet a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 90/88/EGK irányelve (1990. február 22.) a tagállamok fogyasztói hitelre vonatkozó jogszabályai és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló 87/102/EGK irányelv módosításáról,

b) a Tanács 98/7/EK irányelve (1998. február 16.) a tagállamok fogyasztói hitelre vonatkozó jogszabályai és közigazgatási rendelkezései közelítéséről szóló 87/102/EGK irányelv módosításáról.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

1. számú melléklet

a 304/2007. (XI. 14.) Korm. rendelethez

1. Az R. 1. számú mellékletében az „r: az EBKM szádrésze” szövegrész helyébe az „r: az EBKM értéke” szövegrész lép.

2. Az R. 2. számú mellékletében az „r: az EBKM szádrésze” szövegrész helyébe az „r: az EBKM értéke” szövegrész lép.

3. Az R. 3. számú mellékletében az „r: az EHM szádrésze” szövegrész helyébe az „r: az EHM értéke” szövegrész lép.

4. Az R. 4. számú mellékletében az „r: az EHM szádrésze” szövegrész helyébe az „r: az EHM értéke” szövegrész lép.

5. Az R. 5. számú mellékletében az „i: a THM szádrésze” szövegrész helyébe az „i: a THM értéke” szövegrész lép.

6. Az R. 6. számú mellékletében az „i: a THM szádrésze” szövegrész helyébe az „i: a THM értéke” szövegrész lép.

2. számú melléklet

a 304/2007. (XI. 14.) Korm. rendelethez

„7. számú melléklet

a 41/1997. (III. 5.) Korm. rendelethez

Az EBKM számításához a következő képletet kell alkalmazni, ha a betét befizetése több részletben történik:

$$n \sum_{i=1}^n \frac{B_i}{(1+r)^{(t_i/365)}} = m \sum_{j=1}^m \frac{K_j}{(1+r)^{(t_j/365)}}$$

n = a betétfizetések száma,

B_i = az i-edik betétfizetés összege,

t_i = az első betételhelyezés napjától az i-edik betétfizetésig hátralévő napok száma,

r = az EBKM értéke,

m = a kifizetések száma,

t_j = az első betételhelyezés napjától a j-edik kifizetésig hátralévő napok száma,

K_j = a j-edik kifizetés összege.”

**A Kormány
305/2007. (XI. 14.) Korm.
rendelete**

**a Kutatási és Technológiai Innovációs Alap
kezeléséről és felhasználásáról szóló
133/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 17. §-ának *a)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában foglalt feladatkörében eljárva, a Kormány a következőket rendeli el:

1. §

A Kutatási és Technológiai Innovációs Alap kezeléséről és felhasználásáról szóló 133/2004. (IV. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Akr.) 1. §-a a következő (5)–(12) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az Iroda a pályázati programok lebonyolításába akkreditált közreműködő szervezeteket vonhat be. Az Iroda az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 54/A. §-ban nevesített kezelői feladatok körén kívül eső következő feladatokat adhatja át:

a) a pályázatok befogadása, a pályázat elbírálásához szükséges adatszolgáltatás a Hivatal és az Iroda részére, közreműködés a pályázatok értékelésében;

b) minta alapján szerződések előkészítése (szerződések kiküldése, fogadása, hiánypótlás), előkészített szerződés átadása az Irodának;

c) közreműködés a projektek megvalósítása előrehaladásának nyomon követésében, beszámoló fogadása, formai ellenőrzése, hiánypótlás, szerződésmódosítás előkészítése, a támogatás kifizetésének előkészítése;

d) szakértőként közreműködés a pénzügyi helyszíni ellenőrzésben (dokumentumalapú ellenőrzések és kockázatelemzésre alapozott pénzügyi helyszíni ellenőrzések);

e) pályázati adatok folyamatos rögzítése, az adatbázis naprakészességének és megbízhatóságának biztosítása.

(6) Az akkreditációs kritériumok minden közreműködő szervezet esetében egységesek, azokat az Iroda – a Hivatal és az Alap forrásainak felhasználásáért felelős miniszter jóváhagyásával – határozza meg. Az akkreditálást független szervezet végzi. Az akkreditáció felülvizsgálata keretében a közreműködő szervezet tevékenységét két évente felül kell vizsgálni.

(7) A közreműködő szervezet az Iroda nevében és javára jár el. A közreműködő szervezet a szerződésben foglalt feladatait nem adhatja át.

(8) A közreműködő szervezetek kijelöléséről és a közreműködő szervezetek számára biztosított kizárólagos jogról az Alap forrásainak felhasználásáért felelős miniszter javaslatára a Kormány rendeletben intézkedik. Ha a közreműködő szervezetek kijelöléséhez a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény alapján közbeszerzési eljárást kell lefolytatni, az eljárást az Iroda folytatja le a Hi-

vatal bevonásával. Az Iroda a közbeszerzési bíráló bizottságba meghívja a Hivatal képviselőjét.

(9) A feladatok átadásáról az Iroda és a közreműködő szervezet szerződésben állapodik meg. A megállapodásban meg kell határozni különösen

a) a közreműködő szervezet kötelezettségeit, a teljesítménycélokat,

b) az Irodának a közreműködő felé fennálló irányítási jogkörének elemeit,

c) a pályázat-, valamint szerződéskezelés során alkalmazandó eljárási szabályokat,

d) az ellenőrzés, beszámolás, számadás rendszerét,

e) az adatkezelés és adatszolgáltatás rendjét, az adatvédelmi előírásokat,

f) a feladat teljesítésének elfogadását követően a teljesítményarányos díj rendelkezésre bocsátásának módját,

g) a közreműködő szervezet szerződésszegésének következményeit.

(10) A teljesítménycélokat és a közreműködő díjazását úgy kell meghatározni, hogy az Alapból kizárólag a pályázati programok megvalósításához közvetlenül kapcsolódó feladatok költségei téríthetők meg a közreműködőknek. Az Alap kezelésével kapcsolatos költségek Atv.-ben meghatározott hányadából közreműködői díj – összesen és évente – annak 35%-át meg nem haladó mértékben finanszírozható.

(11) Az akkreditációs kritériumoknak való meg nem felelés, valamint jogszabályba ütköző vagy nem szerződészerű teljesítés esetén, különösen a megállapodásban meghatározott teljesítménycéloktól való jelentős eltérés, késedelmes teljesítés esetén az Iroda vezetője a közreműködői kijelölés visszavonását kezdeményezi.

(12) Amennyiben a közreműködői kijelölés visszavonásra kerül – új közreműködő kijelöléséig – az (5) bekezdés *a)–e)* pontjai szerinti feladatokat az Iroda látja el.”

2. §

Az Akr. 15. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Atv. 8. §-ának (7) bekezdésében foglaltak kivételével a pályamű, valamint a 10. § (3) bekezdésének *b)* pontja szerinti egyedi kérelmek támogatásáról – a Hivatal indoklással ellátott előterjesztése alapján – a miniszter dönt.”

3. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba, és a kihirdetését követő 6. napon hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter

**A Kormány
306/2007. (XI. 14.) Korm.
rendelete**

**a Schengen Alap felhasználásának
pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési
rendjének kialakításáról szóló
179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány az Alkotmány 35. §-a (2) bekezdésének c) pontjában megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében eljárva a következő rendeletet alkotja:

1. §

A Schengen Alap felhasználásának pénzügyi tervezési, lebonyolítási és ellenőrzési rendjének kialakításáról szóló 179/2004. (V. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„5. § A Felelős Hatóságot a Felelős Személy irányítja, aki a Kormány által kinevezett tisztviselő.”

2. §

Az R. 14. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A KPSZE feladatköre a Schengen Alap támogatás vonatkozásában az alábbiakra terjed ki]

„i) megfelelő nyilvántartási, jelentési és adatszolgáltatási rendszer működtetése a szakmai lebonyolítás minden szintjén, valamint az ezekre épülő jelentések és adatszolgáltatás biztosítása a Felelős Hatóság részére, beleértve a végső pénzügyi elszámolás elkészítését. Ennek keretében havi és éves rendszerességgel információt szolgáltat a Felelős Hatóság részére a fejlesztési források, a saját és az SzKSz-ek felelősségi körébe tartozó Logisztikai és Működési Költségek (azaz a rendészeti állomány fejlesztési és fenntartási, illetőleg a PMC egésze, valamint a belső képzéshez kapcsolódó költségek) felhasználásáról a Schengen Alap európai uniós forrás és hazai társfinanszírozás tekintetében a Felelős Hatóság által meghatározott formában és rend szerint;”

3. §

Az R. 17. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A Szakmai Projektfelelős felelősségi körébe tartozik]

„c) a KPSZE tevékenységéhez szükséges pénzügyi és jelentési dokumentumok elkészítése, különös tekintettel a 14. § i) pontjában foglaltakra,”

4. §

Az R. 28. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a § eredeti szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) A végső elszámolást a KPSZE a programzárást követő 2 hónapon belül megküldi a KEHI részére, amely ezt követő 2 hónapon belül elkészíti a végső költségigazolást, és megküldi a Felelős Hatóság részére.”

5. §

Az R. a következő 28/A. §-sal egészül ki:

„28/A. § (1) A végső elszámoláshoz kapcsolódó költségigazolási tevékenységet megelőzően a KEHI évente igazolja a költségnyilatkozatok pontosságát és megfelelőségét. Az éves költségigazolást a Felelős Hatóság az éves időközi jelentés részeként továbbítja az Európai Bizottság részére.

(2) Az éves költségigazolási tevékenység elvégzéséhez a fejlesztési források tekintetében a KPSZE, saját Logisztikai és Működési Költségeik vonatkozásában pedig a KPSZE és az SzKSz-ek állítják ki az éves költségnyilatkozatokat a pénzügyi év befejezését követő 2 hónapon belül és megküldik a KEHI részére. A KEHI ezt követő 2 hónapon belül elkészíti a költségigazolást, és továbbítja a Felelős Hatóság részére.”

6. §

Az R. 29. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„29. § A végső elszámolás alátámasztásához és az igazolás, valamint az éves költségigazolás kiállításához a KEHI jogosult kiegészítő információ kérésére a Felelős Hatóságtól, a KPSZE-től és az SzKSz-ektől, melyet azok kötelesek rendelkezésre bocsátani.”

Záró rendelkezések

7. §

Az R. 14/B. §-a (1) bekezdésének c) pontja a hatályát veszti.

8. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő hónap első napján a hatályát veszti.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,

a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

**A Kormány
307/2007. (XI. 14.) Korm.
rendelete**

**az önkormányzati és területfejlesztési miniszter
feladat- és hatásköréről szóló
168/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet
módosításáról**

1. §

Az önkormányzati és területfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 168/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 15/A. §-ának a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A miniszter a fejlesztéspolitikáért való felelőssége körében)

„a) – kormányhatározatban foglalt kivételekkel – összehangolja a minisztériumok és a központi közigazgatási szervek országos szintű fejlesztéssel, fejlesztési tervéssel és programozással kapcsolatos tevékenységét;”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetése napján lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,
a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter

**A Kormány
308/2007. (XI. 14.) Korm.
rendelete**

**a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Mexikói Egyesült Államok Kormánya közötti
gazdasági együttműködésről szóló megállapodás
kötelező hatályának elismerésére adott
felhatalmazásról és kihirdetéséről**

1. §

A Kormány e rendelettel felhatalmazást ad a Magyar Köztársaság Kormánya és a Mexikói Egyesült Államok Kormánya közötti gazdasági együttműködésről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

A Kormány a Megállapodást e rendelettel kihirdeti.

3. §

A Megállapodás hiteles magyar és angol nyelvű szövege a következő:

**„Megállapodás a Magyar Köztársaság Kormánya
és a Mexikói Egyesült Államok Kormánya közötti
gazdasági együttműködésről**

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Mexikói Egyesült Államok Kormánya, a továbbiakban „a Szerződő Felek”,

azzal az óhajjal, hogy fejlesszék és elmélyítsék az országok közötti hosszú távú gazdasági kapcsolatokat,

azzal a törekvéssel, hogy a kölcsönös előnyök alapján fejlesszék tovább és erősítsék gazdasági együttműködésüket,

tiszteletben tartva az egyrészről a Mexikói Egyesült Államok, másrészről az Európai Közösség és annak tagállamai által Brüsszelben, 1997. december 8-án aláírt gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodást,

kölcsönös érdeküknek tartva a megfelelő keretek kialakítását a Szerződő Felek közötti folyamatos párbeszédhez, elsősorban a két ország kis- és középvállalkozásai javát szolgáló gazdasági kapcsolataiknak, továbbá a vállalkozói szféra együttműködésének erősítésére és bővítésére meghozandó intézkedések elemzése és az ezekről való megállapodás érdekében

a következőkben állapodtak meg:

Általános rendelkezések

1. cikk

A Szerződő Felek egyetértenek abban, hogy elsődleges céljuk, hogy hatályban lévő jogszabályaik keretein belül és a jelen Megállapodás rendelkezéseivel összhangban kialakítsák a gazdasági együttműködés kérdéseinek megvitatásának mechanizmusát, és ennek révén elősegítsék, bővítsék és diverzifikálják gazdasági kapcsolataikat.

2. cikk

Figyelembe véve a gazdasági kapcsolatok jelenlegi helyzetét és perspektíváit, a Szerződő Felek egyetértenek abban, hogy többek között a következő területeken kedvezőek a feltételek a hosszú távú együttműködésre:

- a) élelmiszer-feldolgozó ipar,
- b) elektronikai és elektrotechnikai ipar,
- c) kis- és középvállalkozások,
- d) oktatás,
- e) egészségügy, gyógyászati és gyógyszeripar,
- f) humán erőforrások fejlesztése,
- g) idegenforgalom,
- h) vízgazdálkodás,
- i) számítástechnika és informatika, valamint
- j) tudomány és technológia.

3. cikk

A Szerződő Felek törekednek arra, hogy megfelelő eszközökkel szélesítsék és mélyítsék el gazdasági együttműködésüket:

- a) Elősegítik a kapcsolatok építését és támogatják az együttműködést a gazdasági döntéshozók, a kormányzati intézmények, a szakmai szervezetek, az érdekképviseletek és kamarák, a regionális és helyi szervek között.
- b) Információkat cserélnek a fejlesztési prioritásokról és elősegítik az üzleti szereplők részvételét a fejlesztési projekteknél.
- c) Közlik egymással a gazdasági együttműködésre vonatkozó információkat, statisztikai kimutatásokat és hatályos jogszabályi rendelkezéseket.
- d) Ösztönzik a vásárokon és kiállításokon történő részvételt és az üzleti események, szemináriumok, szimpóziумok szervezését.
- e) Elősegítik a kis- és középvállalkozások erőteljesebb részvételét a kétoldalú gazdasági kapcsolatokban.
- f) Konzultációs, marketing, tanácsadói és szakértői szolgáltatások nyújtásával elősegítik az együttműködést a kölcsönös érdeklődésre számot tartó területeken.
- g) Elősegítik a régiók közötti és a nemzetközi szintű együttműködést a kölcsönös érdeklődésre számot tartó kérdésekben.

Magyar–Mexikói Vegyes Bizottság

4. cikk

1. A Szerződő Felek ezúton létrehozzák a Magyar–Mexikói Vegyes Bizottságot (a továbbiakban: Bizottság).
2. A Bizottságot a Magyar Köztársaság Gazdasági és Közlekedési Minisztere és a Mexikói Egyesült Államok Külügyminisztere, illetve hivatalos képviselőik vezetik.
3. Amennyiben ezt kívánatosnak tartja, a Bizottság a Szerződő Felek más kormányzati szerveitől is támogatást kérhet, továbbá ilyen kormányzati szervekből ideiglenes és állandó albizottságokat, munkacsoportokat vagy szakértői munkacsoportokat is létrehozhat, feladatait ezekre átruházhatja, illetve kikérheti nem kormányzati személyek és intézmények tanácsát is.

4. A Bizottság a Szerződő Felek egyikének kérésére felváltva Magyarországon és Mexikóban ülésezik.

5. A Bizottság üléseinek napirendjéről a Szerződő Felek legalább 2 (két) hónappal előre megállapodnak, és arról egymást diplomáciai úton értesítik.

6. Az ideiglenes és állandó albizottságok, munkacsoportok és szakértői munkacsoportok, valamint a 3. cikk a) pontjában említett nem kormányzati személyek és intézmények által készített valamennyi jelentést és ajánlást megfontolás céljából a Bizottság elé kell terjeszteni.

Konzultáció

5. cikk

1. A Szerződő Felek a kétoldalú gazdasági kapcsolataikból eredő valamennyi esetleges vitájuk során együttműködés és konzultációk révén kísérelnek meg kölcsönösen kielégítő megegyezésre jutni.

2. A Szerződő Felek a Bizottságon keresztül – kérésre – bármikor konzultációt folytathatnak bármely olyan ügyről vagy intézkedésről, amely a jelen Megállapodás működését, végrehajtását, illetve gazdasági kapcsolataikat érinti vagy érintheti.

3. A konzultáció lefolytatására az írásbeli kérés kézhezvételétől számított 30 (harminc) napon belül kerül sor, kivéve, ha a Szerződő Felek egy későbbi időpontban állapodnak meg.

6. cikk

Jelen Megállapodás nem befolyásolja a Magyar Köztársaság európai uniós tagságából fakadó és arra tekintettel alkalmazandó kötelezettségeit. Következésképpen a jelen Megállapodás rendelkezései nem idézhetők vagy értelmezhetők – sem részben, sem egészben – úgy, hogy érvénytelenítsék, módosítsák vagy más módon befolyásolják a Magyar Köztársaságnak az Európai Uniót létrehozó Szerződésekben, valamint az Európai Unió elsődleges és másodlagos joganyagában foglalt kötelezettségeit, sem a Szerződő Feleknek azon kötelezettségeit, amelyeket a Brüsszelben, 1997. december 8-án aláírt Gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodás egyrészről Európai Közösség és annak tagállamai, valamint másrésről a Mexikói Egyesült Államok között, és az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrésről a Mexikói Egyesült Államok közötti gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz csatolt, a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Máltai

Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság Európai Unióhoz való csatlakozására figyelemmel készült kiegészítő jegyzőkönyv, valamint a Második kiegészítő jegyzőkönyv az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Mexikói Egyesült Államok közötti gazdasági partnerségi, politikai koordinációs és együttműködési megállapodáshoz, a Bolgár Köztársaság és Románia Európai Unióhoz való csatlakozására figyelemmel szabályoznak.

7. cikk

A jelen Megállapodás keretében cserélt információk a Szerződő Felek előzetes írásbeli hozzájárulása nélkül nem adhatók ki vagy továbbíthatók harmadik felek számára.

8. cikk

A Szerződő Felek minden lehetséges módon elősegítik a jelen Megállapodásból fakadó tevékenységekben hivatalosan részt vevő személyek országukba történő belépését, ott tartózkodását és országukból történő kilépését. A résztvevők alávetik magukat a fogadó országban hatályos bevándorlási, adóügyi, vámügyi, közegészségügyi és nemzetbiztonsági jogszabályoknak, az illetékes hatóságok előzetes felhatalmazása nélkül kizárólag a tisztségükből eredő tevékenységekben működhetnek közre. A résztvevők a fogadó országot annak törvényeivel és rendelkezéseivel összhangban hagyják el.

9. cikk

A Szerződő Felek a jelen Megállapodás alkalmazásából vagy értelmezéséből fakadó bármely vitát kölcsönös megegyezéssel, diplomáciai úton rendezik.

10. cikk

A jelen Megállapodás a diplomáciai úton átadott jegyzékek közül a legutóbbi kézhezvételétől számított 30. (harmincadik) napon lép hatályba, mely jegyzékben a Szerződő Felek arról tájékoztatják egymást, hogy eleget tettek a Megállapodás hatálybalépéséhez szükséges belső törvényi előírásainak.

A jelen Megállapodás 2 (két) évig marad hatályban, ezután további két-két éves periódusokkal automatikusan meghosszabbodik mindaddig, amíg az egyik Szerződő Fél a megszüntetésére irányuló szándékáról 6 (hat) hónappal a lejárát előtt a másik Szerződő Felet diplomáciai úton nem értesíti.

A Szerződő Felek a jelen Megállapodást kölcsönös megegyezéssel módosíthatják. A módosítások a jelen cikk első bekezdésében megállapított eljárásnak megfelelően lépnek hatályba.

A jelen Megállapodás megszűnése nem érinti a hatálya alatt folytatott tevékenységek befejezését, hacsak a Felek másként nem állapodnak meg.

Kelt és aláírásra került Mexikóvárosban, 2007. október hó 22. napján két eredeti példányban, magyar, spanyol és angol nyelven, mindegyik szöveg egyaránt hiteles. Eltérő értelmezés esetén az angol szöveg a mérvadó.

A Magyar Köztársaság A Mexikói Egyesült Államok
Kormánya részéről Kormánya részéről

Agreement on economic cooperation between the Government of the Republic of Hungary and the Government of the United Mexican States

The Government of the Republic of Hungary and the Government of the United Mexican States, hereinafter referred to as „the Contracting Parties”;

wishing to develop and strengthen the long-standing economic relations between both countries;

seeking to develop and intensify their economic cooperation on the basis of mutual benefit;

acknowledging the Economic Partnership, Political Coordination and Cooperation Agreement between the United Mexican States, of the one part, and the European Community and its Member States, of the other part, signed in Brussels on 8 December 1997;

interested to establish an adequate framework towards a continuous dialogue between the Contracting Parties, to analyze and to agree upon the measures to strengthen and to increase their economic relations and the entrepreneurial cooperation benefiting in particular of the small and medium enterprises of both countries;

have agreed as follows:

General provision

Article 1

The Contracting Parties agree that in accordance with their respective national legislation and with the provisions of this Agreement, their main objective is the promotion, extension and diversification of their economic relations through the establishment of a dialogue mechanism on issues related to economic cooperation.

Article 2

The Contracting Parties, considering the current state and perspectives of economic relations, agree that favorable conditions for long term cooperation exist, inter alia, in the following areas:

- a) Food processing industry;
- b) Electronic and electro technical industry;
- c) Small and Medium Size enterprises;
- d) Education;
- e) Health care, medical and pharmaceutical industry;
- f) Human resource development;
- g) Tourism;
- h) Water management;
- i) Computer and information technology; and
- j) Science and technology.

Article 3

The Contracting Parties shall endeavour to broaden and intensify their economic cooperation through appropriate means, such as:

- a) Promoting the links and strengthening the cooperation between the economic policy makers, government institutions, professional organizations, business federations, chambers, regional and local entities;
- b) Exchanging information on development priorities and facilitating the participation of business operators in development projects;
- c) Exchanging information, statistics and legal provisions in force, relevant to economic cooperation;
- d) Encouraging the participation in fairs and exhibitions, and organizing business events missions, seminars and symposia;
- e) Promoting the stronger participation of Small and Medium Size Private Sector Enterprises in bilateral economic relations;
- f) Encouraging the cooperation in order to provide marketing consulting, advisory and expert services in the areas of mutual interest;
- g) Promotion of interregional cooperation and cooperation on international level in issues of mutual interest.

*Hungarian–Mexican Joint Commission**Article 4*

1. The Contracting Parties hereby establish the Hungarian–Mexican Joint Commission, hereinafter referred to as „the Commission”.

2. The Commission shall be presided by the Minister of Economy and Transport of the Republic of Hungary and the Minister of Foreign Affairs of the United Mexican States, or by their official representatives.

3. The Commission may request the assistance of officials from other governmental bodies of the Contracting Parties when it considers convenient; and may establish and delegate responsibilities to ad hoc or permanent sub-commissions from these governmental bodies, and working groups and working groups of experts, and may request the advice of non-governmental persons and institutions.

4. The Commission shall meet in sessions upon the request of each of the Contracting Parties, alternately in Hungary and in Mexico.

5. The agenda for the sessions shall be agreed upon by the Contracting Parties at least two (2) months in advance and shall be notified through the diplomatic channels.

6. All reports and recommendations made by ad hoc or permanent sub-commissions, working groups and working groups of experts, as well as those from non-governmental persons and institutions, referred to in Article 3 (a), shall be submitted to the Commission for consideration.

*Consultations**Article 5*

1. The Contracting Parties shall endeavour to reach a mutually satisfactory settlement of any dispute that may arise in respect of the bilateral economic relations, through cooperation and consultation.

2. Upon request, the Contracting Parties may consult at any moment, through the Commission, on any matter or measure that affect or may affect the application or the implementation of this Agreement or their economic relations.

3. Consultations shall take place within thirty (30) days following the receipt of a written request, unless the Contracting Parties agree on a latter date.

Article 6

This Agreement shall in no way prejudice to the obligations of the Republic of Hungary as a Member State of the European Union, and is subject to those obligations. Consequently the provisions of this Agreement shall not be invoked or interpreted, neither in whole nor in part in

such a way as to invalidate, amend or otherwise affect the obligations of the Republic of Hungary arising from the Treaties on which the European Union is founded, as well as from the primary and secondary law of the European Union, or the obligations of the Contracting Parties under the Economic Partnership, Political Coordination and Cooperation Agreement between the United Mexican States, of the one part, and the European Community and its Member States, of the other part, signed in Brussels on 8 December 1997; the Additional Protocol to the Economic Partnership, Political Coordination and Cooperation Agreement between the European Community and its Member States, of the one part, and the United Mexican States of the other part, to take account of the Accession of the Czech Republic, the Republic of Estonia, the Republic of Cyprus, the Republic of Latvia, the Republic of Lithuania, the Republic of Hungary, the Republic of Malta, the Republic of Poland, the Republic of Slovenia and the Slovak Republic to the European Union, and the Second Additional Protocol to the Economic Partnership, Political Coordination and Cooperation Agreement between the European Community and its Member States, of the one part, and the United Mexican States of the other part, to take account of the Accession of the Republic of Bulgaria and Romania to the European Union.

Article 7

The information exchanged within the framework of this Agreement, shall not be disclosed or transferred to a third party, without previous consent of both Contracting Parties, in writing.

Article 8

Each of the Contracting Parties shall provide all the necessary facilities for the entry, stay and departure of participants who are officially involved in the activities derived from present Agreement. Such participants shall be subject to the immigration, tax, customs, sanitary and national security law of the receiving country and may not undertake any activity other than that pertaining to their functions, without the previous authorization of the competent authorities in this field. The participants shall leave the receiving country in accordance with its laws and regulations.

Article 9

Any dispute that may arise from the application or interpretation of this Agreement shall be solved by mutual

agreement between the Contracting Parties, through diplomatic channels.

Article 10

This Agreement shall enter into force thirty (30) days following the date of the latest notification submitted through diplomatic channels and in which the Contracting Parties communicate the fulfilment of their internal legal requirements established for such purpose.

This Agreement shall remain in force for a period of two (2) years and shall be automatically renewed for similar periods unless either of the Contracting Parties notifies the other Party of its intention to terminate this Agreement, through the diplomatic channels, within six (6) months in advance.

This Agreement may be modified by mutual consent of the Contracting Parties. The amendments shall come into force in accordance with the procedures established in the first paragraph of this Article.

The termination of this Agreement shall not affect the conclusion of the activities initiated while it was in force, unless the Contracting Parties agreed otherwise.

Signed in the city of Mexico City on the 22nd day of October of 2007 in two original copies, in the Hungarian, Spanish, and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence in the interpretation of this Agreement the English text shall prevail.

For the Government of the Republic of Hungary For the Government of the United Mexican States”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E rendelet 2–3. §-a a Megállapodás 10. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Megállapodás, illetve e rendelet 2–3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külügyminiszter – annak ismertté válását követően – a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E rendelet végrehajtásához szükséges intézkedésekről a gazdasági és közlekedési miniszter gondoskodik.

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 135/2007. (XI. 14.) FVM rendelete

a 2007. évben aszálykárt szenvedett mezőgazdasági termelők kedvezményes hitelhez jutási lehetőségéről

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Tv.) 81. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, és a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva, valamint a költségvetési viszontgarancia vállalásának és érvényesítésének részletes szabályairól szóló 48/2002. (XII. 28.) PM rendelet 2. § (1) bekezdés g) pontjára tekintettel a következőket rendelem el:

1. §

E rendelet alkalmazásában:

a) *mezőgazdasági termelő*: az a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény hatálya alá tartozó, a nemzeti agrárkár-enyhítési rendszerről szóló 2006. évi LXXXVIII. törvény (a továbbiakban: kárenyhítési törvény) 2. § b) pontja szerinti mezőgazdasági termelő;

b) *köztartozás*: az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 178. § 20. pontjában foglaltak szerint;

c) *nehéz helyzetben lévő vállalkozás*: a Közösség iránymutatása a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásról szóló 2004/C 244/02 Bizottsági közlemény (2004. október 01.) 10–12. pontja szerinti vállalkozás;

d) *pénzügyi intézmény*: a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény 5. §-ában meghatározott pénzügyi intézmény;

e) *BUBOR*: Budapesti Bankközi Forint Hitelkamatláb;

f) *kezeségvállaló intézmény*: a Magyar Köztársaság 2007. évi költségvetéséről szóló 2006. évi CXXVII. törvény 40–41. §-ai alapján viszontgaranciával rendelkező

pénzügyi vállalkozás, illetve nem gazdasági társaságként működő jogi személy (Hitelgarancia Zrt., Agrár-Vállalkozási Hitelgarancia Alapítvány);

g) *aszálykár*: a nemzeti agrárkár-enyhítési rendszerről szóló 2006. évi LXXXVIII. törvény végrehajtásának szabályairól szóló 88/2006. (XII. 28.) FVM rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 1. §-ának f) pontja szerinti elemi kár;

h) *kárenyhítési támogatás*: a kárenyhítési törvény alapján kapott juttatás;

i) *mezőgazdasági csoportmentességi rendelet*: az Európai Bizottság 1857/2006/EK rendelete (2006. december 15.) a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról;

j) *kedvezményes hitel*: a rendelet alapján meghirdetett hitelfelvételi program, amelynek keretében kamattámogatás és intézmények által biztosított kezességvállalás mellett igényelhető hitel;

k) *támogatástartalom*: a kedvezményezett számára nyújtott állami támogatás forint fizetőeszközben számolt támogatási egyenértéke. A hitel támogatástartalmának kiszámításának módját az 1. számú melléklet, az intézményi kezességvállalás kiszámításának módját a mezőgazdasági vállalkozások által „de minimis” támogatásként igénybe vehető intézményi kezességvállalásról szóló 50/2007. (VI. 27.) FVM rendelet (a továbbiakban: 50/2007. (VI. 27.) FVM rendelet) tartalmazza;

l) *támogatásintenzitás*: a támogatástartalom és a hozamérték-csökkenés értékének hányadosa százalékos formában kifejezve.

2. §

E rendelet alapján kedvezményes hitelfelvételre jogosult az a mezőgazdasági termelő, aki a kárenyhítési törvény 4. §-a alapján a kárenyhítési juttatásra való jogosultságot megszerezte.

3. §

(1) A kedvezményes hitelt a mezőgazdasági termelő a termelés anyag- és eszközszükségletének fedezetére és egyéb kötelezettségeinek megfizetésére használhatja.

(2) A kedvezményes hitelekhez kezeségvállaló intézmény által nyújtott, az 50/2007. (VI. 27.) FVM rendeletben meghatározott kezeségvállalás is kapcsolható.

4. §

(1) Kamattámogatásban olyan hitel részesíthető, amelynek

a) összege nem haladja meg a kárenyhítési törvény előírásai szerint megállapított várható hozamérték csökkenés 70%-át. A hozamérték csökkenés összegét a Vhr. 3. §-ának (1) bekezdése szerint, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter által – a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítőben, valamint a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: minisztérium) honlapján – közleményben közzétett átlagárak alkalmazásával kell kiszámítani;

b) futamideje legfeljebb nyolc év legfeljebb két éves tőketörlesztési türelmi idő biztosításával;

c) kamata nem haladja meg a mindenkori kamatmegállapítás időpontjában érvényes háromhavi BUBOR plusz legfeljebb két százalékpontot;

d) kamatán kívül a pénzügyi intézmény a hitelszerződés megkötését követően az üzletszabályzatának megfelelő mértékű rendelkezésre tartási jutalékot, késedelmi kamatot és a követelés érvényesítésével kapcsolatos költségeket, valamint szerződésmódosítási díjat számol fel.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja szerinti kamathoz a kamatmegállapítás időpontjában érvényes háromhavi BUBOR 50%-ának megfelelő összegű kamattámogatás vehető igénybe.

5. §

Nem jogosult támogatás igénybevételére az a mezőgazdasági termelő, aki(amely)

a) a hitelkérelem benyújtásának időpontjában csőd-, felszámolási, végelszámolási vagy végrehajtási eljárás alatt áll;

b) a hitelkérelem benyújtásának időpontjában lejárt esedékességű adó, vagy adók módjára behajtható köztartozása van kivéve, ha az adóhatóság számára fizetési halasztást vagy részletfizetést engedélyezett;

c) vállalkozása nehéz helyzetben van.

6. §

(1) A hitelkérelmeket 2007. december 31-ig folyamatosan lehet benyújtani a kedvezményes hitel finanszírozásában részt vevő pénzügyi intézményekhez.

(2) A pénzügyi intézmények csak olyan hitelkérelmeket fogadhatnak be, amelyeket a mezőgazdasági termelő lakóhelye, illetve székhelye szerint területileg illetékes Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal előzetesen nyilvántartásba vett és a 3. számú melléklet szerint záradékolt. A záradék tartalmazza a felvehető kedvezményes hitel össze-

gét, valamint azt, hogy a hitelkérelem megfelel az e rendeletben meghatározott feltételeknek.

(3) A záradékolási kérelemhez csatolni kell a 2. számú melléklet szerinti nyilatkozatot.

(4) A mezőgazdasági termelő a kapott záradék alapján csak egyszeri alkalommal történő hitelfelvételre jogosult.

7. §

(1) A kamattámogatást a mezőgazdasági termelő a pénzügyi intézményi kamatterhelés gyakoriságának megfelelően az esedékes kamat megfizetéséről szóló igazolás – első igényléskor a hitelszerződés és a záradékolt hitelkérelem – egyidejű csatolásával igényelheti az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivataltól (a továbbiakban: APEH). A támogatás kifizetését a forrás rendelkezésre állását követő harminc napon belül az APEH a 10032000-01905616 számú „Agrárfinanszírozás támogatása” folyósítási számláról teljesíti.

(2) A kamattámogatás igényléséhez a kereskedelmi vállalkozásnak mellékelnie kell a pénzügyi intézmény kamat megfizetéséről szóló igazolását, valamint első igényléskor a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) támogatástartalom meghatározásáról szóló határozatát, a záradékkal ellátott hitelkérelmet és a hitelszerződést.

8. §

(1) A kedvezményes hitelprogram a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet 11. cikke szerinti kedvezőtlen éghajlati jelenségek folytán járó támogatás szabályai szerint működik.

(2) A kedvezményes hitelprogramról a minisztérium a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet 20. cikkének (1) bekezdésében előírt határidőben és az I. mellékletében előírt formában tájékoztatja az Európai Bizottságot.

(3) A kedvezményes hitelprogramban a 4. § (2) bekezdése szerinti kamatfeltétel és a 3. § (2) bekezdése szerinti kedvezményes kezességvállalási díj mellett felvett hitelek támogatás nyújtását jelentik a mezőgazdasági termelők részére.

(4) A kamatkedvezmény által megtestesített támogatástartalmat az MVH a pénzügyi intézménytől a hitelszerződések megkötését követő harminc munkanapon belül megkapott adatok alapján az 1. számú mellékletben meghatározott módszertan szerint számolja ki. A hitelkamat támogatástartalmához szükséges adatokat a 4. számú melléklet szerinti formanyomtatványon, a

2. számú melléklet szerinti nyilatkozattal kell megküldeni. Az MVH a hitelkamat támogatástartalomról határozatban értesíti a hitelfeltevőt.

(5) A kezességvállalás támogatástartalmát a kezességvállaló intézmény az 50/2007. (VI. 27.) FVM rendeletben meghatározott módszertan szerint számolja ki, és erről a hitelfeltevő számára támogatástartalomról szóló igazolást ad. Ezzel egyidőben az igazolás másolatát az MVH részére is megküldi.

(6) A kamattámogatás-tartalomról szóló határozatot az MVH, a kezességvállalás támogatástartalmáról szóló igazolást a kezességvállaló intézmény tíz évig köteles megőrizni. A mezőgazdasági termelő szintén köteles e dokumentumokat tíz évig megőrizni.

(7) A mezőgazdasági csoportmentességi rendelet 20. cikk (2) bekezdésében foglaltak alapján az MVH a kiadott támogatásokról szóló igazolások adatairól nyilván tartást vezet.

9. §

(1) A mezőgazdasági termelő által kárenyhítéssel összefüggésben kapott támogatások intenzitása – beleértve a hitel kamattámogatás és a kezességvállalás támogatástartalmát is – együttesen legfeljebb a Vhr. 3. §-ának (5) bekezdésében meghatározott hozamérték csökkenés 80%-a lehet. A támogatás intenzitás maximumának túllépése esetén a túllépés összegével megegyező visszafizetési kötelezettség terheli a mezőgazdasági termelőt.

(2) A támogatás intenzitás maximumának túllépését az MVH a 8. § (5) bekezdése szerint rendelkezésére bocsátott nyilvántartási adatok, valamint a kárenyhítési támogatás összege alapján állapítja meg és annak összegéről határozatban értesíti a mezőgazdasági termelőt, valamint a hitelt nyújtó pénzügyi intézményt.

(3) A (2) bekezdés szerint meghatározott visszafizetendő összeget a mezőgazdasági termelőnek az értesítés kézhezvételétől számított tíz munkanapon belül kell befizetni a 7. §-ban megjelölt számlára.

(4) Amennyiben a visszafizetésre a (3) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem kerül sor, a visszafizetendő összeg jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül.

10. §

A kedvezményes hitelprogramról a minisztérium éves jelentést állít össze, amelyet az Európai Bizottság részére továbbít a mezőgazdasági csoportmentességi rendelet II. mellékletében foglalt formában.

11. §

Ez a rendelet a Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termékek előállításával foglalkozó kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatások alkalmazásáról és a 70/2001/EK rendelet módosításáról szóló 2006. december 15-i 1857/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 358., 2006.12.16., 3.o.) hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

12. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő ötödik napon lép hatályba.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

1. számú melléklet
a 135/2007. (XI. 14.) FVM rendelethez

A hitelkamat támogatástartalmának képlete:

$$TT \cdot Q \cdot 1 \cdot \frac{i'}{i} \cdot 1 \cdot \frac{r^P - r^F}{i(P - F)}$$

ahol:

TT – támogatástartalom, a támogatások összegének jelenértéke

Q – hitelösszeg

i – referencia ráta

$r \cdot \frac{1}{(1 - i)}$

i' – kedvezményes kamatláb

P – futamidő (türelmi idővel együtt)

F – türelmi idő

2. számú melléklet a 135/2007. (XI. 14.) FVM rendelethez**Nyilatkozat**

Alulírott

név/megnevezés:

székhely/cím:

adószám/adóazonosító szám:

regisztrációs szám:

nyilatkozom, hogy

a) nem állok csőd-, felszámolás, végelszámolás vagy végrehajtási eljárás alatt

b) köztartozásom fennáll/nem áll fenn*

c) kárenyhítési juttatást nem kaptam/kaptam Ft összegben*

d) vállalkozásom a következő kategóriába tartozik:

 mikrovállalkozás kisvállalkozás középvállalkozás

(középvállalkozás: kevesebb mint 250 személyt foglalkoztat, éves forgalma nem haladja meg az 50 millió eurót, és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 43 millió eurót;

kisvállalkozás: kevesebb mint 50 személyt foglalkoztat, éves forgalma és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 10 millió eurót;

mikrovállalkozás: kevesebb mint 10 személyt foglalkoztat, éves forgalma és/vagy éves mérlegfőösszege nem haladja meg a 2 millió eurót)

Kelt:

.....
aláírás

* A nem kívánt rész áthúzandó.

3. számú melléklet a 135/2007. (XI. 14.) FVM rendelethez**Záradék**

(A hiteligénylő azonosító adatai)

Iktatószám:

Név (megnevezés):.....

Cím:.....

Adószám (adóazonosító jel):.....

Regisztrációs szám:.....

A kért hitel összege:.....

A felvehető maximális hitelösszeg:

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
49/2007. (XI. 14.) IRM
rendelete**

az ügyvédi székhely szolgáltatásról

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény – a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2007. évi LXI. törvény 34. § (3) bekezdésével megállapított – 133/A. §-ában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának *h*) pontjában meghatározott feladatköben eljárva a következőket rendelem el:

1. §

(1) A székhely biztosítására az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvényben meghatározott szabályok szerint megbízási szerződést kell kötni.

(2) A megbízási szerződés nem lehet határozott idejű, kivéve, ha a cég létesítésére is határozott időre kerül sor.

2. §

(1) A cég az 1. § (1) bekezdésben meghatározott megbízási szerződésben köteles meghatározni azon iratait (azok fajtáit), amelyeket a székhelyen kíván őrizni, rendelkezésre tartani. Ezen iratok köre legalább a cég cégiratait, hatósági engedélyeit, az adóhatóság felé történő adatbejelentési kötelezettségeivel összefüggő iratait, valamint a számviteli törvény szerinti beszámolóját jelenti.

(2) Az ügyvéd köteles tételes és naprakész iratjegyzéket és ingóságra vonatkozó jegyzéket vezetni azon iratokról és ingóságokról, amelyeket a székhely szolgáltatás alapján tart magánál.

(3) A székhely biztosítása során el kell különíteni a cég székhelyén rendelkezésre tartandó iratokat és ingóságokat az ügyvédeknek (ügyvédi irodának) a céggel vagy egyéb megbízókkal kötött egyéb megbízatásaiból eredő irataitól, ingóságaitól (cégeljárás, peres eljárás stb.).

(4) Az ügyvéd az elkülönítési kötelezettségnek különösen az iratok és ingóságok külön helyiségben, illetve külön lezárható ingóságban (bútorában) való elhelyezéssel tesz eleget.

3. §

A cégnek a székhelyén lévő iratait, ingóságait érintő hatósági kényszerintézkedés kizárólag a cég 2. § (1) bekez-

dés szerint meghatározott irataira és ingóságaira terjedhet ki. A székhelyet biztosító ügyvéd (ügyvédi iroda) a hatósági eljárást nem akadályozhatja, azonban jogosult haladéktalanul értesíteni a céget.

4. §

E rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
50/2007. (XI. 14.) IRM
rendelete**

a cég honlapján való közzétételről

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 128. § *g*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *h*) pontjában foglalt feladatköriben eljárva – a Miniszterelnöki Hivatalról, valamint a Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszter feladat- és hatásköréről szóló 176/2007. (VII. 1.) Korm. rendelet 2. § *g*) pontjában foglalt feladatkörében eljáró Miniszterelnöki Hivatalt vezető miniszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

(1) Amennyiben a cég a közvetlen közleményeit a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 21/A. §-a szerint honlapján teszi közzé, a honlapján köteles jól láthatóan megjelölni a cég cégjegyzékbe bejegyzett, fennálló nevét, székhelyét, cégjegyzékszámát, adószámát annak érdekében, hogy minden kétséget kizáróan megállapítható legyen, hogy a honlap a cég honlapja.

(2) A honlap folyamatos működtetésének a cég abban az esetben tesz eleget, ha biztosítja a honlap megtekintésének folyamatos, havi szinten legalább 98%-os szintű elérhetőségét az interneten keresztül. A rendelkezésre állásnak nem része a honlapon – annak megkezdését legalább 3 nappal megelőzően – meghirdetett karbantartási célú üzemszünet, amely nem lehet hosszabb negyvennyolc óránál.

(3) A cég kötelezettsége a honlap folyamatos fenntartása, a közlemények honlapon feltüntetett időpontban történő közzétételének, továbbá a közzétett közlemény sértetlenségének, valamint megismerhetőségének biztosítása. Vita esetében a cég köteles bizonyítani e kötelezettségek teljesítését, továbbá azt, hogy a közzétett közlemény nem került módosításra, kicserélésre, valamint hogy a közlemény a cégtől származik, illetőleg a közlemény cégeljárásban való felhasználása megfelelt a jogszabályoknak.

2. §

(1) A cég köteles a közleményeit a honlapon úgy elhelyezni, hogy azok a honlap főoldalán jól látható „közlemény” menüpont (link) alatt legfeljebb öt további lépéssel elérhetőek legyenek. A közleményt akadálymentes módon megjeleníthetővé kell tenni. A közlemény letölthető dokumentumként is megjeleníthető. Letölthető dokumentumként csak legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással és időbélyegzővel ellátott közlemény helyezhető el a honlapon.

(2) A közlemény tárgyát egyértelműen meg kell jelölni. A közleményt közérthető formában, magyar nyelven kell közzétenni. Nincs akadálya annak, hogy a közlemény tájékoztató jelleggel idegen nyelven is megjelenítésre kerüljön, azonban e közzétételhez joghatások nem fűződnek.

(3) A közlemény közzétételekor meg kell jelölni a honlapon való megjelenítés napját. A közlemény közzététele napjának a honlapon való megjelenítés napja minősül.

(4) A cég köteles a közleménnyel összefüggésben feltüntetni azt az időpontot, amikor az elektronikus elérhetőséggel rendelkező, azt megadó hitelezőit elektronikus úton tájékoztatta a közzétételről, a közlemény egyidejű megküldésével.

3. §

(1) Amennyiben a gazdasági társaságokról szóló törvény többszöri közzétételről rendelkezik, a cég e kötelezettségének oly módon tesz eleget, hogy a közlemény folyamatos megjelenítése mellett a 2. § (4) bekezdésben foglalt tájékoztatót a törvényben meghatározott időközrel ismétli meg.

(2) A közlemény tartalmát a közzétételt követően módosítani nem lehet. Helye van a közlemény a Cégek Közlönyben megjelenő közlemények közzétételéről és költségtérítéséről szóló 22/2006. (V. 18.) IM rendelet 7. § (4) bekezdése szerinti kijavításának, kiegészítésének, azonban az nem történhet a már közzétett közlemény módosításával. A kijavító, kiegészítő közleményt külön kell közzétenni, feltüntetve azt a tényt, hogy az kijavító, kiegészítő közlemény, illetőleg, hogy az eredeti közlemény mely hibáját, hiányosságát orvosolja. A kijavító, kiegészítő közleményre egyebekben a 2. § (2)–(4) bekezdései irányadóak.

4. §

A közzétett közlemények, valamint a 2. §-ban meghatározott egyéb adatok a cég honlapjáról nem távolíthatóak el, azonban a közzétételtől számított 2 év elteltével a honlap elkülönült, archiválásra szolgáló részébe helyezhető át. A honlap archiválásra szolgáló része nem kell, hogy megfeleljen a 2. § (1) bekezdés első mondatában foglaltaknak, de biztosítani kell, hogy a főoldalon a „közlemény” menüpont alatt az „archívum” menüpont is megjelenésre kerüljön.

5. §

A közlemény (kijavító, kiegészítő közlemény) cégeljárásban történő felhasználásakor a cég köteles közölni a honlap közzététel céljára szolgáló helyének teljes, a közleményre közvetlenül utaló internetes címét. A cég a cégbírósnak köteles a közlemény (kijavító, kiegészítő közlemény) közzétett szövegét csatolni. A cég a csatolással egyidejűleg köteles megjelölni a közzététel – ideértve a kijavító, kiegészítő közzététel – időpontját (időpontjait), továbbá azt a tényt, ha a közlemény kijavítására, kiegészítésére került sor.

6. §

Amennyiben a cég honlapja a Ctv. 21/A. § (4) bekezdése szerint megszüntetésre kerül, továbbá ha a cég a közleményeit a jövőben nem kívánja a honlapon közzétenni, a változásbejegyzési eljárás keretében valamennyi közzétett közleményt az 5. § alkalmazásával be kell nyújtani a cégbíróshoz.

7. §

Amennyiben a cég a Ctv. 21/B. § alapján gazdasági tevékenysége folytatásához szükséges hatósági engedélyét honlapján teszi közzé, az e rendeletben foglaltakat értelemszerűen kell alkalmaznia azzal, hogy a hatósági engedély egészét köteles közzétenni elektronikus okirati vagy elektronikus okirattá alakított formában.

8. §

E rendelet a kihirdetését követő 5. napon lép hatályba.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

III. rész HATÁROZATOK

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 100/2007. (XI. 14.) OGY határozata

a Magyar Köztársaság hosszú távú fenntartható fejlődésével kapcsolatos tervezési és egyeztetési folyamat feladatairól*

A Magyar Országgyűlés

tekintettel a Magyar Köztársaság hosszú távú fenntartható fejlődésével kapcsolatos célkitűzések, cselekvési irányok és eszközök meghatározásának és megújításának fontosságára, a természeti környezetével harmonikusabban együtt élő társadalom kialakítását szolgáló stratégiai program végrehajtásához nélkülözhetetlen társadalmi és politikai összhang megteremtésének szükségességére, figyelembe véve a hazai tervezési előkészületeket, valamint a vonatkozó nemzetközi és európai közösségi együttműködési eredményeket, a következő határozatot hozza:

1. Az Országgyűlés a hazai adottságokra és az eddig elvégzett munkákra alapozva szükségesnek tartja a magyarországi fenntartható fejlődési célkitűzések, átfogó feladatok meghatározását egy hosszú távra szóló fenntartható fejlődési stratégia keretében. Ezt a hosszú távú jóléti, gazdaságfejlesztési, természeti erőforrás-gazdálkodási érdekek figyelembevételével, a környezeti, a kulturális értékek megőrzésének igényével és a tudományos eredmények figyelembevételével kell kialakítani, majd rendszeresen megújítani.

2. Az átfogó feladatokra vonatkozó alapelvek és hosszú távú célkitűzések meghatározásánál tekintettel kell lenni a nemzetközi együttműködésből adódó kötelezettségekre, különösen az Európai Unió vonatkozó stratégiáira – így többek között az EU Fenntartható Fejlődési Stratégiájára és a Lisszaboni Stratégiára –, valamint az ENSZ égisze alatt elfogadott fenntartható fejlődési és nemzetközi fejlesztési együttműködési programokra.

3. A kialakítandó tervezési és egyeztetési folyamat keretében vizsgálat alá kell vonni a témakörhöz kapcsolódó hosszú távú – átfogó és szakirányú ágazati – fejlesztési koncepciókat, stratégiákat, biztosítva e programok és a fenntartható fejlődési stratégia közötti összhang folyamatos erősítését.

* A határozatot az Országgyűlés a 2007. november 12-i ülésnapján fogadta el.

4. Az Országgyűlés a további tervezési és széles körű egyeztetési munka megkezdéséhez tudomásul veszi a részére tájékoztatásul benyújtott – a Kormány által második olvasatban elfogadott – nemzeti fenntartható fejlődési stratégiai dokumentumot.

5. Az Országgyűlés úgy határoz, hogy a hazai fenntartható fejlődési alapelvek, célkitűzések, átfogó feladatok meghatározásának elősegítése, a vonatkozó tervezési és egyeztetési feladatok koordinálásának támogatása, a nyilvánosság és a társadalmi részvétel erősítése érdekében a fenntartható fejlődés ügyeivel foglalkozó testületet – Fenntartható Fejlődési Tanácsot – hoz létre. A Tanács a fenntartható fejlődéssel foglalkozó stratégia rendszeres megújításában és végrehajtásában közreműködő szervezetek fóruma. Elnöke az Országgyűlés mindenkori elnöke, a titkársági feladatok ellátásának biztosításáról a Kormány gondoskodik. Az Országgyűlés felkéri az Országgyűlés Elnökét, hogy a parlamenti frakciókkal egyeztetve, legkésőbb 2008. május 31-ig tegyen javaslatot a Tanács közjogi jogállására, jogkörére, összetételére és feladataira, valamint működési kereteire.

6. Az Országgyűlés felkéri a Kormányt, hogy a kidolgozásra kerülő terveket, stratégiai és szakpolitikai dokumentumokat a továbbiakban a fenntartható fejlődéssel foglalkozó stratégiával összhangban készítse el, illetve a megújításra kerülő programokat annak figyelembevételével dolgoztassa át.

7. Az Országgyűlés felkéri az érintett önkormányzati és nem kormányzati szervezeteket – külön hangsúlyozva az MTA, a társadalmi szervezetek, az egyházak, a kamarák, a munkaadói szervezetek, a szakszervezetek részvételének fontosságát –, hogy működjenek közre a Tanács megalakításában, s az intézményesített jogosítványok birtokában a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos stratégiai tervezési és egyeztetési munkában. Lehetőségeikhez mérten vállaljanak szerepet a célkitűzések társadalmi elfogadtatásában és a végrehajtásban.

8. A Tanács segíti az Országgyűlést a Kormányt ellenőrző feladatainak ellátásában, és ennek keretében rendszeresen tájékoztatja a munkájáról. A tájékoztatás formáját és módját az Országgyűlés a Tanács jogkörének, feladatainak és működési kereteinek meghatározásával egyidejűleg állapítja meg.

Ez az országgyűlési határozat a közzététele napján lép hatályba.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Béki Gabriella s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Alkotmánybíróság határozatai

Az Alkotmánybíróság 90/2007. (XI. 14.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 98. § (1) bekezdésének első mondata, valamint a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alkotmányellenes, ezért azokat 2008. június 30-i hatállyal megsemmisíti.

A helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 98. § (1) bekezdésének a megsemmisítést követően hatályban maradó szövege:

„98. § (1) A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény helyi önkormányzatokért felelős miniszter fejezetében, elkülönítetten biztosítja.”

2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 13/A. §-a alkotmányellenes, ezért azt a határozat Magyar Közlönyben való közzétételének napjával megsemmisíti.

3. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés *a)* pontjának „vagy kormányrendelet” szövegrésze, valamint 174/A. § *b)* pontja alkotmányellenes, ezért azokat a határozat Magyar Közlönyben való közzétételének napjával megsemmisíti.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés *a)* pontja a következő szöveggel marad hatályban:

„100. § (1) Nincs helye fellebbezésnek
a) ha az ügyben törvény azt kizárja,”

4. Az Alkotmánybíróság a kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvény módosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény 176. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasítja.

5. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 17. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdés *i)* pontja, 42. § (3) bekezdése, 52. § (2) bekezdése, 63/C. § (1) bekezdése, 70. § (3) bekezdése, 92/C. § (6) bekezdése, 95. § *a)* pontja, 97. § *a)* pontja, 96. § *c)* pontja, a 98. §-át megelőző alcím, 98. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, valamint 99. § (1) és (2) bekezdése, 98. § (4)–(5) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 103. § (3) bekezdése, 105. §-a alkotmányellenességének megállapítása iránt benyújtott indítványokat elutasítja.

6. Az Alkotmánybíróság a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4/A. § (1) bekezdése, 24. § (4) bekezdés *e)* pontja; a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 30/B. § (4) bekezdése, 30/O. § (1) bekezdése, 60/H. § (1) bekezdése, 60/M. § *b)* pontja, 60/H. § (2) bekezdése, 60/I. § (1) és (4) bekezdésében, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdése, 60/I. § (2) és (3) bekezdése, 60/J. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése; a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 39. § (3) bekezdése; a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 28. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 55. § (4) bekezdés *a)* pontja; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 19. §-a, 116. § (2)–(3) bekezdése; valamint a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 2. § (3) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítványokat elutasítja.

7. Az Alkotmánybíróság az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről szóló 295/2006. (XII. 30.) Korm. rendelet, a Magyar Államkincstárról szóló 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az egészségbiztosítási felügyeleti hatóság kijelöléséről szóló 365/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet, a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról szóló 317/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről szóló 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a földhivatalokról, a Földmérés és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzinév Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kincstári Vagyoni Igazgatóságról szóló 313/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Mentőszolgálatról szóló 322/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Oktatási Hivatalról szóló 307/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kulturális Örökségvédelmi

Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítása iránt benyújtott indítványt elutasítja.

8. Az Alkotmánybíróság a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelettel összefüggésben mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt elutasítja.

9. Az Alkotmánybíróság a kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény egésze, illetőleg 1. § (1)–(3) és (6) bekezdése, 5. § (1) bekezdése, 7. § (1) bekezdése *d*), *h*), *i*) pontja, 7. § (2) bekezdése *a*) és *l*) pontja, valamint 8. § *a*) pontja alkotmányellenességének megállapítása iránt folytatott eljárást megszünteti.

10. Az Alkotmánybíróság a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 33/A. § (6) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására irányuló eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság e határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

Az Alkotmánybírósághoz négy indítvány érkezett, amelyben az indítványozók a kormányzati szervezetalakítással összefüggő törvénymódosításokról szóló 2006. évi CIX. törvény (a továbbiakban: Kszt.) egyes rendelkezései és ezzel összefüggésben a regionális közigazgatási hivatalok és más regionális államigazgatási szervek létrehozásával összefüggő egyes jogszabályok alkotmányellenességének megállapítását kérik. Tekintettel arra, hogy az indítványozók ugyanazon jogszabály alapján keletkezett alkotmányossági problémákat vetnek fel, az Alkotmánybíróság az indítványokat egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

1. Az egyik indítványozó a Kszt. egyes rendelkezéseinek *ex tunc* hatályú megsemmisítését kéri az alábbiak szerint:

a) Indítványozza a Kszt. – a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) egyes szabályait módosító – 7. § (1) bekezdés *d*) pontja, valamint 8. § *a*) pontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését. Az indítványozó álláspontja szerint a törvényhozó ezeknek a rendelkezéseknek az elfogadásával megsértette az Alkotmány 44/C. §-át, valamint az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, mert kétharmados törvényt egyszerű szótöbbséggel módosított, akkor, amikor az Ötv. rendelkezéseiben a megyei, fővárosi közigazgatási hivatal megnevezését közigazgatási hivatalra módosította. Álláspontja szerint az Alkotmány 34. § (2) bekezdése ebben az esetben nem

irányadó, mert az Ötv. rendelkezéseinek módosításával nem pusztán a közigazgatási szerv elnevezése módosult, hanem az Ötv.-ből fakadó illetékességi szabályokat is módosította a jogalkotó.

b) Az indítványozó szerint alkotmányellenes a Kszt. 5. § (1) bekezdése is, amely oly módon adott felhatalmazást a Kormánynak a közigazgatási hivatalok rendeletben való kijelölésére, hogy új 13/A. §-sal egészítette ki a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásairól szóló 2004. évi CVII. törvényt (a továbbiakban: Kttv.). A jogalkotó ezzel megkerülte a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalokat életre hívó, kétharmados szavazati aránnyal elfogadott Ötv.-t, és a Kormánynak adott felhatalmazást arra, hogy az Ötv. által létrehozott szerv „megszüntetéséről és jogutódlásáról” rendelkezzen. Az indítványozó szerint ez a szabályozási mód sérti a jogállamiság követelményét, és súlyosan csorbítja az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (2) bekezdésében biztosított azon hatáskörét, mely szerint törvényben meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

c) Az indítványozó kérte a Kszt. 176. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását is. A Kszt.-nek ez a rendelkezése 2007. január 31-ével hatályon kívül helyezte a Kszt. 1–173. §-ait, azaz a Kszt. érdemi, más törvényeket módosító szabályait. Az indítványozó álláspontja szerint a sietség oka a sikeres alkotmányossági kontroll kikerülése. Az indítvány szerint ez sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott demokratikus jogállamiságból levezethető jogbiztonság követelményét. Ezért indítványozó kéri azt is, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az Ötv. és a Kttv. azon rendelkezéseinek alkotmányellenességét is, amelyeket a Kszt. szabályai állapítottak meg.

d) Ezen túlmenően az indítványozó a jogrendszerben felmerülő koherencia-zavar kiküszöbölése érdekében kezdeményezi a Kszt. valamennyi – az indítványban külön meg nem jelölt – olyan rendelkezésének megsemmisítését is, amely a közigazgatási hivatalokra vonatkozó szabályozást tartalmaz.

e) A Kormány élve a Kszt.-ben kapott felhatalmazással megalkotta a közigazgatási hivatalokról szóló 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletet (a továbbiakban: Korm.r.). Az indítványozó abban az esetben, ha az Alkotmánybíróság helyt ad az indítványban foglaltaknak, és megsemmisíti a kifogásolt törvényi rendelkezéseket, másodlagosan – magasabb szintű jogszabályba ütközése miatt – kezdeményezi a Korm.r. alkotmányellenességének megállapítását is.

2. A másik indítványozó a Kszt. 7. § (1) bekezdés *d*), *h*), *i*) pontjának, a 7. § (2) bekezdés *a*) és *l*) pontjának, valamint a 8. § *a*) pontjának alkotmányossági vizsgálatát kezdeményezte. A Kszt. ezen vitatott szabályai az Ötv., a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény (a továbbiakban: Aptv.), a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény (a továbbiakban: Nek.tv.), a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Hőr.tv.), valamint a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény (a továbbiakban: Htv.) rendelkezé-

seiben a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal megnevezését közigazgatási hivatalra módosították. Az indítványozó közjogi érvénytelenségre hivatkozással kéri a vitatott szabályok alkotmányellenességének megállapítását és a kihirdetés napjára visszaható hatályú megsemmisítését. A Kszt. támadott rendelkezései olyan törvények szabályait módosították, amelyeket a törvényhozó az Alkotmány 40/A. § (4) bekezdése, 44/C. §-a, 68. § (5) bekezdése, valamint 69. § (4) bekezdése alapján kétharmados szavazati aránnyal fogadott el, így módosításukhoz is minősített többségre lett volna szükség. A törvényalkotási eljárás alkotmányos követelményeinek figyelmen kívül hagyásával megsértette a jogalkotó az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvét.

3. A harmadik indítványozó elsődlegesen a Kszt. egészének, másodlagosan a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 19. §-ának, 100. § (1) bekezdésének, 116. § (2)–(3) bekezdésének, 174/A. §-ának, a Kttv. 13/A. §-ának, valamint a központi állami szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Kászt.) 2. § (3) bekezdésének a Kszt. által megállapított szövegrészének és 16 kormányrendeletnek az alkotmányossági vizsgálatát és megsemmisítését kérte.

Az indítvány által támadott kormányrendeletek a következők:

- 297/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a közigazgatási hivatalokról
- 295/2006. (XII. 30.) Korm. rendelet az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről
- 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Magyar Államkincstárról
- 365/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet az egészségbiztosítási felügyeleti hatóság kijelöléséről
- 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről
- 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről
- 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az állatvédelmi hatóság kijelöléséről
- 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről
- 317/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról
- 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről
- 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzi-név Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól
- 313/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Kincstári Vagyonigazgatásáról

– 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról

– 322/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az Országos Mentőszolgálatról

– 307/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet az Oktatási Hivatalról

– 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kszt. megalkotása során a jogalkotó nem tartotta be a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvénynek (a továbbiakban: Jat.) a jogalkotás rendjére vonatkozó szabályait. A Kszt. alapján lehetőség nyílt arra, hogy a közigazgatási szervek hatáskörét, illetékességét, irányítását a Kormány rendeletben szabályozza, megsértve ezzel a Jat. 2–5. §-aiban meghatározott kizárólagos törvényhozási tárgyakra vonatkozó szabályokat. A Kszt. megalkotása előtt nem készült a Jat. 18. §-a által előírt hatástanulmány, nem egyeztették az érdekképviselői szervekkel, a Jat. 15. § (2) bekezdése alapján az alapvető jogok körében nem lehetett volna felhatalmazást adni és a jogszabályok nem biztosítottak megfelelő időt a bennük foglalt alkalmazására való felkészüléshez. A jogalkotás rendjének ilyen módon való megsértése sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét.

Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése szerint az Országgyűlés meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit. Az indítványozó álláspontja szerint a kormányzás szervezetének meghatározásához tartozik a közigazgatási szervek hatáskörének, illetékességének, valamint fellettes szervének pontos meghatározása is. A Kormány az Országgyűlés hatáskörét elvonja, amikor e törvényhozási tárgykörökben rendeleteket alkot, ezzel megsérti a hatalommegosztás elvét, alkotmányos jogkörén túlterjeszkedik – állítja az indítványozó.

Álláspontja szerint az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés nem tekinthető felhatalmazásnak arra, hogy a közigazgatási szervek hatáskörét és illetékességét, a felettes szervek körét a Kormány az Országgyűlés kizárásával rendeleti úton szabályozza.

Ez az indítványozó is hivatkozik arra, hogy a Kszt.-nek az Ötv.-t módosító szabályai sértik az Alkotmány 44/C. §-át.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogot is sérti az, hogy a Ket.-nek a Kszt. által módosított szabályai felhatalmazást adnak a Kormánynak arra, hogy a fellebbezés lehetőségét rendeletben kizárja, és rendeletben szabályozza a jogorvoslatot elbírálására jogosult szervek körét.

Az indítványozó utal arra, hogy mivel a Kszt. csak egy hónapig hatályos és az Alkotmánybíróság gyakorlatában már előfordult, hogy a módosító jogszabály megsemmisítése mellett a módosított rendelkezéseket nem érintette, ezért az általa kirívóan alkotmányellenesnek ítélt néhány törvényi rendelkezés (a Ket., a Kttv., a Kászt. vitatott szabályai és a 16 kormányrendelet) alkotmányosságának vizsgálatát külön is kéri.

4. A negyedik indítványozó egyrészt a Kszt.-nek az Ötv.-t módosító 7. § (1) bekezdés *d)* pontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kéri, ugyanazon alkotmányossági érvek alapján, mint a másik három indítványozó.

Másrészt mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását is kéri a Korm.r.-tel szemben, mivel az nem határozza meg egyértelműen, hogy a közigazgatási hivatalnak a különböző jogszabályokban meghatározott hatásköreit a kirendeltségek illetékességi területén hogyan kell gyakorolni, mivel a rendeletben nincs felhatalmazás a hatáskör átruházásra. Abban is alkotmányellenes mulasztást lát az indítványozó, hogy bár a Jat. 2. § *a)* pontja előírja, hogy az állami szervek hatáskörét törvényben kell szabályozni, a közigazgatási hivatalok esetében a hatáskört kormányrendelet szabályozza, hiányzik a hatáskört telepítő törvényi szabályozás. Az indítványozó álláspontja szerint ezek a szabályozási hiányosságok sértik az Alkotmány 2. § (1) bekezdését.

II.

Az Alkotmánybíróság eljárása során a következő jogszabályi rendelkezéseket vette figyelembe:

1. Az Alkotmánynak az indítványozók által hivatkozott rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„19. § (2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.”

„34. § (2) Törvény minisztérium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

„40. § (3) A Kormány jogosult az államigazgatás bármely ágát közvetlenül felügyelete alá vonni, és erre külön szerveket létesíteni.”

„40/A. § (4) A Magyar Honvédség feladatairól és a rá vonatkozó részletes szabályokról szóló, továbbá a Rendőrségről, a Határőrségről, valamint a nemzetbiztonsági tevékenységgel összefüggő részletes szabályokról szóló törvények elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„44/C. § A helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Ugyanilyen szavazataránnyal elfogadott törvényben korlátozhatók az önkormányzatok alapjogai.”

„57. § (5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelenlévő országgyűlési képviselők

kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

„68. § (5) A nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„69. § (4) Az állampolgárságról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

2. A Kszt.-nek az indítványozók által vitatott szabályai:

1. § (1) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„100. § (1) Nincs helye fellebbezésnek

a) ha az ügyben törvény vagy kormányrendelet azt kizárja,

b) az ügyfelek részéről, a közöttük létrejött egyezséget jóváhagyó határozat ellen,

c) a méltányossági kérelem tárgyában hozott határozat ellen.

(2) Az (1) bekezdés *a)* pontban meghatározott esetben az elsőfokú közigazgatási döntés bírósági felülvizsgálatának van helye.”

(2) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 116. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyben a § a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(2) Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, az államigazgatási szerv felett felügyeletet gyakorló, illetve az azt irányító miniszter gyakorolja a felügyeleti jogkört

a) a területi vagy helyi szervekkel nem rendelkező kormányhivatal vagy központi hivatal, és

b) a területi vagy helyi szervekkel rendelkező kormányhivatal vagy központi hivatal központi szerve hatáskörébe tartozó hatósági ügyek esetében.

(3) Ha törvény vagy kormányrendelet eltérően nem rendelkezik, a közigazgatási hivatal hatáskörébe tartozó hatósági ügyek esetében a felügyeleti jogkört az adott ügycsoport tekintetében feladatkörrel rendelkező miniszter gyakorolja.”

(3) A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény az alábbi új 174/A. §-sal egészül ki:

„174/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy – az önkormányzati hatósági ügyek kivételével – a közigazgatási hatósági eljárásokban

a) közreműködő szakhatóságokat rendeletben jelölje ki,

b) az első fokú határozat elleni fellebbezést rendeletben zárja ki.”

(6) A központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2006. évi LVII. törvény 2. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Törvény vagy kormányrendelet a központi hivatal vagy a közigazgatási hivatal irányításáról rendelkezhet úgy, hogy ügyek meghatározott csoportjaival összefüggésben – a hatékonysági és a pénzügyi ellenőrzés kivételével – az (1) bekezdés *c)*, *e)* és *g)*-*i)* pontjaiban meghatáro-

zott hatásköröket valamely központi államigazgatási szerv vezetője gyakorolja.”

5. § (1) A települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § Felhatalmazást kap a Kormány, hogy a közigazgatási hivatalt vagy hivatalokat rendeletben jelölje ki.”

7. § (1) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg (...)

d) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 17. § (2) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „Kormány által rendeletben kijelölt szervnek (közigazgatási hivatal)” szöveg, 33/A. § (6) bekezdésében, 95. § a) pontjában és 97. § a) pontjában a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 42. § (3) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetőjének, aki” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatalnak, amely” szöveg, 52. § (2) bekezdésében és 105. §-ában a „megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 63/C. § (1) bekezdésében a „fővárosi közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 92/C. § (6) bekezdésében a „fővárosi, a megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 92/C. § (6) bekezdésében a „fővárosi, a megyei közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. §-át megelőző „A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal” alcím helyébe az „A közigazgatási hivatal” alcím, 98. § (1) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal (továbbiakban: közigazgatási hivatal)” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. § (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője a fővárosban és a megyében” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. § (3) bekezdésében, valamint 99. § (1) és (2) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 98. § (4) és (5) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 99. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

h) a magyar állampolgárságról szóló 1993. évi LV. törvény 4/A. § (1) bekezdésében a „lakóhelye szerint illetékes megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalban a hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 24. § (4) bekezdés e) pontjában a „közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatalnak” szöveg,

i) a nemzeti és etnikai kisebbségek jogairól szóló 1993. évi LXXVII. törvény 30/B. § (4) bekezdésében az „az illetékes közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe az „a közigazgatási hivatal” szöveg, 30/O. § (1) bekezdésében a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/H. § (1) bekezdésében és 60/M. § b) pontjában a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „köz-

igazgatási hivatal” szöveg, 60/H. § (2) bekezdésében az „az önkormányzat székhelye szerinti közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe az „a Kormány által kijelölt közigazgatási hivatal” szöveg, 60/I. § (1) és (4) bekezdésében, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetője” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/I. § (2) és (3) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjének” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 60/J. § (1) bekezdésében a „közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 62. § (1) bekezdésében a „megyei, fővárosi közigazgatási hivatalok vezetőinek” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

lép.

7. § (2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a határőrizetről és a Határőrségről szóló 1997. évi XXXII. törvény 39. § (3) bekezdésében az „az illetékes közigazgatási hivatal vezetőjét” szövegrész helyébe az „a közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

l) a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény 28. § (2) bekezdésében a „lakóhely szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalhoz” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatalhoz” szöveg, 29. § (1) bekezdésében a „lakóhely szerinti megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg, 55. § (4) bekezdés a) pontjában a „megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal” szövegrész helyébe a „közigazgatási hivatal” szöveg,

(...)

lép.

8. § E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény 33/A. § (1) bekezdés i) pontjában, 96. § c) pontjában, 103. § (3) bekezdésében a „fővárosi, megyei” szövegrész, 70. § (3) bekezdésében a „megyei” szövegrész,

(...)

hatályát veszti.

176. § (2) E törvény 174. § (6) bekezdése 2006. december 31-én, 1–173. §-a 2007. január 31-én hatályát veszti.

3. A jelenlevő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatát igénylő többséggel elfogadott törvényeknek a Kszt. által módosított, és az indítványozók által támadott rendelkezései:

3.1. Az Ötv.-nek a Kszt. által módosított szabályai:

„17. § (2) A képviselő-testület ülésének a jegyzőkönyvét a polgármester és a jegyző írja alá. A jegyzőkönyvet az ülést követő tizenöt napon belül a jegyző köteles megküldeni a Kormány által rendeletben kijelölt szervnek (közigazgatási hivatal).”

„33/A. § (1) A polgármester nem lehet: (...)

i) a közigazgatási hivatal vezetője, köztisztviselője; annak a területi, helyi államigazgatási szervnek a köztisztviselője, amelynek feladatkörébe az adott önkormányzatot érintő ügyek tartoznak, és illetékessége az önkormányzatra kiterjed,”

„42. § (3) A megállapodást meg kell küldeni a közigazgatási hivatalnak, amely tizenöt napon belül tehet törvényességi észrevételt.”

„52. § (2) Új község alakításának a kezdeményezése esetén a falugyűlés legalább háromtagú előkészítő bizottságot választ a településrészen lakó települési képviselők-ből, ha nincs elég települési képviselő, vagy azok a megbízatást nem vállalják, akkor más választópolgárokból. Az előkészítő bizottság javaslatot tesz az új község területére, szakértői vélemény alapján a község elnevezésére, a vagyron, valamint a vagyoni jogok és kötelezettségek megosztására, a költségek viselésére. A javaslat elkészítéséhez – az előkészítő bizottság felkérésére – a közigazgatási hivatal szakmai segítséget ad, más szerv pedig szakmai segítséget adhat.”

„63/C. § (1) A közgyűlés a főváros egységes település-politikájának biztosítása érdekében – a Kormány és a kerületi képviselő-testületek véleményének kikérésével – meghatározza a főváros általános rendezési tervét, a főváros városfejlesztési és városrehabilitációs programját. A főváros általános rendezési tervében kijelölhető a főváros több kerületének ellátását biztosító közszolgáltatás területe, létesítmény helyszíne, nyomvonalai. Az ilyen kijelölt területeken, nyomvonalakon, illetve a közszolgáltatást nyújtó létesítmények tekintetében a jegyzői hatáskört a közigazgatási hivatal gyakorolja.”

„70. § (3) A területfejlesztési feladatok, illetőleg a kormányzati területi fejlesztési programok összehangolását – a külön törvényben megállapított feladatkörben és szervezetben – a területfejlesztési tanács végzi.”

„95. § A Kormány:

a) a helyi önkormányzatokért felelős miniszter közreműködésével, a közigazgatási hivatal útján biztosítja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését;”

„96. § A helyi önkormányzatokért felelős miniszter:

(...)

c) közreműködik a helyi önkormányzatok feladatát és hatáskörét, a polgármester, a főpolgármester, a közigazgatási hivatal tevékenységét érintő jogszabályok, állami irányítás egyéb jogi eszközei és egyedi állami döntések tervezeteinek előkészítésében;”

„97. § A miniszter:

a) rendeletben határozza meg a polgármester, a főpolgármester, a megyei közgyűlés elnöke, a jegyző, a főjegyző, a közigazgatási hivatal államigazgatási feladatai ellátásának szakmai szabályait, és ellenőrzi azok érvényesülését;”

„A közigazgatási hivatal

98. § (1) A közigazgatási hivatal államigazgatási feladatok ellátó költségvetési szerv. A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény helyi önkormányzatokért felelős miniszter fejezetében, elkülönítetten biztosítja.

(2) A közigazgatási hivatal

a) ellátja a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését, a mérlegeléssel hozott önkormányzati döntésnek kizárólag a jogszerűségét vizsgálhatja;

b)

c) ellátja a törvényben megállapított, továbbá a Kormány által hatáskörébe utalt államigazgatási feladatokat, hatásköröket, hatósági jogköröket;

d)

e) a törvényességi ellenőrzés során szerzett tapasztalatai alapján az önkormányzat gazdálkodását érintő vizsgálat lefolytatását kezdeményezheti az Állami Számvevőszéknél;

f) összehívja a képviselő-testület ülését, ha a 12. § (1) bekezdése szerint tett indítványnak a polgármester tizenöt napon belül nem tesz eleget;

g) a feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben az önkormányzat kérésére szakmai segítséget nyújt.

(3) A közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogkörében vizsgálja, hogy a helyi önkormányzat

a) szervezete, működése, döntéshozatali eljárása,

b) döntései (rendelete, határozata),

c) bizottsága, részönkormányzata, polgármestere, főpolgármestere, megyei közgyűlés elnöke, társulása által hozott önkormányzati határozat megfelel-e a jogszabályoknak,

(4) Nem terjed ki a közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre – az (5) bekezdésben foglalt kivétellel – azokra a helyi önkormányzat, illetve szervei által hozott határozatokra, amelyek alapján

a) munkaügyi vitának, illetve közszolgálati jogviszonyból származó vitának,

b) külön jogszabályban meghatározott bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

(5) A közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre kiterjed a (4) bekezdésben felsorolt határozatokra is a (3) bekezdés a) pontjában meghatározott körben, továbbá a (4) bekezdés a) pontja esetében, ha a határozat a munkavállaló javára történő jogszabálysértést tartalmaz.

99. § (1) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzés körében – határidő tűzésével – felhívja az érintettet a törvénysértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a közigazgatási hivatalt tájékoztatni.

(2) Ha a megadott határidőn belül intézkedés nem történt, a közigazgatási hivatal kezdeményezheti:

a) az Alkotmánybíróságnál a törvénysértő önkormányzati rendelet felülvizsgálatát és megsemmisítését;

b) a törvénysértő határozat bírósági felülvizsgálatát;

c) a képviselő-testület összehívását a törvénysértés megszüntetésére, a képviselő-testület tisztségviselője felelősségének megállapítását.

(3) A jogszabálysértés megszüntetésére a pert a helyi önkormányzat, illetve a polgármester ellen a megadott határidő lejártától számított harminc napon belül lehet megindítani. A kereset benyújtásának a döntés végrehajtására halasztó hatálya nincs, de a végrehajtás felfüggesztését a bíróságtól lehet kérni. Ha a jogszabálysértő döntés végrehajtása a közérdek súlyos sérelmével vagy elháríthatatlan kárral járna, a végrehajtás felfüggesztését – az érintett egyidejű értesítésével – kérni kell a bíróságtól.”

„103. § (3) A közigazgatási hivatal a köztársasági megbízott és hivatala jogutódja.”

„105. § A körjegyzőséghez tartozó községeket – ha az érdekeltek nem tudnak megállapodni – a közigazgatási hivatal jelöli ki. A lakosság érdekeit sértő kijelölés ellen a képviselő-testület a helyi önkormányzatokért felelős miniszterhez fordulhat.”

3.2. Az Ápt.-nek a Ksz. által módosított szabályai:

„4/A. § (1) A 4. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott vizsgát a kérelmező a közigazgatási hivatal által kijelölt vizsgabizottság előtt teszi le.”

„24. § (4) Felhatalmazást kap a Kormány, hogy megálapítsa:

(...)

e) a 4. § (1) bekezdés e) pontjában előírt vizsga követelményeit, valamint a közigazgatási hivatalnak a vizsgával kapcsolatos feladatait és az eljárás rendjét, a vizsga letétele alóli felmentésre való jogosultság igazolásának szabályait, a vizsga letételez igazoló okmány tartalmát és biztonsági követelményét.”

3.3. A Nektv.-nek a Ksz. által módosított rendelkezései:

„30/B. § (4) A (3) bekezdés szerinti megállapodás végrehajtásával kapcsolatban a megállapodás résztvevői között felmerült vitáról a közigazgatási hivatal a felek kezdeményezésétől számított 15 munkanapon belül egyeztetést tart. Ha az egyeztetés során 30 munkanapon belül nem jön létre megegyezés, a közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzési jogkörében jár el.”

„30/O. § (1) Nem lehet a települési kisebbségi önkormányzat elnöke: a köztársasági elnök, az Alkotmánybíróság tagja, az országgyűlési biztos, az Állami Számvevőszék elnöke, alelnöke és számvevője, a Kormány tagja, az államtitkár, a szakállamtitkár, a központi államigazgatási szerv köztisztviselője, a közigazgatási hivatal vezetője és köztisztviselője, a területi, helyi államigazgatási szervnek az a köztisztviselője, akinek feladatkörébe az adott települési kisebbségi önkormányzatot érintő ügyek tartoznak, és illetékessége a települési (területi) kisebbségi önkormányzatra kiterjed, a területileg illetékes helyi önkormányzat jegyzője (főjegyzője, körjegyzője), a polgármesteri hivatalának köztisztviselője, a bíró, ügyész, közjegyző, bírósági végrehajtó, a fegyveres erők, rendvédelmi szervek hivatásos állományú tagja, a területileg illetékes területfejlesztési tanács munkaszervezetének tagja, az, aki ugyanannál a települési kisebbségi önkormányzatnál a települési kisebbségi önkormányzat által létesített vagy fenntartott intézmény, gazdasági társaság vezetője, vezető tisztségviselője, aki a vezetői megbízást a települési kisebbségi önkormányzattól kapta.”

„60/H. § (1) A közigazgatási hivatal ellátja a kisebbségi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését. A mérlegelési jogkörben hozott önkormányzati döntésnek kizárólag a jogszerűségét vizsgálhatja.

(2) Az országos önkormányzat (1) bekezdés szerinti törvényességi ellenőrzését a Kormány által kijelölt közigazgatási hivatal látja el.”

„60/I. § (1) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva vizsgálja, hogy megfelel-e a jogszabályoknak a kisebbségi önkormányzat

a) szervezete, működése, döntéshozatali eljárása,

b) bármely határozata, ideértve a kisebbségi önkormányzat testületének, elnökének, bizottságának, illetőleg társulásának határozatait is.

(2) Nem terjed ki a közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – azokra a kisebbségi önkormányzati döntésekre, amelyek alapján helye van

a) munkaügyi vitának (köztisztviselői vagy közalkalmazotti jogviszonyból származó vitának),

b) külön jogszabályban meghatározott bírósági vagy államigazgatási eljárásnak.

(3) A közigazgatási hivatal törvényességi ellenőrzési jogköre a (2) bekezdésben felsorolt ügyekre is kiterjed a (1) bekezdés a) pontja szerinti körben, továbbá a (2) bekezdés a) pontja szerinti ügyekben, ha a határozat a munkavállaló javára történő jogszabálysértést tartalmaz.

(4) A közigazgatási hivatal a feladat- és hatáskörében a kisebbségi önkormányzat kérésére szakmai segítséget nyújt.”

„60/J. § (1) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzés körében – határidő kitérésével – felhívja az érintetteket a törvényt sértés megszüntetésére. Az érintett a felhívásban foglaltakat köteles megvizsgálni és a megadott határidőn belül az annak alapján tett intézkedésről vagy egyet nem értéséről a közigazgatási hivatalat tájékoztatni.

(2) Ha a megadott határidőn belül nem történt intézkedés, vagy az érintett a felhívásban foglaltakkal nem értett egyet, a közigazgatási hivatal kezdeményezheti:

a) a jogszabálysértő határozat bírósági felülvizsgálatát,

b) a kisebbségi önkormányzat testületének összehívását a törvényt sértés megszüntetésére,

c) a testület elnöke, elnökhelyettese felelősségének megállapítását.

(...)

(4) A közigazgatási hivatal a törvényességi ellenőrzése során törvényességi ellenőrzési tapasztalatai alapján a kisebbségi önkormányzat gazdálkodását érintő vizsgálat lefolytatását kezdeményezheti az Állami Számvevőszéknél.”

„60/M. § A Kormány: (...)

b) a helyi önkormányzatokért felelős miniszter közreműködésével, a közigazgatási hivatal útján biztosítja a kisebbségi önkormányzatok törvényességi ellenőrzését.”

„62. § (1) A Kormány – az e feladattal érintett miniszterek és országos hatáskörű szervek bevonásával, a közigazgatási hivatal közreműködésével – a nemzeti és etnikai kisebbségekkel kapcsolatos állami feladatok ellátásáért felelős, kormányrendeletben kijelölt államigazgatási szerv útján segíti a kisebbségek jogainak és sajátos érdekeinek érvényesülését, szervezi ezek feltételeinek biztosítását.”

3.4. A Hör.tv.-nek a Ksz. által módosított előírása:

„39. § (3) A Határőrség területi szervének vezetője a közigazgatási hivatalt, a megyei (fővárosi) közgyűlés elnökét (főpolgármesterét), a megyei (fővárosi) rendőrfőkapitányt, a megyei (fővárosi) polgári védelmi parancsnokot;

helyi szervének vezetője a települési önkormányzat polgármesterét, illetőleg az *e)* pontban foglaltakról a területileg illetékes környezetvédelmi és természetvédelmi hatóságot is haladéktalanul tájékoztatja.”

3.5. A Htv.-nek a Kszt. által módosított szabályai:

„28. § (2) A kérelmet a hadkiegészítő parancsnokság vezetőjéhez vagy a közigazgatási hivatalhoz kell benyújtani. A kérelemhez a jogszabályban meghatározott adatokat tartalmazó formanyomtatványt csatolni kell. Az a hadköteles, akinek a polgári szolgálat teljesítésére irányuló kérelmét elutasították, újabb kérelmet nem nyújthat be.”

„29. § (1) A polgári szolgálat teljesítésére vonatkozó engedély iránti kérelmet a közigazgatási hivatal bírálja el. A hadkiegészítő parancsnokság az eljárásban ügyfélként vehet részt.”

„55. § (4) A megyei védelmi bizottság elnöke a megyei közgyűlés elnöke, a fővárosi védelmi bizottság elnöke a főpolgármester. Tagjai:

a) a közigazgatási hivatal vezetője, (...)”

III.

Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványok alapján mely törvényi szabályok alkotmányosságának érdemi felülvizsgálatát kell elvégeznie.

Ez a vizsgálat amiatt vált szükségessé, mert a Kszt. 176. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a Kszt. 1–173. §-ai 2007. január 31-én hatályukat veszítik. A Kszt.-nek az indítványozók által támadott szabályai tehát az alkotmánybírói határozat meghozatalakor már nem hatályos rendelkezések.

Az Alkotmánybíróság – főszabályként – hatályos jogszabály alkotmányellenességét vizsgálja. Hatályát veszített jogszabályi rendelkezés csak akkor képezheti alkotmánybírói eljárás tárgyát, ha az eljárás az Alkotmánybírósról szóló 1989. évi XXXII. törvény 38. §-ában szabályozott bírói kezdeményezés, illetőleg a 48. § szerinti alkotmányjogi panasz alapján folyik. Tekintettel arra, hogy az indítványok nem tartoznak e körbe, az Alkotmánybíróság a Kszt. egésze, illetőleg Kszt. 7. § (1) bekezdése *d)*, *h)*, *i)* pontja, 7. § (2) bekezdése *a)* és *l)* pontja, valamint 8. § pontja alkotmányellenességének megállapítása iránt folytatott az eljárást – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü határozat (ABH 2003, 2065.) (a továbbiakban: Ügyrend) 31. § *a)* pontja alapján megszüntette.

Az egyik indítványozó támadja a Kszt. 176. § (2) bekezdését is, arra hivatkozással, hogy a Kszt. rövid idővel történő hatályon kívül helyezése valójában az alkotmányossági vizsgálat megakadályozását célozta.

A Kszt. indokolása szerint a hatályvesztés időpontjának meghatározására „a jogrendszer felesleges terhelésének elkerülése érdekében” került sor. A jogrendszer tehermentesítése a már végrehajtott módosító, illetőleg hatályon kívül helyező rendelkezésektől volt – a törvény indokolása szerint – az egyik célja a később elfogadott deregulációs törvénynek, az

egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvénynek is. A Kszt. 1–173. §-ai kizárólag más törvényeket módosító rendelkezéseket tartalmaztak. Ezek a módosító rendelkezések a Kszt. hatályba lépésének időpontjában 2007. január 1-jén épültek a módosított törvények rendelkezései közé, a Kszt. a 276. § (2) bekezdésében meghatározott időpontra a záró rendelkezések kivételével „kiürült”. (Vö.: 4/2006. (II. 15.) AB határozat ABH, 2006, 101.)

Önmagában az, hogy egy más törvényeket módosító törvény maga rendelkezik a hatályvesztésének időpontjáról, – miután betöltötte rendeltetését – nem tekinthető alkotmányellenesnek. Az 1437/B/1995. AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy „egy hatályon kívül helyező norma alkotmányellenességének a megállapítása önmagában nem vezet a hatályon kívül helyezéssel érintett rendelkezések hatályának automatikus ’feléledéséhez’, az Alkotmánybíróságnak viszont valamely jogszabály ’újából hatályba helyezésére’ hatásköre nincs, mert ez a jogalkotó kompetenciájába tartozik.” (ABH 1998, 616, 618–619.)

Mind ezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kszt. 176. § (2) bekezdése alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította.

Tekintettel arra, hogy az indítványozók a Kszt. által módosított szabályokkal összefüggésben is alkotmányellenességet állítanak, az Alkotmánybíróságnak a Kszt. vitatott szabályai által módosított rendelkezések alkotmányosságának vizsgálatát kellett elvégeznie.

Ezek a következők:

– az Ötv. 17. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdés *i)* pontja, 42. § (3) bekezdése, 52. § (2) bekezdése, 63/C. § (1) bekezdése, 70. § (3) bekezdése, 96. § *c)* pontja, 95. § *a)* pontja és 97. § *a)* pontja, 92/C. § (6) bekezdés, 98. §-át megelőző A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal alcím, 98. § (1) bekezdése, 98. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, valamint 99. § (1) és (2) bekezdése, 98. § (4) és (5) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 103. § (3) bekezdése és 105. §-a,

– az Ápt. 4/A. § (1) bekezdése, 24. § (4) bekezdés *e)* pontja,

– a Nek.tv. 30/B. § (4) bekezdése, 30/O. § (1) bekezdése, 60/H. § (1) bekezdése és 60/M. § *b)* pontja, 60/H. § (2) bekezdése, 60/I. § (1) és (4) bekezdése, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdése, 60/I. § (2) és (3) bekezdése, 60/J. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése,

– a Hör.tv. 39. § (3) bekezdése,

– a Htv. 28. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 55. § (4) bekezdés *a)* pontja,

– a Kttv. 13/A. §-a,

– a Ket. 19. §-a, 100. § (1) bekezdése, 116. § (2)–(3) bekezdése, 174/A. §-a,

– a Kászt. 2. § (3) bekezdése, valamint a harmadik indítványozó által támadott 16 kormányrendelet.

Az indítványozók támadták még az Ötv. 33/A. § (6) bekezdését is. Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az indítványok benyújtását követően az Ötv. 33/A. § (6) bekezdése helyett új szabályozást alkot-

tott a polgármesterek és a helyi önkormányzati képviselők összeférhetetlenségének megállapítására irányuló eljárással összefüggő törvény módosításokról a 2007. évi LIX. törvény. Ezeket az új szabályokat az Alkotmány által előírt törvényalkotási eljárásban, minősített többséggel fogadta el az Országgyűlés, tehát e tekintetben okafogyottá vált az indítvány, így az Alkotmánybíróság az Ötv. 33/A. § (6) bekezdése alkotmányosságának vizsgálatára irányuló eljárást az Ügyrend 31. § e) pontja alapján megszüntette.

IV.

1. Mindegyik indítványozó hivatkozik arra, hogy a jogalkotó megsértette az Alkotmány 44/C. §-át, akkor, amikor egyszerű többséggel elfogadott törvényben módosította az Ötv. szabályait, az egyik indítványozó szerint sérelmet szenvedett az Alkotmány 40/A. § (4) bekezdése, 68. § (5) bekezdése és 69. § (4) bekezdése is, azáltal, hogy egyszerű többséggel módosította a törvényhozó az Ápt.-nek, a Hőr.-nek, a Htv.-nek és a Nektv.-nek a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalokra vonatkozó rendelkezéseit.

Az Alkotmánybíróság 1/1999. (II. 24.) AB határozatának rendelkező részében alkotmányos követelményként fogalmazta meg:

„1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: valamely, az Alkotmány által meghatározott törvény elfogadásához megkívánt minősített többség nem egyszerűen a törvényalkotási eljárás formai előírása, hanem olyan alkotmányos garancia, amelynek lényeges tartalma az országgyűlési képviselők közötti széles körű egyetértés. A minősített többség követelménye nemcsak az adott alkotmányi rendelkezés közvetlen végrehajtásaként kiadott törvény megalkotására vonatkozik, hanem e törvény módosítására (rendelkezéseinek megváltoztatására, kiegészítésére) és hatályon kívül helyezésére is. Az Alkotmány rendelkezése alapján minősített többséggel elfogadott törvényt egyszerű többséggel elfogadott törvénnyel nem lehet módosítani, vagy hatályon kívül helyezni.” (ABH 1999, 25.)

Ez az alkotmányos követelmény ebben az ügyben teljes mértékben nem alkalmazható, mert a közigazgatás reformjának megkönnyítése érdekében az Alkotmány 34. §-át egy új (2) bekezdéssel egészítette ki a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2006. évi LIV. törvény 1. §-a. Az Alkotmány 34. §-ának új (2) bekezdése a következő rendelkezést tartalmazza:

„(2) Törvény miniszterium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

Az Alkotmánynak ez az új szabálya lehetőséget ad a kétharmados törvények egyszerű szótöbbséggel történő módosítására akkor, ha a törvényhozó csak a rendelkezésben szereplő közigazgatási szerv megjelölését kívánja módosítani. Az Alkotmánybíróságnak ezen ügy kapcsán az Alkotmánynak ezt a rendelkezését kell értelmeznie, és abban a kérdésben kell állást foglalnia, hogy az Ötv., az Áptv., Nek.tv., Hőr.tv., Htv. vitatott rendelkezéseiben a

„fővárosi, megyei közigazgatási hivatal”, a „fővárosi, megyei közigazgatási hivatal vezetője” szövegrészek „közigazgatási hivatal”, illetőleg a „Kormány által kijelölt közigazgatási hivatal” szövegre való módosítása csak a közigazgatási hivatal megjelölésének módosítását jelentette-e, vagy ezekkel a módosításokkal a törvényhozó meghaladta az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazása kereteit.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes volt az 1/1999. (II. 24.) AB határozatban megfogalmazott alkotmányos követelménynek az érvényesítésében minden olyan esetben, amikor 2/3-os törvény szabályát direkt módon módosította egyszerű többséggel elfogadott törvényben a törvényhozó. A 31/2001. (VII. 11.) AB határozatban (ABH 2001, 252, 263-264.) az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy mindazokban az esetekben, amikor formálisan (szövegszerűen) nem egyértelmű a módosítás (kiegészítés, hatályon kívül helyezés) „[...] minden esetben vizsgálendő az is, hogy mi a kétharmados törvény által meghatározott szabályozási koncepció lényegi eleme, azaz érinti-e a lényeges normatartalmat az egyszerű szótöbbséggel megalkotott törvény.”

„A minősített többség (...) széles körű egyetértést igénylő funkciójából adódóan a kétharmados szavazatarány szükségességének a vizsgálatá során elkerülhetetlen annak elemzése, hogy a széles körű konszenzus igénye az adott tárgykörben mire vonatkozott. Ez adott esetben megköveteli az alkotmányozó hatalom szándékának, a kialakult szabályozás történetiségének az elemzését is. Ezt a módszert az Alkotmánybíróság – döntése meghozatalánál – már alkalmazta. [Lásd pl. 4/1997. (I. 22.) AB határozat, ABH 1997, 41, 45.; 66/1997. (XII. 29.) AB határozat, ABH 1997, 397, 402-403.; 4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 57-59.]”

Mivel ebben az ügyben is az az alkotmányossági probléma lényege, hogy az Alkotmány rendelkezései alapján nem állapítható meg egyértelműen, hogy a közigazgatási szerv megnevezésének megváltoztatása, mely esetekben igényel 2/3-os minősített többséget, az Alkotmánybíróságnak – kialakult gyakorlatára figyelemmel – azt kell vizsgálnia, hogy a közigazgatási szerv 2/3-os törvényben való megnevezésének módosítása érinti-e a kétharmados törvény szabályozási koncepciójának lényegi elemét.

2. A törvényekben az államigazgatási szervekre vonatkozó szabályozás – a 2/3-os többség szükségességének alkotmányossági megítélése szempontjából – kétféle módon jelenik meg:

a) Az egyik eset az, amikor az Alkotmánynak valamely alkotmányos szerv szabályozására vonatkozó rendelkezése alapján (pl. rendőrség), vagy valamely 2/3-os szabályozást igénylő alapvető jog gyakorlásának garanciájaként a 2/3-os többséggel elfogadott törvény intézményesíti (létesíti) az államigazgatási szervet, 2/3-os törvény határozza meg az államszervezetben elfoglalt helyét, rendeltetését, jogállásának alapvető jellemzőit. Ha az államigazgatási szervet a törvényhozó 2/3-os törvényben hozta létre, intézményesítette (pl. ORTT), az a szabályozás, amely megváltoztatja az ilyen szerv jogállását, a 2/3-os törvényben sza-

bályozott szervezeti kereteit, – mivel az az Alkotmány valamely 2/3-os többséget előíró rendelkezésének érvényesítését szolgálja – a minősített többséggel elfogadott törvényi szabályozás lényegi elemének megváltoztatását eredményezi. Ezért a 2/3-os törvények államigazgatási szervek létrehozására vonatkozó szabályainak módosítása nem tartozik az Alkotmány 34. § (2) bekezdésébe foglalt felhatalmazás keretei közé, a módosításhoz 2/3-os szavazati aránnyal elfogadott törvény szükséges.

b) Az államigazgatási szerv megnevezését tartalmazó 2/3-os törvényi szabályozás másik esete az, amikor a szabályozott tárgykörben a minősített többséggel elfogadott törvény valamely államigazgatási feladat- vagy hatáskört szabályoz, amelynek ellátását valamely meglévő, más jogszabály (egyszerű többséggel elfogadott törvény, vagy kormányrendelet) által intézményesített (létesített) államigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe utalja.

A szabályozásnak ezen eseteiben az érintett államigazgatási szerv jogállása nem a minősített többséggel elfogadott feladat- és hatáskört szabályozó törvényi rendelkezésen alapul. Az ilyen törvényi rendelkezés kiválasztja, megjelöli az államigazgatási rendszeren belül azt a szervet, szervtípust, amely a törvényben szabályozott feladat- és hatáskör gyakorlására jogosult. Ha az ilyen rendelkezésekben megjelölt államigazgatási szervet intézményesítő jogszabály az államigazgatási szerv átszervezése következtében módosul, a 2/3-os törvényben szabályozott feladat- és hatáskörök gyakorlására is más szervezeti keretek között kerül sor, ami értelemszerűen maga után vonja a 2/3-os törvényben is az államigazgatási szerv megjelölésének módosítását. Ebben az esetben a feladat- és hatáskör gyakorlására jogosult szerv megjelölésének módosítása – ha a törvényben szabályozott feladat- és hatáskör nem változik – nem érinti a 2/3-os törvény szabályozási koncepcióját. (A belügyminisztérium megszüntetésével, az önkormányzatokkal kapcsolatos, korábban a belügyminisztérium hatáskörébe tartozó feladatokat a hatályos jog szerint az önkormányzati és területfejlesztési minisztérium gyakorolja. Az Ötv.-ben korábban a belügyminiszter számára megállapított feladat- és hatáskörök változatlanok maradtak, változatlanul minisztérium jogosult azok gyakorlására. Az Ötv. szabályozási koncepciója, a szabályozás lényege nem változott azzal, hogy a Ksz. az Ötv. rendelkezéseiben a „belügyminisztérium” megjelölés helyett „a helyi önkormányzatokért felelős miniszter” megjelölést iktatta be.) Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az ilyen törvény-módosításhoz az Alkotmány 34. § (2) bekezdése alapján nincs szükség minősített többségre, akkor sem, ha 2/3-os törvény szabályának módosítására kerül sor.

3. A közigazgatási hivatal Kormány alá rendelt államigazgatási szerv, amelyre nézve az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést. Nincs olyan alkotmányi szabály, amely a közigazgatási hivatal jogállására vonatkozó szabályozáshoz minősített többséget kívánna meg. 2/3-os törvényi szabályozás a közigazgatási hivatal olyan feladat- és hatásköreinek szabályozásához szükséges, amelyek gyakorlása 2/3-os törvényi szabályozást igénylő emberi jogokat, vagy önkormányzati alapjogokat érint.

Az Ötv. vitatott szabályainak többsége, az Ápt., a Nek.tv., a Hőr.tv. és a Htv. valamennyi vitatott rendelkezése az e törvényekben meghatározott valamely feladat-, hatáskör, illetőleg eljárási cselekmény címzettjeként jelölte meg a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalt, illetőleg összeférhetlenségi okként határozta meg a közigazgatási hivatal vezetői tisztség betöltését. Ezekben a szabályokban a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalra utalás – mivel közigazgatási hivatalok e törvények megalkotásakor fővárosi és megyei szinten működtek – annak megjelölésére szolgált, hogy milyen típusú államigazgatási szerv a feladat-, hatáskör, az eljárási cselekmény vagy összeférhetlenségi ok címzettje. Nem ezeken a rendelkezéseken alapult a közigazgatási hivatalok jogállása, nevezetesen az, hogy a közigazgatási hivatalok fővárosi, megyei szinten szervezett államigazgatási szervek. Ezen szabályok tekintetében a szabályozás lényege nem változott azzal, hogy a közigazgatási hivatal megjelölése elől elmaradt a „megyei” és a „fővárosi” jelző, s – mivel a közigazgatási hivatal alapfeladatai tekintetében egyszemélyi felelős vezetés alatt áll – azzal sem, hogy a vitatott rendelkezések a közigazgatási hivatal vezetője helyett, a közigazgatási hivatalt jelölik meg a feladat- és hatáskör címzettjeként. Az ezekben a rendelkezésekben szabályozott feladatok, hatáskörök, eljárási cselekmények címzettje a közigazgatási hivatal volt, és az is maradt. Így e rendelkezések tekintetében nem állapítható meg, hogy a törvényhozó túllépte volna az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében szabályozott felhatalmazása kereteit.

Ezért az Alkotmánybíróság az Ötv. 17. § (2) bekezdése, 33/A. § (1) bekezdés *i*) pontja, 42. § (3) bekezdése, 52. § (2) bekezdése, 63/C. § (1) bekezdése, 96. § *c*) pontja, 95. § *a*) pontja és 97. § *a*) pontja, 92/C. § (6) bekezdés, 98. §-át megelőző A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal alcím, 98. § (2) bekezdése, 98. § (3) bekezdése, valamint 99. § (1) és (2) bekezdése, 98. § (4) és (5) bekezdése, 99. § (1) bekezdése, 103. § (3) bekezdése és 105. §-a; az Ápt. 4/A. § (1) bekezdése, 24. § (4) bekezdés *e*) pontja; a Nek.tv. 30/B. § (4) bekezdése, 30/O. § (1) bekezdése, 60/H. § (1) bekezdése és 60/M. § *b*) pontja, 60/H. § (2) bekezdése, 60/I. § (1) és (4) bekezdése, valamint 60/J. § (1), (2) és (4) bekezdése, 60/I. § (2) és (3) bekezdése, 60/J. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdése, a Hőr.tv. 39. § (3) bekezdése, a Htv. 28. § (2) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 55. § (4) bekezdés *a*) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasította.

4. Az Ötv. 98. § (1) bekezdésének módosításával kapcsolatosan azonban vizsgálni kell, hogy a minősített többséget igénylő konszenzus igénye kiterjedt-e a helyi önkormányzatok feletti törvényességi ellenőrzést gyakorló szerv jogállására, megváltozott-e az Ötv. szabályozási koncepciója azáltal, hogy az Ötv. e rendelkezésének egyszerű többséggel történő módosítása következtében lehetőség nyílt a közigazgatási hivatal államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására.

E vizsgálat megköveteli a kialakult szabályozás történeti elemzését.

Az Ötv. 103. § (3) bekezdése alapján közigazgatási hivatal jogelődjének minősülő köztársasági megbízott intézményét az Ötv. hozta létre, és az Ötv. 98–100. §-ai szabályozták a jogállásának alapvető kérdéseit. A köztársasági megbízott regionális szinten működő sajátos jogállású intézmény volt, amelynek alapvető feladata az önkormányzatok működésének törvényességi ellenőrzése, a helyi önkormányzatok szervei által államigazgatási hatósági ügyekben első fokon hozott határozatok ellen benyújtott jogorvoslatok elbírálása, a működési területén tevékenykedő államigazgatási szervek tevékenységének összehangolása, és a Kormány által a feladatkörébe utalt államigazgatási feladatok ellátása volt. Az Ötv. határozta meg a köztársasági megbízott megbízatásának módját és időtartamát is. A köztársasági megbízott jogállására és hivatalára vonatkozó további rendelkezéseket törvény, az 1990. évi XC. törvény tartalmazott, működési területét, a régiókat a 66/1990. (VIII. 14.) OGY határozat határozta meg, feladatellátásnak részletes szabályait a 77/1992. (IV. 30.) Korm. rendelet állapította meg.

Az Ötv. 1994. évi módosítása során a köztársasági megbízott intézményét megszüntették, és helyette hozták létre a közigazgatási hivatalokat. Az Ötv. módosításáról szóló 1994. évi LXIII. törvény az átszervezést a következőkkel indokolta:

„A Javaslat az 1990-ben létrehozott köztársasági megbízotti jogintézményt megszünteti. A zárórendeletek között kimondja, hogy a fővárosi, megyei közigazgatási hivatal a köztársasági megbízott és hivatala jogutódja. A megszűnő köztársasági megbízotti jogintézmény helyett – feladatainak részleges átalakításával – a fővárosban és a megyékben államigazgatási feladatot ellátó költségvetési szervként a továbbiakban közigazgatási hivatal működik.

A regionális köztársasági megbízott intézménye nem vált be. Hivatalai viszont eredményes munkát végeztek a törvényességi ellenőrzésben, az igazgatásban. A fővárosban és a megyében – a Belügyminisztérium szerveként – működő közigazgatási hivatalok tevékenysége, az alapvető funkciók megőrzésével erősíthető a törvényesség fokozottabb érvényesítésében, az igazgatásszervezési feladatokban.” (...)

„Az átalakítás alapvető célja az, hogy az 1990-ben politikai kompromisszum eredményeként létrejött köztársasági megbízotti intézményt – amelynek tevékenységére mind a közigazgatáspolitikai, mind pedig a végrehajtó jellegű államigazgatási tevékenység jellemző volt – kifejezetten államigazgatási feladatok ellátására rendelje és így helyezze el azt az állami szervezet rendszerében.

A politikai elemektől mentes közigazgatási hivatal olyan államigazgatási szerv, amelyet a belügyminiszter irányít. Alapvető rendeltetése továbbra is a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésének operatív elvégzése.”

Az 1994. évi LXIII. törvény módosítása nyomán az Ötv. 98–100. §-ai intézményesítették a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalt, mint államigazgatási szervtípust, meg-

határozva jogállását rendeltetését, alapvető feladatait, az államigazgatási rendszerben elfoglalt helyét. A szabályozás kétszintűvé vált. Az Ötv. szabályai mellett a 161/1994. (XII. 2.) Korm. rendelet rendelkezett a hivatalok jogállásával összefüggő részletszabályokról.

A közigazgatási hivatalok jogállását illetően újabb változás következett be 1996-ban.

Az Ötv.-t módosító 1996. évi LXXII. törvény csökkentette az Ötv. szerepét a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok jogállására vonatkozó szabályozásban. Indokolása szerint az Ötv. módosításának indoka a területi államigazgatási szervek reformjának megvalósítása, az, hogy alkalmassá lehessen tenni a közigazgatási hivatalokat a reformkoncepcióból adódó feladatok ellátására. E törvény az Ötv.-nek a közigazgatási hivatalok jogállására vonatkozó rendelkezéseit – a 98. § (1) bekezdése kivételével – hatályon kívül helyezte. A fővárosi, megyei közigazgatási hivataloknak a korábbihoz képest megváltozott jogállását ekkor már kormányrendelet, a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalokról szóló 191/1996. (XII. 17.) Korm. rendelet határozta meg. E kormányrendelet megváltoztatta a közigazgatási hivataloknak az államszervezetben elfoglalt helyét, a BM alá rendelt hivatali szervekből, a Kormány területi szerveivé váltak, megváltoztak a működésének szervezeti keretei, kiszélesedett államigazgatási feladat- és hatáskörük is.

Az Ötv. 1996-os módosítását követően lényegében a helyi önkormányzatok törvényességi ellenőrzésének hatásköri és eljárási szabályai maradtak az Ötv.-ben, a közigazgatási hivatalok jogállására vonatkozó szabályok közül azonban egyet nem érintett az 1996. évi LXXII. törvény, az Ötv. 98. § (1) bekezdését, amely a következő szöveggel maradt hatályban egészen addig, amíg a Kszt. vitott módosító rendelkezése hatályba nem lépett:

„98. § (1) A fővárosi, megyei közigazgatási hivatal (továbbiakban: közigazgatási hivatal) államigazgatási feladatokat ellátó költségvetési szerv. A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény Belügyminisztérium fejezetében, elkülönítetten biztosítja.”

Ezt a szabály a Kszt. 7. § d) pontja alapján a következőképpen módosult:

„98. § (1) A közigazgatási hivatal államigazgatási feladatokat ellátó költségvetési szerv. A közigazgatási hivatal működésének költségeit az Országgyűlés a költségvetési törvény helyi önkormányzatokért felelős miniszter fejezetében, elkülönítetten biztosítja.”

Az Ötv. e rendelkezésének alkotmányossági megítélése során is abból kell kiindulni, hogy változott-e a 2/3-os törvény szabályozási koncepciójának lényegi eleme azzal, hogy a módosítás során a közigazgatási hivatal megjelöléséből a törvényhozó hatályon kívül helyezte a „fővárosi, megyei” jelzőt.

A 2/3-os törvényben történő szabályozás igénye az Alkotmány 44/C. §-ának azon a rendelkezésén alapul, mely szerint a helyi önkormányzatokról szóló törvény elfogadásához és az önkormányzatok alapjogainak korlátozásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.

A helyi önkormányzatok feletti törvényességi ellenőrzés az önkormányzati alapjogok szabad gyakorlása korlátozásának lehetőségét is magában rejti, ezért a törvényességi ellenőrzés gyakorlására jogosult szerv hatáskörét 2/3-os törvény kell, hogy szabályozza. A 2/3-os törvényben szabályozott önkormányzati alapjogok védelmének szervezeti garanciájaként, az Ötv. hozta létre a törvényességi ellenőrzést gyakorlására jogosult szervet magát is. Az Ötv. 98. § (1) bekezdése intézményesítette a közigazgatási hivatalokat és határozta meg az államszervezetben elfoglalt helyüket. Az Ötv.-nek ez a szabálya fővárosi, megyei szervként iktatta be a közigazgatási hivatalt az államszervezetbe, azaz a 2/3-os törvényben megnyilvánuló politikai konszenzus kiterjedt arra is, hogy a helyi önkormányzatok felett fővárosi, megyei szinten működő államigazgatási szerv gyakorolja a törvényességi ellenőrzést. Ezért az Ötv. szabályozási koncepciójának lényeges elemét érintette az a módosítás, amely a „fővárosi, megyei” jelző hatályon kívül helyezésével lehetőséget adott a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására. Ezért ezzel a módosítással a törvényhozó túllépte az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében szabályozott felhatalmazása kereteit. Így megállapítható, hogy az Ötv. 98. § (1) bekezdésének a Kszt. 7. § (1) bekezdés *d*) pontja által módosított szövegét a törvényhozási eljárásnak az Alkotmány 44/C. §-ában szabályozott szabályainak megsértésével fogadta el az Országgyűlés. Ezért az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondata alkotmányellenes.

Mivel a regionális közigazgatási hivatalok létrehozása, illetőleg létrehozásuk törvényi alapjainak megteremtése 2/3-os többséggel elfogadott törvényi szabályozást igényelt volna, az alkotmányos törvényi alapok hiánya a Korm.r.-t is alkotmányellenessé teszi.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ötv. 98. § (1) bekezdésének első mondata és a Korm.r. alkotmányellenes, ezért azokat megsemmisítette.

Az Abtv. 43. § (1) bekezdése szerint: „Azt a jogszabályt vagy az állami irányítás egyéb jogi eszközét, amelyet az Alkotmánybíróság a határozatában megsemmisít, az erről szóló határozatnak a hivatalos lapban való közzététele napjától nem lehet alkalmazni.” A megsemmisítés időpontját tekintve az Abtv. 43. § (4) bekezdése kivételt enged, amennyiben kimondja, hogy az Alkotmánybíróság a 43. § (1) bekezdésében meghatározott időponttól eltérően is meghatározhatja az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezését, ha ezt a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A

Korm.r. alapján a közigazgatási hivatalok átszervezése megtörtént, létrehozták a regionális közigazgatási hivatalokat, kinevezték a vezetőiket. Az ex nunc hatályú megsemmisítés ebben a helyzetben a közigazgatási hivatalok működésének jogalapját szüntetné meg, megkérdőjelezhetővé tenné döntéseik érvényességét. Ezért az Alkotmánybíróság jelen ügyben úgy ítélte meg, hogy a jogbiztonság követelménye a vizsgált rendelkezés jövőre nézve történő megsemmisítését teszi indokolttá.

A megsemmisítés időpontjának meghatározása során az Alkotmánybíróság kellő időt kívánt biztosítani a jogalkotónak ahhoz, hogy az alkotmányellenes helyzet megszüntetéséhez szükséges jogalkotói feladatának eleget tegyen, ezért a megsemmisítés időpontját 2008. június 30-ában határozta meg.

5. Az indítványok alapján az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett a Kttv. 13/A. §-ának alkotmányosságát is. A Kszt. 5. § (1) bekezdése új 13/A. §-sal egészítette a Kttv.-t, amely felhatalmazást adott a Kormánynak arra, hogy „a közigazgatási hivatalt vagy hivatalokat rendeletben jelölje ki”.

Az indítványozók álláspontja szerint a jogalkotó ezzel megkerülte a megyei, fővárosi közigazgatási hivatalokat életre hívó, kétharmados szavazati aránnyal elfogadott Ötv.-t és a Kormánynak adott felhatalmazást arra, hogy az Ötv. által létrehozott szerv „megszüntetéséről és jogutódlásáról” rendelkezzen, ez a szabályozási mód sérti a jogállamiság követelményét, és súlyosan csorbítja az Országgyűlésnek az Alkotmány 19. § (2) bekezdésében szabályozott hatáskörét.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a vitatott rendelkezés – mivel a jogalkotó ezt a rendelkezést a többcélú kistérségi társulásokról szóló törvényben helyezte el úgy, hogy a felhatalmazás a közigazgatási hivatal kijelölésére és nem jogállásának szabályozására szól – nem értelmezhető egyértelműen.

Egyik lehetséges értelmezése az, hogy a Kormány arra kapott felhatalmazást, hogy a Kttv. alapján a közigazgatási hivatalt megillető hatásköröket gyakorló közigazgatási hivatalokat kijelölje. Ezen értelmezés mellett a felhatalmazás az indítványozók által állított alkotmányellenessége nem állapítható meg.

A másik lehetséges értelmezése az, hogy ez a szabály – bár nem a közigazgatási jogban általánosan használt terminus technicust használja – valójában a közigazgatási hivatalok jogállásának szabályozására adott felhatalmazásnak tekintendő. Ha a felhatalmazás ekként értelmezendő, akkor helyt áll az indítványozóknak az a megállapítása, hogy az magában foglalja a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására adott felhatalmazást is.

A felhatalmazás egyértelműségének hiánya miatt az Alkotmánybíróságnak vizsgálnia kellett azt is, hogy a jog-

alkotó a Korm.r. megalkotása során, miként értelmezte a Kttv. e rendelkezését.

A vizsgált szabály értelmezését illetően nem nyújt eligazítást a Korm.r. preambuluma sem, amely a Kormány felhatalmazásának alapját a következőképpen állapítja meg:

„A Kormány az Alkotmány 35. §-ának (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének c) pontjában és 40. §-ának (3) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva, valamint a települési önkormányzatok többcélú kistérségi társulásáról szóló 2004. évi CVII. törvény 13/A. §-ában kapott felhatalmazás alapján a következő rendeletet alkotja:”

Ez a megfogalmazás a jogi megoldás elvi tisztázatlanságára utal. Ha a jogalkotónak az volt az álláspontja, hogy a Kormánynak a közigazgatási hivatalok jogállásával összefüggő szabályozási jogköre az Alkotmány 35. § (1) bekezdés c) pontján, 35. § (2) bekezdésén, valamint 40. § (3) bekezdésén alapul, és az Alkotmány e rendelkezései alapján eredeti jogalkotási hatáskörében alkotta meg a Korm.r.-t, nem értelmezhető, hogy milyen indokok tették szükségesé a Kttv. 13/A. §-ába foglalt felhatalmazást.

A Korm.r. a fővárosi, megyei közigazgatási hivatalok helyett regionális közigazgatási hivatalokat hozott létre, így annak tartalma alapján megállapítható, hogy a jogalkotó a közigazgatási hivatalok jogállásának teljes körű szabályozására adott felhatalmazásnak tekintette a vizsgált rendelkezést, amely magában foglalja a közigazgatási hivatalok államszervezetben elfoglalt helyének megváltoztatására való felhatalmazást is. Amint arra az Alkotmánybíróság a fentiekben rámutatott: a közigazgatási hivatalokat fővárosi, megyei szintű államigazgatási szervként az Ötv. 98. § (1) bekezdése hozta létre, az államszervezetben elfoglalt helyük megváltoztatására csak az Ötv. módosítására alkalmas, a jelenlevő országgyűlési képviselők 2/3-ának szavazatával elfogadott törvényben van mód. A Kttv. 13/A. §-ában foglalt felhatalmazás alapján a közigazgatási hivatalok jogállásának korábban az Ötv. által szabályozott elemei minősített többséget igénylő törvényhozási tárgyból kormányrendeleti szintű szabályozás tárgyává váltak.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ez a szabályozási mód ellentétes az Alkotmány 44/C. §-ával, és sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvét, ezért megállapította, hogy a Kttv. 13/A. §-a alkotmányellenes és megsemmisítette azt.

6. Bár az nem a közigazgatási hivatalokkal kapcsolatos rendelkezést tartalmaz, – a minősített többség hiánya miatt – az indítványozók kérték az Ötv. 70. § (3) bekezdésének alkotmányossági vizsgálatát is. Az Ötv. 70. § (3) bekezdése a Kszt.-vel történt módosítása előtt a következőképpen szólt:

„(3) A területfejlesztési feladatok, illetőleg a kormányzati területi fejlesztési programok összehangolását – a külön törvényben megállapított feladatkörben és szervezetben – a megyei területfejlesztési tanács végzi.”

A Kszt. ezt a szabályt annyiban módosította, hogy a területfejlesztési tanács megnevezéséből hatályon kívül helyezte a „megyei” jelzőt.

Az Ötv.-nek a megyei területfejlesztési tanácsra vonatkozó szabályát a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény módosításáról szóló 1994. évi LXIII. törvény 40. §-a iktatta be az Ötv. szövegébe. Ez a szabály kezdettől fogva úgy rendelkezett, hogy a területfejlesztési tanács szervezetéről és feladatairól külön törvény rendelkezik. Az Ötv. a megyei területfejlesztési tanács jogállásának meghatározását eleve egyszerű többséggel elfogadható, külön törvényre bízta. Ez a külön törvény a területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény (a továbbiakban: Tft.). A Tft. a területfejlesztési tanácsok többszintű rendszerét hozta létre (országos, regionális, térségi, megyei fejlesztési tanácsok, valamint 2004. szeptember 1-jétől a kistérségi fejlesztési tanácsok), amelyek a Tft. által meghatározott feladatmegosztás szerint látják el a területfejlesztési feladatokat. Ezt figyelembe véve megállapítható, hogy az Ötv. 70. § (3) bekezdésében a „megyei” jelző hatályon kívül helyezése az Ötv. szabályozási koncepcióját – nevezetesen azt, hogy a területfejlesztési feladatok ellátása nem a megyei önkormányzat, hanem egy attól eltérő jogállású szervezet, a területfejlesztési tanács feladatkörébe tartozik – nem módosította. Így megállapítható, hogy a jogalkotó az Ötv. 70. § (3) bekezdésének módosítása során nem lépte túl az Alkotmány 34. § (2) bekezdésében kapott felhatalmazás kereteit. Ezért az Alkotmánybíróság az Ötv. 70. § (3) bekezdés alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítványt elutasította.

V.

1. Az egyik indítvány alapján az Alkotmánybíróságnak állást kellett foglalni abban a kérdésben is, hogy az államigazgatás szerveinek szabályozása, az államigazgatási szervek intézményesítése, illetőleg jogállásuk meghatározása tekinthető-e az Alkotmány alapján kizárólagos törvényhozási tárgynak.

Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmány 19. § (2) bekezdését sérti az, hogy a Kszt. által végrehajtott törvénymódosítások következtében az államigazgatási szervezetrendszer alakítása, az államigazgatási szervek jogállásának szabályozása a Kormány hatáskörébe került. Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése a következő rendelkezést tartalmazza: „(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irá-

nyát és feltételeit.” Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmánynak e szabálya alapján az államigazgatási szervek intézményesítése, jogállásuk szabályozása kizárólagos törvényhozási tárgynak minősül.

Az Alkotmány 19. § (2) bekezdése a kormányzás szervezetének, azaz a kormányzati rendszerbe tartozó szervek jogállásának meghatározását utalja az Országgyűlés hatáskörébe, ebből nem következik az, hogy az államigazgatási rendszerbe tartozó egyes államigazgatási szervek létrehozásáról, jogállásáról törvényben kell rendelkezni.

Az Alkotmány maga tartalmaz szabályozást arra nézve, hogy az államigazgatási szervezeti rendszerbe tartozó szervek közül, melyek létesítéséhez kívánja meg a törvényi szabályozást. Az Alkotmány 34. § (1) bekezdése alapján a minisztériumok felsorolásáról külön törvény rendelkezik, 40/A. §-a pedig egyes rendvédelmi szervek (rendőrség, határőrség, nemzetbiztonsági szolgálatok) jogállásának szabályozásához írja elő a törvényi szabályozás szükségességét. A Kászt. 1. §-a, valamint 71. §-a további államigazgatási szervek (az autonóm államigazgatási szervek és a kormányhivatalok) létesítését határozza meg kizárólagos törvényhozási tárgyként.

Az indítvány elbírálása során az Alkotmánynak a Kormány államszervezetben elfoglalt helyére, az államigazgatás működéséért viselt felelősségére vonatkozó rendelkezéseiből kell kiindulni.

Az Alkotmány 35. § (1) bekezdése alapján a Kormány alapvető feladata, hogy gondoskodik a törvények végrehajtásáról, irányítsa és koordinálja a végrehajtó tevékenységet gyakorló államigazgatási rendszert. Az államigazgatási szervezeti rendszer jogszerű és hatékony, eredményes működésének biztosítása a Kormány felelősségi körébe tartozik. Az Alkotmány a Kormány e funkciójának gyakorlásához a Kormányt az államigazgatási rendszer egésze tekintetében megillető hatásköröket is biztosít, e körben az Alkotmány 40. § (3) bekezdése alapján az államigazgatási szervezeti rendszer tekintetében szervezetalakítási jog is megilleti. Az Alkotmány 40. § (3) bekezdése szerint: „(3) A Kormány jogosult az államigazgatás bármely ágát közvetlenül felügyelete alá vonni, és erre külön szerveket létesíteni.”

Az indítványozó által alkotmányellenesnek tartott kormányrendeletek központi hivatalok, illetőleg területi államigazgatási szervek jogállásáról, tehát olyan, a Kormány irányítása alá tartozó államigazgatási szervezetrendszerbe tartozó államigazgatási szervekről rendelkeznek, amelyekre az Alkotmány 40. § (3) bekezdése alapján a Kormány szervezetalakítási joga kiterjed. Tehát az Alkotmány 19. § (2) bekezdésének sérelme miatt az indítványozó által felsorolt kormányrendeletek alkotmányellenessége nem állapítható meg. Ugyancsak nem tekinthető alkotmányellenesnek a Kászt. 2. § (3) bekezdésének az a szabálya sem, amely arra ad felhatalmazást a Kormánynak, hogy a központi hivatalok, illetőleg közigazgatási hivatalok te-

kintetében egyes irányítási jogok gyakorlását, valamely központi államigazgatási szerv vezetőjének hatáskörébe utalja.

Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság a Kászt. 2. § (3) bekezdése, és az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőségről szóló 295/2006. (XII. 30.) Korm. rendelet, a Magyar Államkincstárról szóló 311/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az egészségbiztosítási felügyeleti hatóság kijelöléséről szóló 365/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet, a környezetvédelmi, természetvédelmi, vízügyi hatósági és igazgatási feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló 347/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóságok kijelöléséről és működési feltételeiről szóló 343/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az állatvédelmi hatóság kijelöléséről szóló 334/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a gyermekvédelmi és gyámügyi feladat- és hatáskörök ellátásáról, valamint a gyámhatóság szervezetéről és illetékességéről szóló 331/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Egészségbiztosítási Pénztárról szóló 317/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről, valamint egyes szervek kijelöléséről szóló 314/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a földhivatalokról, a Földmérési és Távérzékelési Intézetéről, a Földrajzinév Bizottságról és az ingatlan-nyilvántartási eljárás részletes szabályairól szóló 338/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kincstári Vagyoni Igazgatóságról szóló 313/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Országos Mentőszolgálatról szóló 322/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, az Oktatási Hivatalról szóló 307/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet, a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítványt elutasította.

2. Az egyik indítvány alapján az Alkotmánybíróság vizsgálta a Ket. 19. §, 100. § (1) bekezdése, 116. § (2)–(3) bekezdése, valamint 174/A. §-a Kszt. által megállapított szövegének alkotmányosságát is. Az indítványozó álláspontja szerint a Ket. e rendelkezéseiben a Kormány számára adott jogalkotási felhatalmazás sérti az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogot.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány a Ket. 100. § (1) bekezdés *a)* pontja, valamint 174/A. § *b)* pontja tekintetében megalapozott.

A Ket. 100. § (1) bekezdés *a)* pontja szerint nincs helye fellebbezésnek, ha azt törvény, vagy kormányrendelet kizárja, a 174/A. § *b)* pontja pedig felhatalmazást ad a Kormánynak arra, hogy a fellebbezést rendeletben kizárja.

Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése alapján a jogorvoslathoz való jog a törvény keretei között mindenkit megille-

tő alapvető jog, amelyet az Alkotmány 8. § (2) bekezdése alapján csak törvénnyel lehet szabályozni.

Az Alkotmánybíróság több határozatában értelmezte az Alkotmány 8. § (2) bekezdésével összefüggésben a törvényi és a rendeleti szabályozás viszonyát. E határozataiban rámutatott arra, hogy az alapjogok szabályozása akkor felel meg az Alkotmány 8. § (2) bekezdésében meghatározott formai alkotmányossági követelménynek, ha törvényben történik. Azonban nem minden fajta összefüggés az alapjogokkal követeli meg a törvényi szintű szabályozást. Az alapjogokkal kapcsolatban álló, de azokat csak távolról, közvetetten érintő, technikai és nem korlátozó jellegű szabályok rendeleti szinten történő megalkotása önmagában nem alkotmányellenes. „Valamely alapjog tartalmának meghatározása és lényeges garanciáinak megállapítása csakis törvényi szinten történhet, törvény kell továbbá az alapjog közvetlen, jelentős korlátozásához is.” [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, ABH 1991, 297, 300.; 29/1994. (V. 20.) AB határozat, ABH 1994, 148, 155.]

A közigazgatási hatósági ügyekben a jogorvoslathoz való jog tartalmát, és a jogorvoslathoz való jog alapvető garanciális szabályait a Ket. VII. fejezete szabályozza. A közigazgatási eljárásban a fellebbezés a jogorvoslathoz való jog érvényesítésének nem egyetlen eszköze, de a fellebbezéshez való jog a jogorvoslathoz való jog érvényesülésének egyik legfontosabb garanciája. A fellebbezés a Ket.-ben szabályozott jogorvoslati rendszer központi eleme, a rendes jogorvoslati eszköz. A fellebbezés lehetőségének kizárása közvetlenül, a Ket.-ben szabályozott általános jogorvoslati rendhez képest korlátozó módon érinti a jogorvoslathoz való jog tartalmát, ezért a fellebbezés kizárása törvényi szabályozást igényel. A fellebbezéshez való jog kizárására a Kormánynak adott jogalkotási felhatalmazás sérti az Alkotmány 57. § (5) bekezdését és azzal összefüggésben a 8. § (2) bekezdését.

Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ket. 100. § (1) bekezdés *a*) pontjának „vagy kormányrendelet” szövegrésze, és 174/A. §-ának *b*) pontja alkotmányellenes, ezért e rendelkezéseket megsemmisítette.

Az indítványozó a Ket.-nek a fórumrendszerre vonatkozó rendelkezéseit is támadja, azért mert álláspontja szerint a jogorvoslathoz való jogot sérti az, hogy a Ket. módosított szövege alapján a fórumrendszer, a másodfokú, valamint a felügyeleti jogkört gyakorló hatóságok szabályozására a Kormánynak is van hatásköre.

A Kszt. 2. § (1) bekezdés *i*) pontja által a Ket. 19. § (1) bekezdésében és a Kszt. 1. § (2) bekezdése által a Ket. 116. § (2)–(3) bekezdésében végrehajtott módosítás szövegponosításra, a Ket. hatálybalépését követően alkotott törvényekkel való összhang megteremtésére, a korábban nehezen, illetőleg egyáltalán nem értelmezhető szabály egyértelművé tételére irányult. Nem bírt az indítványozó által neki tulajdonított tartalommal, nevezetesen nem szélesítette ki a Kormány korábbi szabályozási jogkörét. A

Kormány a Kszt. hatályba lépését megelőzően is rendelkezett hatáskörrel a fórumrendszer szabályozására.

Az indítvány alapján az Alkotmánybíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy sérti-e az Alkotmány 57. § (5) bekezdésében szabályozott jogorvoslathoz való jogot az, hogy a Ket. 19. §-a és 116. § (2)–(3) bekezdése alapján a Kormány is jogosult közigazgatási eljárásban a jogorvoslati fórumok meghatározására.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Ket. 116. § (2)–(3) bekezdése és az Alkotmány 57. § (5) bekezdése között alkotmányjogilag értékelhető összefüggés nincs. Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése alapján a jogorvoslathoz való jog alanyi jogként megillet mindenkit, akinek jogát, jogos érdekét a közigazgatási hatóság döntése sérti. A közigazgatási eljárásban a jogorvoslathoz való jog az ügyfeleket megillető jog, amelynek érvényesülését az ügyfél által kezdeményezhető jogorvoslati eljárások biztosítják. A Ket. 116. § (2)–(3) bekezdése a felügyeleti jogkör gyakorlására jogosult szervek körét szabályozza. A felügyeleti eljárás nem az ügyfél jogorvoslati jogának érvényesítésére szolgáló jogorvoslati eszköz, a felügyeleti eljárás a Ket. 115. §-a alapján a döntés törvényességének biztosítékaként hivatalból folytatott eljárás. A felügyeleti eljárás lefolytatására jogosult szervek körének szabályozása az ügyfelek jogorvoslathoz való jogát nem érinti.

A Ket. 19. §-a, valamint 107. § és 108. §-ai lehetőséget adnak arra, hogy a másodfokon eljáró, azaz a fellebbezés elbírálására jogosult szervet ne csak törvény, hanem más jogszabály is meghatározza. A Ket.-nek ezek a szabályai a jogorvoslathoz való jog érvényesülését szolgáló jogorvoslati kérelem elbírálásáról rendelkeznek, így azok összefüggésben állnak a jogorvoslathoz való joggal. E szabályokkal kapcsolatosan az Alkotmánybíróságnak – fent idézett gyakorlatát figyelembe véve – azt kellett vizsgálnia, hogy a jogorvoslati fórumként eljárni jogosult közigazgatási szervek kormányrendeletben történő meghatározása érinti-e a jogorvoslathoz való jog tartalmát.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában értelmezte az Alkotmány 57. § (5) bekezdését a jogorvoslat elbírálására jogosult szerv szempontjából. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a jogorvoslathoz való jog immanens tartalma az érdemi [...] határozatok tekintetében a más szervhez vagy a magasabb fórumhoz fordulás lehetősége. [5/1992. (I. 30.) AB határozat, ABH 1992, 27, 31.] A közigazgatási eljárás jogorvoslati rendszerének alkotmányossági vizsgálata során rámutatott arra, hogy a jogorvoslathoz való alapjog biztosítását jelenti, ha az eljárásban a törvény garantálja az érintett számára, hogy ügyét az alapügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el (513/B/1994. AB határozat, ABH 1994, 734.).

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlata során tehát azt tekintette a jogorvoslathoz való jog tartalmi elemének, hogy törvény teremtsen meg a garanciáit annak, hogy az

ügyben eljáró szervtől különböző szerv bírálja el a jogorvoslati kérelmet.

A Ket. 106. §-a a következő rendelkezést tartalmazza:

„106. § (1) Az ügyfél jogorvoslathoz való jogának érvényesülése érdekében – az olyan ügyek kivételével, amelyekben e törvény alapján nincs helye fellebbezésnek – az elsőfokú hatáskört úgy kell megállapítani, illetve a szervezetrendszerét úgy kell kialakítani, hogy legyen a fellebbezés elbírálására jogosult, az elsőfokú hatóságtól szervezeti, illetve feladatkör szempontjából elkülönülő szerv.”

A Ket.-nek ez a rendelkezése megfelelő garanciát nyújt az Alkotmány által szabályozott jogorvoslathoz való jogból folyó, a jogorvoslatot elbíráló szervvel szemben támasztott követelmények érvényesüléséhez. [Az Alkotmánybíróság e szabály megsértése miatt állapította meg a 19/2007. (III. 9.) AB határozatában a 81/2003. (VI. 7.) Korm. rendelet 5. § (2) bekezdésének alkotmányellenességét. (ABK 2007. március, 256.)]

Tekintettel a közigazgatási ügyek sokrétűségére a közigazgatási hatósági ügyekben a fórumrendszer, az első- és másodfokon, illetőleg a felügyeleti eljárásban eljárni jogosult szervek köre az általános szabályok szintjén nem szabályozható. Ezért a Ket. 19. §-a úgy rendelkezik, hogy az első fokon eljáró szervet jogszabály határozza meg. A másodfokon eljáró, jogorvoslati jogkört gyakorló hatóságokra nézve a Ket. 107–108. §-ai állapítanak meg általános szabályokat az eljáró szerv felettes szervét jelölve meg jogorvoslati fórumként. Azonban, mivel az általános eljárási szabályok jellegüknél fogva nem lehetnek figyelemmel minden egyes közigazgatási ügy és minden egyes közigazgatási hatáskört gyakorló szerv jogállásának sajátosságaira, az általános eljárási törvénynek a jogorvoslati fórumrendszerre vonatkozó szabályai értelemszerűen másodlagos szabályok. Ami azt jelenti, hogy a Ket.-nek ezek a szabályai akkor alkalmazandók, ha más jogszabály, törvény vagy kormányrendelet másként nem rendelkezik. Amint arra a fentiekben az Alkotmánybíróság rámutatott, az Alkotmány 40. § (3) bekezdése alapján a Kormányt megilleti az államigazgatási rendszeren belül a szervezet-alkotási jog, amely a szervezet hatáskörének szabályozását is magában foglalja, nem tekinthető alkotmányellenesnek az, hogy a Ket. a közigazgatási jogorvoslati fórumrendszer alakítására felhatalmazást ad a Kormánynak is.

A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy a Ket. 19. §-a és 116. § (2)–(3) bekezdésével összefüggésben az indítványozó által állított alkotmányellenesség nem állapítható meg, ezért az indítványt e tekintetben elutasította.

3. Az Alkotmánybíróság elutasította azt az indítványt is, amely a Korm.r.-tel összefüggésben mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kérte.

Az indítványozó a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását egyrészt azért kérte, mert

álláspontja szerint a Korm.r. a Jat. 2. § a) pontjával ellentétben, hatáskört megállapító törvényi szabályozás hiányában állapítja meg a közigazgatási hivatalok hatáskörét.

A Jat. 2. § a) pontjának hivatkozott rendelkezése szerint törvény szabályozza az állami szervek alapvető hatásköreit. Az Alkotmánybíróság kialakult gyakorlata szerint a Jat. szabályainak megsértése önmagában nem teszi alkotmányellenessé a jogszabályt, a Jat. rendelkezéseinek figyelmen kívül hagyása csak akkor eredményezi a jogszabály alkotmányellenességének megállapítását, ha a vizsgált jogszabály egyben az Alkotmány valamely rendelkezését is sérti. [30/1991. (VI. 5.) AB határozat, ABH 1991, 421, 422.; 50/1998. (XI. 27.) AB határozat, ABH 1998, 387, 395-397.; 39/1999. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1999, 325, 349-350.; 30/2000. (X. 11.) AB határozat, ABH 2000, 202, 206. stb.] Az Alkotmánybíróság kizárólag a Jat. alapján nem állapít meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet. (1621/E/1992. AB határozat, ABH 1993, 765, 766.)

Az Ötv. 98. § (2) bekezdés c) pontja alapján a közigazgatási hivatal ellátja a törvényben megállapított, továbbá a Kormány által hatáskörébe utalt államigazgatási feladatokat, hatásköröket, hatósági jogköröket. A Kormány tehát rendelkezik törvényi felhatalmazással arra, hogy rendeletben a közigazgatási hivatal számára hatásköröket állapítson meg. Az indítványozó nem jelölt meg a Korm.r. által a közigazgatási hivatal számára meghatározott olyan hatásköröket, amelyeket álláspontja szerint az Alkotmány valamely rendelkezése alapján törvényben kellett volna szabályozni.

Az indítványozó mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kezdeményezte a Korm.r. 2. § (2) bekezdésével összefüggésben azért is, mert álláspontja szerint sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiságból folyó jogbiztonság követelményét az, hogy a Korm.r. nem tartalmaz felhatalmazást a közigazgatási hivatal hatásköreinek a kirendeltségekre való átruházására.

A Korm.r. 2. § (2) bekezdése szerint a kirendeltség a közigazgatási hivatal szervezeti egysége, amely a közigazgatási hivatal szervezeti és működési szabályzatában meghatározott feladatokat lát el.

A Korm.r. szabályai alapján egyértelműen megállapítható, hogy a kirendeltségek nem önálló közigazgatási szervek, a közigazgatási hivatal belső szervezeti egységei. A hatályos jogszabályi rendelkezések (a Korm.r. és a hatásköröket megállapító más jogszabályok) alapján hatásköre a közigazgatási hivatalnak, illetőleg a közigazgatási hivatal szakigazgatási szervének van. A kirendeltségek a közigazgatási hivatal nevében látják el a hivatal szervezeti és működési szabályzatában számukra meghatározott feladatokat. A Korm.r. a hatásköröket pontosan rendezi, az, hogy a jogszabály milyen módon és mélységig rendezi a közigazgatási szervben belüli munkamegosztást, nem al-

kormányossági kérdés. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a hatáskörök rendezetlensége miatt, a Korm.r.-tel összefüggésben az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében szabályozott jogállamiság elvéből folyó jogbiztonságot sértő szabályozási hiányosság nem állapítható meg.

Az Alkotmánybíróság e határozatának a Magyar Köz-
lönyben történő közzétételét az Abtv. 41. §-a alapján ren-
delte el.

Dr. Bihari Mihály s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k., *Dr. Bragyova András s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k., *Dr. Kiss László s. k.,*
előadó alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k., *Dr. Kukorelli István s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Lenkó Barnabás s. k., *Dr. Lévay Miklós s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k., *Dr. Trócsányi László s. k.,*
alkotmánybíró alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 116/B/2007.

A Köztársasági Elnök határozatai

A Köztársasági Elnök 221/2007. (XI. 14.) KE határozata

nyugállományú vezérőrnagyi előléptetésről

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i)* pontjában bizto-
sított jogkörömben, a honvédelemről és a Magyar Hon-
védségről szóló 2004. évi CV. törvény 49. § (2) bekezdé-
sének *a)* pontja alapján a honvédelmi miniszter előterjesz-
tésére *Kiss Tibor* nyugállományú dandártábornokot 2007.
november 11-ei hatállyal nyugállományú vezérőrnaggyá
előléptetem.

Budapest, 2007. november 6.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: V-5/4615/2007.

A Köztársasági Elnök 222/2007. (XI. 14.) KE határozata

posztumusz dandártábornoki kinevezésről

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdés *i)* pontjában bizto-
sított jogkörömben, a honvédelmi miniszter előterjesztésé-
re *Kósa Sándor* ezredest 2007. november 6-ai hatállyal,
posztumusz, dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2007. november 6.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Dr. Szekeres Imre s. k.,
honvédelmi miniszter

KEH ügyszám: V-5/4617/2007.

A Köztársasági Elnök 223/2007. (XI. 14.) KE határozata

nyugállományú rendőr dandártábornoki kinevezésről

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában
biztosított jogkörömben az igazságügyi és rendészeti mi-
niszter előterjesztésére *Hudik Zoltán* nyugállományú
rendőr ezredest 2007. november 1-jei hatállyal nyugállo-
mányú rendőr dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2007. október 26.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2007. november 5.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

KEH ügyszám: V-5/4469/2007.

**A Köztársasági Elnök
224/2007. (XI. 14.) KE
határozata**

**nyugállományú határőr dandártábornoki
kinevezéséről**

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában biztosított jogkörömben az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére *Joó Gábor* nyugállományú határőr ezredest 2007. november 1-jei hatállyal nyugállományú határőr dandártábornokká kinevezem.

Budapest, 2007. október 18.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2007. október 24.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

KEH ügyszám: V-5/4294/2007.

**A Köztársasági Elnök
225/2007. (XI. 14.) KE
határozata**
**határőr dandártábornok
szolgálati viszonyának megszüntetéséről
és nyugállományba helyezéséről**

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában biztosított jogkörömben, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 53. § *a*) pontja alapján az igazság-

ügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére *Csáfordi József* határőr dandártábornok szolgálati viszonyát 2007. december 29-én megszüntetem, és 2007. december 30-ai hatállyal nyugállományba helyezem.

Budapest, 2007. október 26.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2007. november 5.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

KEH ügyszám: V-5/4408/2007.

**A Köztársasági Elnök
226/2007. (XI. 14.) KE
határozata**

**határőr orvos dandártábornok
szolgálati viszonyának megszüntetéséről
és nyugállományba helyezéséről**

Az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére, az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában biztosított jogkörömben, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 56. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján *dr. Szilvássy István* határőr orvos dandártábornok szolgálati viszonyát 2007. október 31-én megszüntetem, és a Hszt. 57. § (3) bekezdése alapján 2007. november 1-jei hatállyal nyugállományba helyezem.

Budapest, 2007. október 26.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2007. november 5.

Dr. Takács Albert s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

KEH-ügyszám: V-5/4410/2007.

**A Köztársasági Elnök
227/2007. (XI. 14.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése *j*) pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

az 1956-os forradalom és szabadságharcban tanúsított magatartása, az eszmék ápolása, az egyetemes magyar kultúra érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

Gömöri Györgynek, a Cambridge-i Egyetem nyugalmazott egyetemi tanárának, költőnek, irodalomtörténésznek a

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
KÖZÉPKERESZTJE
(polgári tagozata)

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2007. október 30.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

KEH-ügyszám: VII-2/4502/2007.

**A Köztársasági Elnök
228/2007. (XI. 14.) KE
határozata**

kitüntetéses doktorrá avatásról

Az oktatási és kulturális miniszter előterjesztésére a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 65. § (1) bekezdése alapján hozzájárulok, hogy a Semmelweis Egyetem rektora *Kóczián Kristóf* okleveles gyógyszerész

Promotio sub auspiciis praesidentis Rei Publicae kitüntetéssel doktorrá avassa.

Budapest, 2007. október 30.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2007. október 31.

Dr. Hiller István s. k.,
oktatási és kulturális miniszter

KEH-ügyszám: V-2/4508/2007.

**A Köztársasági Elnök
229/2007. (XI. 14.) KE
határozata**

kitüntetéses doktorrá avatásról

Az oktatási és kulturális miniszter előterjesztésére a felsőoktatásról szóló 2005. évi CXXXIX. törvény 65. § (1) bekezdése alapján hozzájárulok, hogy a Debreceni Egyetem rektora *Nyul Gábor* okleveles matematikust Promotio sub auspiciis praesidentis Rei Publicae kitüntetéssel doktorrá avassa.

Budapest, 2007. szeptember 4.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2007. szeptember 17.

Dr. Hiller István s. k.,
oktatási és kulturális miniszter

KEH-ügyszám: V-2/3206/2007.

VI. rész KÖZLEMÉNYEK, HIRDETMÉNYEK

Az Országos Választási Bizottság 467/2007. (XI. 12.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének *b*) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a K. A. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelt tér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. október 27-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„A 73/A §-t és a 73/B §-t a törvényből és az alkotmányból való törlését országos népszavazást kezdeményezek.”

Az országos népszavazás, illetőleg népi kezdeményezés során alkalmazandó aláírásgyűjtő ív tartalmát a Ve. 118. § (3)–(5) bekezdései alapján a 34/2002. (XII. 23.) BM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. számú mellékletének 6. számú mintája határozza meg. Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, mert a beadványozó nem jelöli meg egyértelműen az aláírásgyűjtő íven, hogy országos népszavazást vagy országos népi kezdeményezést kíván indítani.

A Ve. 118. § (5) bekezdése szerint az aláírásgyűjtő ívet az aláírást gyűjtő polgár az aláírásával látja el. E rendelkezés értelmében a már hitelesítési záradékkal ellátott – de a kezdeményezést támogató választópolgárok aláírásait és adatait még nem tartalmazó – aláírásgyűjtő ív másolatát először az aláírásokat gyűjtő polgárnak kell aláírnia a Rendeletben meghatározott minta megfelelő helyén. Az Országos Választási Bizottság a hitelesítésre benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányával kapcsolatban megállapította, hogy az nem felel meg a fenti jogszabályi feltételek-

nek, az ív mintapéldányát ugyanis az aláírást gyűjtő polgár aláírása számára fenntartott helyen a beadvány előterjesztője már aláírta.

Az Országos Választási Bizottság megállapítja továbbá, hogy az aláírásgyűjtő ív mintáján szereplő szöveg nem tekinthető kérdésnek, ez további formai akadály a hitelesítésnek. A fentiek alapján az Országos Választási Bizottság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

II.

A határozat az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-án, 10. §-ának *d*) pontján, a Ve. 118. §-ának (3)–(5) bekezdéseiben, 124/A. §-a (3) bekezdésének *b*) pontján, a Rendelet 5. számú mellékletének 6. számú mintáján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság 468/2007. (XI. 12.) OVB h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének *b*) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a Gy. I. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelt tér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. október 30-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„Egyetért-e azzal, hogy a népszavazásra kerülő kérdéseknek a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény meghatározása szerinti közszolgálati műsorok-

ban történő taglalásánál, vitatásánál, a népszavazást kezdeményező személy, szervezet vagy annak képviselője, a műsorban megszólaló személlyel (személyekkel) megegyező időterjedelemben, ugyanazon műsorban, mindig megszólalási lehetőséget kapjon?”

Az Országos Választási Bizottság megállapította, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt követelménynek, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kérdés nyelvtanilag túl bonyolult, ezen felül számos, mind a választópolgárok, mind a jogalkotó számára meghatározhatatlan fogalommal operál, mint pl. „műsorokban történő taglalásánál, vitatásánál”, illetve „megszólaló személy”, „megszólalási lehetőség”.

II.

A határozat az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának c) pontján, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság
469/2007. (XI. 12.) OVB
h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a W. K. magánszemély által benyújtott kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelt tér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. november 5-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bi-

zottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy pénznyerő automatát továbbra is csak játékkeremben és játékkaszinóban lehessen üzemeltetni?”

Az országos népszavazás, illetőleg népi kezdeményezés során alkalmazandó aláírásgyűjtő ív tartalmát a Ve. 118. § (3)–(5) bekezdései alapján a 34/2002. (XII. 23.) BM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 5. számú mellékletének 6. számú mintája határozza meg. Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a jogszabályi előírásoknak, mert a beadványozó nem jelöli meg egyértelműen az aláírásgyűjtő íven, hogy országos népszavazást vagy országos népi kezdeményezést kíván indítani. A fentiek alapján az Országos Választási Bizottság a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

II.

A határozat az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-án, 10. §-ának d) pontján, a Ve. 118. §-ának (3)–(5) bekezdéseiben, 124/A. §-a (3) bekezdésének b) pontján, a Rendelet 5. számú mellékletének 6. számú mintáján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság
470/2007. (XI. 12.) OVB
h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Magyar Szociális Zöld Párt képviseletében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelt tér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. november 7-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„– Egyetért-e Ön azzal, hogy a pártok és intézményeik az állam költségvetéséből ne kapjanak semmilyen támogatást a jelen kérdésben megtartott népszavazást követő év január 1-jétől?”

Az Országos Választási Bizottság megállapította, hogy a kezdeményezés ellentétes a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 3. §-ának (2) bekezdésében foglaltakkal, így gátolná a pártok működését, a népakarat kialakításával és kinyilvánításával kapcsolatos alkotmányos feladataik teljesítését.

A kezdeményezés érinti az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének a) pontjában foglalt tilalmat is, amelynek alapján nem lehet országos népszavazást tartani a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról, a központi adónevekről és illetékekről, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények tartalmáról.

Nem felel meg továbbá a kezdeményezés az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt követelménynek, amely szerint a népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni. A kérdésben szereplő „pártok és intézményeik” kitételen szereplő intézmények a jogalkotó számára sokféle értelmezési lehetőséget adnak, így a kérdés a jogalkotói egyértelműség követelményének nem felel meg.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének a) pontján, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) és c) pontjain, 13. §-ának (1) bekezdésén, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

Az Országos Választási Bizottság
471/2007. (XI. 12.) OVB
h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének b) pontjában foglalt hatáskörében eljár-

va a Stekler Ottó által a Magyar Szociális Zöld Párt képviseletében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelt tér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. november 7-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„– Egyetért-e Ön azzal, hogy ha valaki egyidejűleg országgyűlési képviselő és polgármester, akkor jövedelem és költségterítés csakis az egyik tisztségének betöltése után járhat neki, amit belátása szerint választhat meg?”

A kezdeményezés érinti a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 28/C. § (5) bekezdésének a) pontjában foglalt tilalmat, amely alapján nem lehet országos népszavazást tartani a költségvetésről, a költségvetés végrehajtásáról, a központi adónevekről és illetékekről, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények tartalmáról. A kezdeményezés részben a központi költségvetés, részben a mindenkori önkormányzati költségvetések kiadási oldalát érinti, ezeket tervezhetlenné teszi, ha a képviselők választásától függ az, hogy a kétféle tisztséghez kapcsolódó javadalmasítás közül melyiket választják.

A kérdés a konkrét népszavazási tilalmon túlmenően burkoltan az Alkotmány módosítását is eredményezné sikeres népszavazás esetén. A kezdeményezés ellentétes az Alkotmány 70/B. §-ának (2) bekezdésében foglaltakkal, amely szerint egyenlő munkáért mindenkit, bármilyen megkülönböztetés nélkül, egyenlő bér illet meg. Az eredményes népszavazást követően azonban egyes képviselők díjazás nélkül végeznék ugyanazt a munkát, mint amit képviselőtársaik díjazás ellenében. Másrészt a kezdeményezés az Alkotmánynak a képviselők függetlenségét biztosító tiszteletdíjára és költségterítésére vonatkozó szabályait is felülírná. Eredményeként ugyanis megszűnne a jelenleg alanyi jogon járó tiszteletdíj és költségterítés egyes képviselők esetében. Így az Alkotmánybíróság több határozatában [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (XI. 22.) AB, 28/1999. (VII. 7.) AB, 40/1999.

(XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 22.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] kifejtett következetes gyakorlatára tekintettel a kérdés burkolt alkotmánymódosításra irányuló tartalma miatt sem hitelesíthető.

II.

A határozat az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének a) pontján, az Nsztv. 2. §-án, 10. §-ának b) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

—————

Az Országos Választási Bizottság
472/2007. (XI. 12.) OVB
h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva a Stekler Ottó által a Magyar Szociális Zöld Párt képviseletében benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesíti.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelttér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. november 7-én aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„– Egyetért-e Ön azzal, hogy az országgyűlési képviselőknek csak a bizonylattal alátámasztott elszámolható kiadásai után járhat költségterítés?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a népszavazásra feltenni kívánt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének akadályja nincs.

II.

A határozat az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-án, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

—————

Az Országos Választási Bizottság
473/2007. (XI. 12.) OVB
h a t á r o z a t a

Az Országos Választási Bizottság a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 124/A. § (3) bekezdésének b) pontjában foglalt hatáskörében eljárva az A. J. magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadja.

A határozat ellen – a Magyar Közlönyben való közzétételét követő 15 napon belül – az Alkotmánybírósághoz címzett kifogást lehet benyújtani az Országos Választási Bizottságnál (1051 Budapest, Roosevelttér 1–3.; levélcím: 1903 Budapest, Pf. 314; fax: 06-1-441-1729).

Indokolás

I.

A beadványozó 2007. november 8-án aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtotta be az Országos Választási Bizottsághoz. Az aláírásgyűjtő íven az alábbi kérdés szerepelt:

„Akarja-e Ön, hogy az önkormányzati képviselő választásokon (megyei jogú városban, megyei közgyűlésben, fő-

városi közgyűlésben továbbá helyi önkormányzatok képviselő testületeiben) csak olyanokat jelölhessenek, akik az Európai Unióhoz történő csatlakozás előtt (2004. május 1.) nem voltak önkormányzati képviselők?”

Az Országos Választási Bizottság megállapítja, hogy a kérdés az önkormányzati képviselőkre vonatkozó passzív választójog olyan korlátozását indítványozza, amely csak az Alkotmány módosításával valósítható meg. Az Országos Választási Bizottság mindezek alapján – tekintettel az Alkotmánybíróság több határozatában [2/1993. (I. 22.) AB, 25/1999. (XI. 22.) AB, 28/1999. (VII. 7.) AB, 40/1999. (XII. 21.) AB, 50/2001. (XI. 22.) AB, 48/2003. (X. 27.) AB határozatok] kifejtett következetes gyakorla-

tára is – a kérdést a burkolt alkotmánymódosításra irányuló tartalma miatt elutasította.

II.

A határozat az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-án, 10. §-ának *b*) pontján, a jogorvoslatról szóló tájékoztatás a Ve. 130. §-ának (1) bekezdésén alapul.

Dr. Szigeti Péter s. k.,
az Országos Választási Bizottság elnöke

KÖZLÖNY

MEGJELENÉS

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: Gilyán György. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon: 266-6567.

Információ: tel.: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2007. évi éves előfizetési díj: 99 792 Ft. Egy példány ára: 210 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +189 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

07.3773 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

